လယ်ယာ စီးပွား သတင်း

The Agri-Business News

၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ထောင်သည်။

pdkufysdK;a&;xGufukefrsm;ab;tEÅ&m,fuif;&Sif;pGmpm;okH;Edkif&ef
ap;uGufpepfwnfaqmufa&;twGuf
pdkufysdK;a&;qkdif&m tavhtusifaumif;(GAP)
aumif;rGefaomarG;jrLa&;usifhpOf(GAqP)
aumif;rGefaom wd&pämefusef;rma&;usifhpOf(GAHP)
wdkYudkvkyfaqmif

1383 ckESpf ewfawmfvjyKh , fpaeaeY (1-1-2022) trSwf(793)

i½kwfuvifyifpdkufysdK;&m*ESifh ueOd;S;rSKd

pm - 4 ukd&J(pdkufysdK;a&;)

yJy#Ek&Sm [m&

pm - 6 aq;Gpf

c&m0gyef;pyifaq;zuffif

pm - 13 aEu;rk;ef

မြန်မာ စာတွင် 'သီရိ'ကို 'ကျက်သရေ'ဟုဆို၏။ မင်္ဂလာက မင်္ဂလာဖြစ်သဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသော ဈေးကြီးဖြစ်သည်။ သီရိမင်္ဂလာဈေးကို စားဖိုဆောင်သီးနှံများ စုဝေးရာ သီရိမင်္ဂလာဟု တင်စားချင်ပါသည်။

စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေးနှင့် အာဟာရပြည့်ဝရေးသည် လူသားတို့၏ နေ့စဉ်ဘဝအတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုဗစ် – ၁၉ ရောဂါကာလများတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အဓိကကျသော ဈေးကြီးများကို ကျန်းမာရေးစည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ အချိန်ပြောင်းလဲကာ ပိတ်ရက်မရှိ ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။

လှိုင်မြို့နယ် ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီးဘေးရှိ သီရိမင်္ဂလာ ကုန်စိမ်း လက်ကားဈေးသို့ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်ပေါင်းစုံမှ ရာသီပေါ်သီးနှံများ နေ့စဉ်ဝင်ရောက်လျက်ရှိပြီး ဈေးကြီးမှ တစ်ဆင့် နေ့စဉ်ဝင်ရောက်လျက်ရှိသော သစ်သီးဝလံနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်း အများဆုံး ဖြန့်ဖြူးပေးလျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် မော်လမြိုင်၊ ထားဝယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မြို့နယ်များသို့လည်း ပြန်လည်ဖြန့်ဖြူးပေးလျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ယခုအချိန်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်မှ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ မုန်လာဥနီ၊ မုန်ညင်းထုပ်များ ဝင်ရောက်လျက်ရှိကာ ဂေါ်ဖီတစ်ထုပ်လျှင် ၁၈၀၀ ကျပ်မှ ၂၀၀၀ ကျပ်၊ ပန်းဂေါ်ဖီတစ်ပွင့်လျှင် ၈၀၀ ကျပ်မှ ၁၀၀၀ ကျပ်၊ မုန်လာဥနီ တစ်ပိဿာလျှင် ၂၀၀၀ မှ ၃၀၀၀ ကျပ်နှင့် မုန်ညင်းတစ်ထုပ်လျှင် ၈၀၀ ကျပ်မှ ၉၀၀ ကျပ်အထိ ဈေးရှိကြောင်း သိရသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှလည်း ဆောင်းရာသီသီးနှံများ

စာ – ၁၀ သို့

ppfudkif;wdkif;a'oBud;Dwf{Ju wpfbef;cGef;rSwdkif;jpD wp{urS;ifaiGsyf10 oef;cef;&ae

ရန်ကုန် ဒီဇင်ဘာ ၂၂

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး ခရိုင် ၁၂ ခုတွင် ယခုနှစ် မတ်ပဲရာသီ၌ နိုဝင်ဘာကုန်အထိ ၁၄၇၂၄၇ ဧက စိုက်ပျိုးထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

တိုင်းဒေသကြီးအတွင်း မတ်ပဲကို မိုးနှင့်ဆောင်း၌ စိုက်ပျိုးကြရာ မတ်ပဲမျိုး ရေဆင်း ၆ နှင့် ရေဆင်း ၇ ကို အများဆုံး စိုက်ပျိုးကြပြီး တစ်ဧကလျှင် ၁၆ တင်းမှ တင်း ၂၀ အထိ ထွက်ရှိကာ လက်ရှိတွင် တစ်တင်းလျှင် ကျပ် ၆၀၀၀၀ဝ/–ကျော် ပေါက်ဈေးရှိနေသည်။

ပုံမှန်အားဖြင့် တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခုလုံးတွင် နှစ်စဉ်ဧက ၁၇၀၀၀၀ မှ ၁၈၀၀၀၀ ခန့်အထိ စိုက်ပျိုးခဲ့ပြီး နာဂဒေသအပါအဝင် ခရိုင် ၁၂ ခု၌ စိုက်ပျိုးကြခြင်း

စာ – ၁၆ သို့

2020-2021 tmv](rbE)Dsldfckwf/kfluktfup&wdESt u(dtjrwf

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့်စာရင်းအင်းဦးစီးဌာန အနေဖြင့် သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်နှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ်အခြေအနေအားသိရှိနိုင်ရန် ကွင်းဆင်းစာရင်းကောက်ယူ ပြုစုတင်ပြသည့်လုပ်ငန်းကို တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်ကြေးတိုင်ဦးစီးဌာန (အထက်/အောက် မြန်မာပြည်)များက နှစ်စဉ်အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ အထက်မြန်မာပြည်ကြေးတိုင်ဦးစီးဌာန၊ မန္တလေးမြို့အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အာလူးသီးနှံ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုအများဆုံးဖြစ်သည့် ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီး ခရိုင်အတွင်းရှိ ကလော၊ ပင်လောင်း၊ ဟိုပုံးနှင့် ဆီဆိုင်မြို့နယ်များအား ရွေးချယ်၍ အာလူးသီးနှံစိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်နှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ်ရရှိမှု အခြေအနေကို သိရှိနိုင်ရန် ကွင်းဆင်း စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့ကြသည်။

qDwfjcHU, fr(tmv]uGqifppfwrf;aumuf,loif

နေပြည်တော်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များတွင် ၂၀၂၀–၂၀၂၁ ခုနှစ် အာလူး (မိုး+ဆောင်း) သီးနှံစိုက်ပျိုးခဲ့သည့် ဧရိယာစုစုပေါင်းမှာ ပြည်ထောင်စုချုပ်အနေဖြင့် ၇၄၅၉၀ ဧကစိုက်ပျိုးခဲ့ပြီး ရှမ်းပြည်နယ်အနေဖြင့် အာလူး (မိုး+ဆောင်း)စုစုပေါင်း ၅၁၂၉၆ ဧကစိုက်ပျိုးခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံး စိုက်ပျိုးသည့် ဧရိယာ၏ ၆၈ ဒသမ ၇၇ ရာခိုင်နှုန်းအထိစိုက်ပျိုးခဲ့သဖြင့် အာလူးသီးနှံ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုနှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ် စစ်တမ်းကောက်ယူရန် ရှမ်းပြည်နယ်ကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အသားတင်အကျိုးအမြတ်ကွင်းဆင်းစစ်တမ်းကောက်ယူမှုရလဒ်များသည် အဆိုပါဒေသများအတွင်းရှိ အာလူးစိုက်ပျိုးသောတောင်သူလယ်သမားများ၏ ဝင်ငွေရရှိမှုအခြေအနေနှင့် စီးပွားရေးအရတွက်ခြေကိုက်မှု ရှိ/မရှိအခြေအနေများကို သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အဆိုပါရလဒ်များကို အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများကဖြစ်စေ၊ အစိုးရမဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းများကဖြစ်စေ အဆိုပါဒေသများအတွက် ဒေသတွင်းဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းများ ရေးဆွဲရာတွင်လည်းကောင်း၊ မူဝါဒများချမှတ်ရာတွင်လည်းကောင်းများစွာအထောက်အကူပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ကွင်းဆင်းစစ်တမ်းကောက်ယူရန်အတွက် နမူနာတောင်သူများအား ရွေးချယ်ခြင်း၊ မေးခွန်းလွှာများ မေးမြန်းခြင်း၊ တောင်သူများ၏ဖြေကြားချက်များအပေါ် စာရင်းအင်းနည်းပညာအရတွက်ချက်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မြို့နယ်လေးမြို့နယ်တွင် စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့သည့် တောင်သူဦးရေမှာ ၁၂၈၀ ဦး ဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်း အာလူးစိုက်ပျိုးဧရိယာမှာ ၂၅၂၇ ဒသမ ၉၅ဧကဖြစ်ကာ အနည်းဆုံးစိုက်ပျိုးမှုအနေဖြင့် တစ်ဧကအောက်ဖြစ်ပြီး အများဆုံးအနေဖြင့် ၂၁ ဒသမ ၁၉ ဧက ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် တောင်သူတစ်ဦး၏ ပျမ်းမျှ အာလူး(မိုး)စိုက်ပျိုးသည့်ဧရိယာမှာ ၁ ဒသမ ၉၄ ဧကဖြစ်သည်။

စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့သည့်မြို့နယ်များ၏ တစ်ဧကစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်အနေဖြင့် အနည်းဆုံး ၅၀၆,၃၄၉ကျပ်ဖြစ်ပြီး အများဆုံး ၂,၅၇၇,၀၆၅ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တစ်ဧကစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုအသားတင် အကျိုးအမြတ်အနေဖြင့် အနည်းဆုံး ၁၄၂,၇၇၈ ကျပ်ဖြစ်ပြီး အများဆုံး ၁,၀၃၆,၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ပျမ်းမျှတစ်ဧကစိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်မှာ ၁,၆၂၄,၁၆၅ ကျပ်ဖြစ်ပြီး ပျမ်းမျှ တစ်ဧကစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုအသားတင်အကျိုးအမြတ်အနေဖြင့် ၄၂၀,၆၇၆ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုအသားတင်အကျိုးအမြတ်နည်းရခြင်း အကြောင်းအရင်းမှာစိုက်ပျိုးသည့် မြေနေရာသည် မြေဆီ၊ မြေနှစ်ကောင်းမွန်မှုမရှိခြင်း၊ ဈေးကွက်ဝင်အရည်အသွေး မျိုးကောင်းမျိုးသန့်များ ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးမှုမရှိခြင်း၊ ရာသီဥတု အခြေအနေဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ရေ လုံလောက်စွာမရရှိခြင်း၊ စိုက်နည်းစနစ် မှန်ကန်မှုမရှိခြင်းနှင့် သွင်းအားစုမြေသြဇာများ စနစ်တကျထည့်သွင်းအသုံးပြုမှု မရှိခြင်းကြောင့် အထွက်နှုန်း လျော့နည်းပြီး သီးနှံရောင်းချချိန် တွင်ဈေးကောင်းမရရှိခြင်းများကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုအသားတင်အကျိုးအမြတ်များရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ စိုက်ပျိုးသည့်မြေမှာ မြေဆီ၊ မြေနှစ်၊ မြေသြဇာကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဈေးကွက်ဝင်အရည်အသွေးမျိုးကောင်းမျိုးသန့်များ ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ စိုက်ပျိုးချိန်တစ်လျှောက်လုံးလည်း ရာသီဥတုအခြေအနေသင့်တင့် ကောင်းမွန်၍ ရေလုံလောက်စွာရရှိခြင်း၊ သွင်းအားစုမြေသြဇာများ အပြည့်အဝအချိုးကျကျ ထည့်သွင်း အသုံးပြုခြင်း၊ စနစ်တကျပြုစု စိုက်ပျိုးခြင်းတို့ကြောင့် သီးနှံအထွက်နှုန်းကောင်းမွန်သလို သီးနှံရောင်းချသည့်အချိန်တွင်လည်း ဈေးကောင်းရရှိခြင်းများကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

yifvmifrEU, fr(tmv]uGqifppfwrf;aumuf,loif

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့်
စာရင်းအင်းဦးစီးဌာန

2021 rdk;pyg; ,cifESpfuftxGufEIef;qif;ueD&mcdkifEIef;aumufpdkufysKd;

ယခုနှစ် မိုးစပါးကို တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဧက ၁၅ ဒသမ ၀၃ သန်း စိုက်ရန် လျာထားခဲ့ပြီး ရာသီကုန်ချိန်အထိ ၁၅ သန်း စိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့လို့ ၉၉ ဒသမ ၈၁ ရာခိုင်နှုန်း စိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ယခင်နှစ်က စိုက်ဧကမှာ ဧက ၁၄ ဒသမ ၉၃ သန်းဖြစ်ပါတယ်။

ရာနှုန်းပြည့်နဲ့ အထက်စိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့တဲ့ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးတွေကတော့ ပြည်ထောင်စုနယ်မြေ၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်း၊ ပဲခူး၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးများနဲ့ မွန်ပြည်နယ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

မိုးစပါးကိုဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့အထိ ဧက ၁၁ ဒသမ ၀၃ သန်းကျော် ရိတ်သိမ်းခဲ့ပြီး ပျမ်းမျှအားဖြင့် တစ်ဧကကို ၇၃ ဒသမ ၅၂ တင်းနှုန်းထွက်ရှိတာ တွေ့ရပါတယ်။ တစ်ဧက တင်း ၈၀ ကျော်ထွက်တဲ့ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးတွေကတော့ နေပြည်တော်၊ စစ်ကိုင်းနဲ့ မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ ရှမ်းပြည်နယ် (မြောက်ပိုင်း)တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ မနှစ်ကပျမ်းမျှအထွက်နှုန်းက ၇၂ ဒသမ ၀၄ တင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီနှစ်မှာ အထွက်နှုန်း ပိုလာတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒီနှစ်နွေစပါးစိုက် ဧကလျာထားချက်ကဧက ၂ ဒသမ ၃၉ သန်းဖြစ်ပါတယ်။ လက်ရှိ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်အထိစိုက်ပြီးတဲ့ ဧက ၄ ဒသမ ၃ သိန်း ကျော်သွားပါပြီ။ မိုးစပါးများ ရိတ်သိမ်းဆဲဖြစ်တဲ့အတွက် ၁၈ ရာခိုင်နှုန်းသာ စိုက်ပြီးပါသေးတယ်။

ဆောင်းသီးနှံတွေ ဖြစ်တဲ့ ဆီထွက်သီးနှံ(မြေပဲ၊ နှမ်း၊ နေကြာ၊ မုန်ညင်း၊ ပန်းနှမ်း)တွေ ဧက ၂ ဒသမ ၄၉ သန်းစိုက်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ပဲမျိုးစုံဧက ၄ ဒသမ ၄၇ သန်းစိုက်ပြီးပါပြီ။ အစေ့ထုတ်ပြောင်းက ဧက ၁ ဒသမ ၃၇ သိန်း ဖြစ်ပါတယ်။ စားဖိုဆောင်သီးနှံများဖြစ်တဲ့ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ငရုတ်ခြောက်၊ အာလူးတို့ကိုလည်း လျာထားချက်ရဲ့ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်၊ ဧက ၃ ဒသမ ၆ သိန်းကျော် စိုက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။

MTT ဓာတ်ပုံ–သိန်းဖေ

The Agri-Business News

The Agri-Business News

t,'wmcsKy
မြတ်စိုး(လှိုင်)

traqmit,'wm
တင်ကြည်လှိုင်

xwa0o
ဦးမျိုးတင့်ထွန်း
မြ - ၀၀၄၁၀

yEyo
ဦးမောင်နီ
မြ - ၀၀၂၆၉
urmat;b&m;vr;?
pr;varvr;o ,
&eui;pmwu&euejrl

acgi;p;pmv;
သက်မော်

'Zi;
မြတ်လင်း၊ ခင်နွယ်နီအောင်သိန်း

zvi? umvmc
Eagle

a/umjin
လယ်ယာစီးပွားသတင်းအဖွဲ့

jzecsa&;
စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့်
ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန
ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးရုံးများ
ရန်ကုန် – စာပေဗိမာန်အရောင်းဆိုင်
– ဝါမိုးအောင်စာပေ၊
စာပေဗိမာန်အနီး
မန္တလေး – မန္တလေးရုံးခွဲ
– စီမံကိန်းဦးစီးဌာန

q ufoG,f&ef

v,f,mpD;yGm;owif; ur@t;bk;vrf pdvdrfvrfoG,f &eui;pmwu&eufjrdKU

zkef; 663505

Email: agribusinessnews2000@gmail.com

t,f'Dwmhtmabmf

ukefpnf&Sifrsm; ,f,mu@

ယနေ့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်း ကိုဗစ် ၁၉ ရောဂါဒဏ်ကို နိုင်ငံအသီးသီးခံနေကြရပြီး အချို့နိုင်ငံများတွင် စတုတ္ထလှိုင်းဒဏ်ကိုပင် ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရချိန်ဖြစ်သည်။

ထိုမျှမကသေး၊ အာဖရိကတိုက်မှစတင်ခဲ့သည့် အိုမီခရွန်မျိုးဗီဇပြောင်း ကိုဗစ်ဗိုင်းရပ်သစ်ကလည်း ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံမှလွဲ၍ အာဆီယံနိုင်ငံအချို့၌ပါ ခံစားနေကြရပြန်သည်။

အဆိုပါရောဂါဒဏ်ကို အာရှတိုက်ဒေသတွင်း နိုင်ငံအတော်များများ ခံနေကြရသည်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြားသိနေရသည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံအသီးသီး၏ အစိုးရများသည် လက်ငင်းရင်ဆိုင်နေရသည့် ကိုဗစ်ကပ်ရောဂါဒဏ်ကို တွန်းလှန်ကာကွယ်ဖယ်ရှားရင်း တစ်ဖက်တွင်လည်း နစ်ချို၍ ကြုံတွေ့နေရသည့် စီးပွားရေးကျဆင်းမှုဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့ကာ ပြန်လည်ဦးမော့လာရန် ရုန်းကန်ကြိုးပမ်းနေကြရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် အဆိုပါဆိုးကျိုးဂယက်ကို အများနည်းတူ ကြုံဆုံရလင့်ကစား အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် အခြားသောကိုဗစ်ဒဏ်ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေကြရသည့်နိုင်ငံများနှင့်စာလျှင် များစွာသက်သာသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကိန်းဂဏန်းများအရ လေ့လာကြည့်သောအခါ သီးနှံသားငါးထုတ်လုပ်မှုအပိုင်းတွင် သိသိသာသာလျော့ကျမသွားဘဲ အဆိုးထဲက အကောင်းဟု ဆိုရလောက်အောင် အခြေအနေကောင်းများရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ပြီးခဲ့သည့်မိုးရာသီက မြန်မာနိုင်ငံတွင် မုန်တိုင်းဘေးနှင့် ရေကြီးရေလျှံဒဏ်လုံးဝနီးပါးမကြုံဆုံခဲ့ရဘဲ မိုးစပါးနှင့်မိုးသီးနှံများ အပျက်အစီးမရှိသလောက် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

နိုင်ငံတစ်ဝန်း မိုးစပါးစိုက်ဧက ၁၅ ဒသမ ၀၃ သန်း စိုက်ပျိုးရန် လျာထားခဲ့သည့်အနက် ၁၅ သန်းစိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့၍ ၉၉ ဒသမ ၈၁ (ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး)ရာခိုင်နှုန်းအထိ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအထဲတွင် နေပြည်တော်၊ ကချင်နှင့်မွန်ပြည်နယ်များ၊ စစ်ကိုင်း၊ ပဲခူးနှင့်မကွေးတိုင်းဒေသကြီးများက ရာနှုန်းပြည့်စိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံတစ်ဝန်းအထွက်နှုန်း ပျမ်းမျှတစ်ဧက ၇၃ ဒသမ ၅၂ တင်းအထိ ထွက်ရှိခဲ့သည်ဟုသိရသည်။ နေပြည်တော်၊ စစ်ကိုင်းနှင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးများနှင့် ရှမ်းပြည်နယ် (မြောက်ပိုင်း)တို့သည် ယခင်နှစ်ကထက် အထွက်နှုန်းပိုကာ တစ်ဧကပျမ်းမျှ တင်း ၈၀ ကျော် ထွက်ရှိခဲ့သည်ဆို၏။

ထို့ပြင် ယခုနှစ် နွေစပါးစိုက်ဧက ၂ ဒသမ ၃၉ သန်းစိုက်ပျိုးရန် လျာထားခဲ့ရာ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်အထိ ဧက ၄ ဒသမ ၃ သိန်းကျော် စိုက်ပျိုးပြီးစီးကာ စပါးရိတ်သိမ်းဆဲဖြစ်၍ စိုက်ပျိုးရန် စောင့်ဆိုင်းနေရခြင်းဖြစ်သည်။

မြေပဲ၊ နှမ်း၊ နေကြာ၊ မုန်ညင်းနှင့်ပန်းနှမ်းစသည့် ဆောင်းရာသီ ဆီထွက်သီးနှံများလည်း ဧက ၂ ဒသမ ၄၉ သန်း စိုက်ပျိုးပြီးနေပြီဆို၏။

ပဲမျိုးစုံဧက ၄ ဒသမ ၄၇ သန်းနှင့် အစေ့ထုတ်ပြောင်း ဧက ၁ ဒသမ ၃၇ သိန်းစိုက်ပျိုးပြီးရုံသာမက ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ငရုတ်ခြောက်နှင့် အာလူးစသည့် စားဖိုဆောင်သီးနှံများလည်း လျာထားချက် ဧက၏ထက်ဝက်ကျော် ဧက ၃ ဒသမ ၆ သိန်းအထိ စိုက်ပျိုးပြီးစီးနေပြီဟု သိရသည်။

အဆိုပါအခြေအနေများအရ ပြည်တွင်းစားသုံးမှု ဖူလုံနေပြီဟု မှန်းဆနိုင်ပြီး ကိုဗစ်ကာလကို ကျန်းမာရေးသတိနှင့်အညီ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားကာ လုပ်ခွင်မပျက် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသော တောင်သူလယ်သမားကြီးများ၏ လုပ်အားနှင့်စွမ်းပကားကြောင့်သာ ယခုကဲ့သို့ အောင်မြင်မှုရရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကျေးလက်ဒေသများ၏ လုပ်ငန်းခွင်သဘာဝကလည်း လေဝင်လေထွက်ကောင်းခြင်း၊ လုပ်ငန်းခွင်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလိုအလျောက် ကွာဝေးစွာလုပ်ကိုင်ကြရခြင်းစသည့် အားသာချက်များရှိနေ၍ သတ်မှတ်ထားသည့် ကိုဗစ်စည်းကမ်းချက်များကို ဆက်လက်လိုက်နာကာ မိမိတို့နိုင်ငံသားများဖြစ်ကြသည့် မြို့ကြီးများနှင့်မြို့နေပြည်သူများ၊ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ စားရေရိက္ခာဖူလုံရေးကို ဆက်လက်ပံ့ပိုးကြိုးပမ်းပေးကြရန် တိုက်တွန်းအပ်ပေသည်။ ။

iSufaysmapsm;ukGufwnfidrf

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးရှိ ဗားကရာငှက်ပျောတန်းသို့ ငှက်ပျောသီးများ ပုံမှန်ဝင်ရောက်လျက်ရှိသော်လည်း ဈေးကွက်မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေကြောင်း ဗားကရာငှက်ပျောသီးဒိုင်များထံမှ သိရသည်။

ဆောင်းရာသီ ဝင်ရောက်လာသောကြောင့် ငှက်ပျောသီးရောင်းအား ကျဆင်းလာပြီး စိုက်ပျိုးစရိတ်နှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစရိတ်များ မြင့်တက်နေသောကြောင့် ခြံထုတ်ဈေးနှုန်းများမှာလည်း တစ်ဖီးလျှင် ၅၀၀ ကျပ်မှ ၇၅၀ ကျပ်အထိ မြင့်တက်လျက်ရှိသည်။

"အခုလို ဆောင်းရာသီဆိုရင် ငှက်ပျောသီး အရောင်းအဝယ်က ပုံမှန်အေးတယ်။ အရောင်းအဝယ်အေးတဲ့အချိန်မှာ ဈေးနှုန်းက မြင့်နေတော့ ပိုပြီးအရောင်းပါးတာပေါ့။ ဒီကြားထဲမှာ ပုံ့ကျဈေးသည်တွေကြောင့် ဈေးနှုန်းကပါ မတည်ငြိမ်ဘူးဖြစ်နေတယ်" ဟု ဗားကရာငှက်ပျောတန်းရှိ ငှက်ပျောသီးဒိုင် ပိုင်ရှင်တစ်ဦးက ပြောသည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် ရန်ကုန်ငှက်ပျောဈေးကွက်သို့ မန္တလေးတိုင်းနှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတို့မှ အများဆုံးဝင်ရောက်လျက်ရှိကာ ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီးလျှင် ဒိုင်ဈေးနှုန်း ၈၀၀ ကျပ်မှ ၁၂၀၀ ကျပ်အထိရှိကြောင်း သိရသည်။

"အရင်တုန်းက ဗားကရာငှက်ပျောတန်းမှာရှိတဲ့ ပွဲစားကြီးတွေက စိုက်ပျိုးတဲ့တောင်သူတွေရော လက်ကားပြန်ရောင်းတဲ့ ငှက်ပျောသီးဒိုင်တွေပါ အဆင်ပြေစေနိုင်တဲ့ဈေးနှုန်းကို သတ်မှတ်ပြီးဝယ်ယူတာဆိုတော့ ဈေးကွက်က တည်ငြိမ်တယ်။ အခုဈေးကွက်မှာက အရောင်းအဝယ်လေးနည်းနည်းလှုပ်တာနဲ့ ခြံတွေက လာပို့တာ မစောင့်တော့ဘူး။ ငှက်ပျောခြံတွေကို ကိုယ်တိုင်တက်ဝယ်ပြီး ဈေးနှုန်းတွေမြှင့်ပြီးရောင်းတာဆိုတော့ ဈေးကွက်ကို တည်ငြိမ်အောင် မထိန်းနိုင်ဘူး။ ဈေးကတက်ရင် အမြင့်ဆုံးတက်ပြီး ကျရင်လည်း တောင်သူတွေ မရောင်းနိုင်တဲ့ဈေးနှုန်းအထိ ကျသွားတော့ တောင်သူတွေ ထိခိုက်နစ်နာတာပေါ့"ဟု မြန်မာနိုင်ငံ ငှက်ပျောစိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်တင်ပို့ ရောင်းချသူများအသင်း အတွင်းရေးမှူး ဦးမန်းသန်းဌေးက ပြောသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ဗားကရာ ငှက်ပျောတန်းတွင် တရားဝင်ဆိုင်ခန်း ၄၆ ခန်းသာ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချခွင့်ပြုထားပြီး လက်ရှိပုံ့ကျဆိုင်ခန်းက ၁၀၀ နီးပါး ရှိနေကြောင်း သိရသည်။

ဇော်လင်းထွန်း

ငရုတ်ကောင်းပင်နှင့် ပင်ညှိုးရောဂါနှစ်မျိုး

ကိုရဲ(စိုက်ပျိုးရေး)

o|DE စိုက်ပျိုးမှုတွင် ဒေသနှင့်ကိုက်ညီပြီး ဈေးကွက်ရှိသောသီးနှံကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးကြရာတွင် ရှေးကာလမှစ၍ ယခုတိုင် အများဆုံးအသုံးပြုပြီး ဈေးကွက်ရှိနေသော သီးနှံတစ်မျိုးမှာ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်ထဲမှ ငရုတ်ကောင်းစိုက်ပျိုးမှုဖြစ်သည်။ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်မှ စီးပွားဖြစ်ကောခြံကြီးများ အထိစိုက်ပျိုးနေကြပြီး စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးမှုတွင် အပင်ရောဂါကျရောက်မှု ဂရုပြုရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လျင်မြန်စွာ ကူးစက်ပျံ့နှံ့ပြီး ဆုံးရှုံးမှုများနိုင်၍ဖြစ်သည်။

ရှေးအခါက ငရုတ်ကောင်းသည် ပင်လယ်ခရီးသွားလာရေးတွင် သင်္ဘောသားများ အားဆေးအဖြစ် သုံးခဲ့ကြသည်။ စိုက်ပျိုးမှု များပြားသည်မှာ အိန္ဒိယ၊ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ ဘရာဇီး၊ ဗီယက်နမ်တို့ဖြစ်သည်။ ဗီယက်နမ်သည် အချိန်တိုအတွင်း ငရုတ်ကောင်းစိုက်ပျိုးမှုဖြင့် ကမ္ဘာ့ပို့ကုန်ထိပ်တန်းရောက်လာသည်။ အမေရိကန်သည် စိုက်ပျိုးမှုစီးပွားဖြစ် မရှိသော်လည်း ကမ္ဘာ့ထုတ်လုပ်မှု၏ သုံးပုံ နှစ်ပုံကို ဝယ်ယူအသုံးပြုနေသည်။ စင်ကာပူနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်သို့ ငရုတ်ကောင်းဝယ်ယူဖြန့်ဖြူးရောင်းချရာ ပင်မဌာနကြီးဖြစ်နေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ချင်းပြည်နယ်မှလွဲ၍ ဒေသအနှံ့ ငရုတ်ကောင်းစိုက်ပျိုးမှု အနည်းနှင့်အများရှိသည်။ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်စိုက်ပျိုးမှုက ပိုများသည်။ ဥယျာဉ်ခြံသစ်ပင်များတွင် နွယ်တက်၍စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြသည်။ အနည်းစုမှာ တွယ်ကပ်ပင်၊ ကွန်ကရစ်တိုင်၊ သစ်သားတိုင်၊ ဂဝံအုတ်ပုံတို့ဖြင့် စိုက်ပျိုးကြသည်။ ဧကများများသည် မိုးရွာမှုကောင်းသော မွန်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ထပ်မံစိုက်ပျိုးမှုများလာသည်မှာ ကရင်ပြည်နယ်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတို့ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးများတွင် စိုက်ပျိုးမှုနည်းပါးနေသေးသည်။

ဤသည်မှာလည်း ရာသီဥတုက ဆက်စပ်နေသည်။ ပူအိုက်စွတ်စိုမှုကြိုက်၍ လေထုစိုထိုင်းဆ လုံလောက်သော မိုးရေချိန်တစ်နှစ်ပတ်လုံး ညီညာစွာ ရွာသွန်းသော မိုးရွာမှုရှိပြီး ဂဝံမြေ၊ မြေနီပိုကောင်းသည်။ အပူချိန် ၄၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်ခန့်အထိ စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ ငရုတ်ကောင်းပင်သည် ပိုးများကျရောက်မှုထက် အပင်ရောဂါကျရောက်မှုက ပို၍များသည်။ မိုးဦးကျကာလ စိုစွတ်မှုများပြီး နေရောင်ရမှုနည်းပါးလာပါက အပင်ရောဂါ ပို၍ဂရုပြုရသည်။ အပင်ရောဂါများထဲတွင် ပင်ညှိုးရောဂါမှာ ဂရုပြုရဆုံး ပျက်စီးမှုများနိုင်သော ရောဂါဖြစ်သည်။

ငရုတ်ကောင်းပင်ညှိုးရောဂါကို နှစ်မျိုးခွဲခြားနိုင်သည်။ Slow Wilt ခေါ်သည့် ပင်ညှိုးရောဂါကတစ်မျိုး၊ Quick Wilt ခေါ်သည့် ပင်ညှိုးရောဂါက တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ငရုတ်ကောင်းပင်များတွင် အများဆုံးဒုက္ခပေးသည်မှာ Quick Wilt ရောဂါဖြစ်ကာ များများဖြစ်ပြီး မြန်မြန်ရောဂါဖြစ်သည့် ပင်ညှိုးပင်ခြေပုပ်ရောဂါဖြစ်သည်။ (Phytophthora Capsici)မှုကြောင့် ဖြစ်ရသည့်အရင်းခံ ဖြစ်ကြရသော်လည်း ကွာခြားသည်မှာ Slow Wilt ပင်ညှိုးတွင် ထပ်ဆင့်၍ ကပ်ပါးနီမတုတ်နှစ်မျိုးဖြစ်သော Radopholus Similis နှင့် Meloidogyne cicognita တို့ကြောင့် အမြစ်တွေပျက်စီးရသည်။

ပထမဦးစွာ Slow Wilt ပင်ညှိုးရောဂါကို သိရှိရန်မှာ Slow Wilt ကို ပင်ညှိုးရောဂါဟုခေါ်သည်။ တချို့က အပင်ညှိုးပင်ရင်းဆွေးရောဂါ (Wilt and Dry Root Rot) ဟု ခေါ်ကြသည်။ မှိုကိုဖော်ပြရာတွင် ကွဲလွဲချက်များရှိသည်။ အချို့က Sclerotium rolfsii ဟု ခွဲခြားကြသည်ကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။ ရောဂါကျလျှင် အပင်အားနည်းချည့်နဲ့မှုက စတင်ဖြစ်ပြီး အရွက်ဝါအရွက်ကြွေ အပင်ခြောက်၊ ကိုင်းခြောက်ဖြစ်လာသည်။ Die Back ဟုခေါ်သည့် အပင်ကိုင်းထိပ်ဖျားမှ အရင်းသို့ နောက်ပြန်ခြောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အမြစ်များပျက်လာသည်။ ဖြစ်တတ်သည့်ကာလမှာ မိုးဆုတ်တတ်သည့် အောက်တိုဘာလထဲ ဂရုပြုရသည်။ အချို့ကသုံးသပ်သည်မှာ နှေးနှေးဖြစ် နည်းနည်းဖြစ် အပင်အားနည်းသော Slow Wilt ပင်ညှိုးမှာ ဖြစ်တော့ဖြစ်သည် Quick Wilt လောက်မပြင်းထန်။ အဓိကဂရုပြုရမည်မှာ ပင်ညှိုးပင်ခြေပုပ်ဖြစ်သည်ကို မိမိနေအိမ်ခြံဝင်းရှိ သရက်ပင်သုံးပင်တွင် တွယ်ကပ်ထားသော ငရုတ်ကောင်းပင်များတွင် တွေ့ရှိလာရသည်။ ရောဂါကျရောက်မှုတွင် နှစ်မျိုးစလုံးသည် ရောဂါပြင်းမှု မြေအစိုဓာတ်နည်းလာ၍ ဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။ အမြစ်တွင် အဖုများ၊ အနာကွက်များ ဖြစ်လာသည်။ မှိုကလည်း တိုက်ခိုက်၊ ကပ်ပါးနီမတုတ်(နှစ်မျိုး)ကလည်း ထပ်မံတိုက်ခိုက်ခံရမှုကြောင့် ရောဂါပိုဆိုးလာသော်လည်း လက္ခဏာမှာ နှေးနှေးသာပြသည်။ ရောဂါရအပိုင်းတွင် ဘယ်အပိုင်းက မှိုကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ဘယ်နေရာက ကပ်ပါးနီမတုတ်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ခွဲခြားရခက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာကွယ်နှိမ်နင်းရာတွင် အကောင်းဆုံးမှာ ရောဂါကျကိုင်းကို ဖြတ်ထုတ်ဖယ်ရှင်းပေးခြင်း၊ ရောဂါကျအရွက်များကို ခူးဖယ်ပေးခြင်းများသည် အဓိကကာကွယ်မှုဖြစ်သည်။ အပင်ကို ရောဂါဖြစ်နေစဉ် တစ်နေ့ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်လှည့်ပတ်စစ်ဆေးရပါမည်။ ရောဂါကျအပင်အစိတ်အပိုင်းသည် ပြန်လည်နာလန်မထူတော့။ ပြန်ကောင်းလာစရာမရှိ။ ရောဂါမဖြစ်သေးသည့်အခြားနေရာများကို ကူးစက်မှုသာရှိနိုင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အိန္ဒိယနှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတို့ကဲ့သို့ ငရုတ်ကောင်းကို ဧကနှင့်ချီ၍ ခြံလုပ်ငန်းအဖြစ် စိုက်ပျိုးမှုမရှိ။ အပင်တွယ်ကပ်စိုက်ပျိုးမှု၊ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စုနှင့်သာ အများစုစိုက်ကြပြီး စာရင်းဖော်ပြကြရာတွင် အပင်အရေအတွက်ကို တစ်ဧကတွင် ရှိသင့်သောအပင်အရေအတွက်နှင့်ချင့်တွက်၍ ဧကဘယ်လောက်စိုက်သည်ဟု ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။

ပုဂ္ဂလိကခြံများထက် ဌာနပိုင်စိုက်ကွင်းခြံများတွင် ရောဂါကြောင့် ငရုတ်ကောင်းပင်များ ပျက်စီးရမှုပိုများသည်မှာ စစ်ဆေးမှုအပေါ် အခြေခံ၍ ကွာခြားသည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ စိုက်ပျိုးရာတွင် အသုံးပြုသောမြေကို မြေကျက်ဖုတ်မြေဖြစ်စေ၊ ပိုးသတ်မြေဖြစ်စေ အသုံးပြုကြလျှင် နီမတုတ်ကင်းနိုင်သည်။ စိုက်ပျိုးမည့် မျိုးကိုင်းကို ဂရုပြုပြီး မှိုရောဂါကာကွယ်ပေးရသည်။ နှိမ်နင်းရာတွင် မှိုသတ်ဆေး(ဖန်ဂျီဆိုက်)၊ နီမတုတ်သတ်ဆေး(နီမတိုဆိုက်) တွဲဖက်သုံးရသည်။

မုတ်သုံရာသီအစနှင့် မုတ်သုံရာသီဆုတ်ခွါချိန်များတွင် တစ်နှစ်နှစ်ကြိမ် နီမတုတ်ဆေးနှင့်အတူ ၀ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်း ကောပါးအောက်စီကလိုရိုက်နှင့် ၀ ဒသမ ၁၂၅ ရာခိုင်နှုန်း မက်တဲလ်ဆီဆေးများ သုံးကြသည်။ အချို့ဒေသ ထရိုင်ကိုဒါးမားအကျိုးပြုမှို၊ တစ်ပင် ဂရမ် ၅၀ နှုန်း၊ တစ်နှစ်နှစ်ကြိမ် (မိုးဝင်နှင့်မိုးထွက်) ထည့်လာကြသည်။ နီမတုတ်သတ်ဆေးသည် မြေအစိုရှိချိန် သုံးရသည်။ အပင်ခြေတွင် မြေကို ထွန်ခြစ်ဖြင့် အမြစ်များမထိခိုက်အောင် မြေဆွခြစ်ပြီးမှ ဆေးထည့်ရသည်။ ပြီးလျှင် မြေကြီး ပြန်ဖုံးပေးရသည်။ ရောဂါမပြင်းထန်ချိန် ရောဂါတွေ့စကာလ စောစောသိ၊ စောစောသုံးနိုင်လေ နှိမ်နင်းမှုကောင်းလေ ဖြစ်သည်။

■

w½kt aumufEnf;rSOfopfsm;t&jrefmopf;DUewif,mOfrnif;rsm; qkwfGefyifqif

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဖရဲသီးများကို တရုတ်နိုင်ငံသို့ တင်ပို့နေသော်လည်း ဈေးကွက်အခြေအနေ မခန့်မှန်းနိုင်သေးဘဲ လက်ရှိတွင် ဝမ်တိန်မြို့ သစ်သီးကုန်စည်ဒိုင်ထံတွင် သစ်သီးကုန်တင်ယာဉ် ၂၀ စီးခန့် ရောက်ရှိလာခြင်း မရှိသေးကြောင်း သိရသည်။

ထို့ပြင် တရုတ်နိုင်ငံ၏ အကောက်ခွန်စနစ်သည် နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစနစ်မှ ပုံမှန်ကုန်သွယ်ရေးစနစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ရာ ကုန်ပစ္စည်းတစ်တန်လျှင် အကောက်ခွန်စရိတ်သည် ယွမ် ၈၀၀ မှ ၁၀၀၀ ဝန်းကျင် ကျသင့်မည်ဖြစ်၍ လိုအပ်သောစာရွက်စာတမ်းများနှင့် ဘဏ်လုပ်ငန်းစနစ်ကို ပုံမှန်ကုန်သွယ်မှုစနစ်ဖြင့်ပင် အဆင့်မြှင့်တင်ရန် လိုအပ်နေသည်။

ယခုအခါ ယင်းကိစ္စအတွက် တရုတ်အာဏာပိုင်များနှင့် ညှိနှိုင်းနေပြီး အချိန်ယူရမည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် မူဆယ် ၁၀၅ မိုင် ကုန်သွယ်ရေးဇုန်တွင် ရောက်ရှိနေသည့် သစ်သီးဝလံ ကုန်တင်ယာဉ်များကို ကျင်စန်းကျော့စစ်ဆေးရေးဂိတ်များတွင် ခေတ္တရပ်နားထားရသည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေဝိန်းဂိတ်တွင် သောင်တင်နေသည့် ဖရဲသီးနှင့် သခွားမွေးသီးများ ပုပ်သိုးသွားခဲ့ရာ မူဆယ် ၁၀၅ မိုင် ကုန်သွယ်ရေးဇုန်တွင် ပိတ်မိနေသည့် ဖရဲသီးကား ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပြန်လည်ထွက်ခွာရန်အတွက် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ တရုတ်နိုင်ငံ၏ အကောက်ခွန်စည်းမျဉ်းသစ်များအရ ကုန်သွယ်ရေးဇုန်ရှိ မြန်မာဖရဲသီးယာဉ်မောင်းများကို ပြန်လည်ထွက်ခွာရန် တွန်းအားပေးသကဲ့သို့ နေသည်ဆို၏။

လက်ရှိတွင် ကုန်တင်ယာဉ်များသည် နယ်စပ်ဖြတ်ကျော်သွားသော်လည်း အနီရောင်ဇုန်တွင် ၂၄ နာရီသီးသန့်ခွဲရမည်ဖြစ်ပြီး၊ အဝါရောင်ဇုန်တွင် အကောက်ခွန်ရှင်းလင်းကာ ပြန်လည်စစ်ဆေးပြီး ကိုဗစ်-၁၉ ကင်းရှင်းကြောင်း အသိအမှတ်ပြုလက်မှတ်ကို F-zoneတွင် ပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည်ဆို၏။ ထို့ပြင် နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်းရှိ တရုတ်နိုင်ငံ၏အကောက်ခွန်သည်ပင်လယ်ရေကြောင်းကုန်သွယ်မှုကဲ့သို့ မြင့်မားသော သွင်းကုန်ခွန်ကို ကျင့်သုံးမည်ဖြစ်ရာ ကုန်တင်ယာဉ်များသည် အကောက်ခွန်စည်းမျဉ်းသစ်အတွက် စောင့်ဆိုင်းနေကြရဆဲဖြစ်သည်။

ပထမအသုတ် ထရပ်ကား ၂၆ စီးသည် နှစ်ရက်အတွင်း တရုတ်ဈေးကွက်သို့ ဝင်ရောက်လာမည်ဟု မျှော်မှန်းထားကြသည်။

မြန်မာကုန်သည်များသည် သယ်ယူစရိတ်နှင့် ဈေးကွက်ပေါက်ဈေးကို တွက်ချက်နေကြကာ ၎င်းရလဒ်က ဖရဲစိုက်ပျိုးသူများ ရိတ်သိမ်းရန် အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်နေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်က မူဆယ်-နမ့်ခမ်းနယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေး ကုန်သည်ကြီးများအသင်းသည် သက်ဆိုင်ရာ သစ်သီးဝလံ၊ ဆန်၊ ပဲမျိုးစုံကိုဒေါင်များမှ နယ်စပ်လမ်းကြောင်းတွင် ကုန်သွယ်မှုအတားအဆီးများနှင့် အနှောင့်အယှက်များကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ပြီးခဲ့သည့် စက်တင်ဘာ ၂၆ ရက်က မြန်မာ-တရုတ် နှစ်နိုင်ငံကြား ကျင်စန်းကျော့ နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်းကို စမ်းသပ်ကာလအဖြစ် ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ ထိုစခန်းမှ ကွန်တိန်နာ ငါးလုံးခန့် မြန်မာ့ကုန်စည်များ တရုတ်နိုင်ငံသို့ တင်ပို့နိုင်ခဲ့သည်။

နိုဝင်ဘာ ၂၇ ရက်တွင်လည်း ကားနှစ်စီးစာဖရဲသီးများကို ကွန်တိန်နာတစ်ခုထဲသို့ ထည့်ကာ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ကိုဗစ် – ၁၉ကာလ သယ်ယူပို့ဆောင်ခမှာ ယခင်နှုန်းထားထက် တစ်ဆကျော်ပိုများနေကြောင်း သိရသည်။

သယ်ယူပို့ဆောင်ခမှာ ကျပ်ရှစ်သိန်းမှ ၁၀ သိန်းဝန်းကျင်ဖြစ်ပြီး လက်ရှိတွင် ကျပ် ၂၀ သိန်းခန့် ကုန်ကျမည်ဖြစ်သည်။ ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါကာလအတွင်း တရုတ်နိုင်ငံ၏ မူဝါဒ အပြောင်းအလဲများနှင့်အညီ ကုန်သည်များသည် ကုန်သွယ်မှု အဆင်ပြေချောမွေ့ရန် မျှော်လင့်နေကြသည်။ ကန့်သတ်ချက်များကို ဖြေလျှော့ပြီး နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းမှုအဆင်ပြေပါက ကုန်သွယ်မှု ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်လည်အဆင်ပြေလာရန် မျှော်လင့်ဆဲဖြစ်သည်။

ဦးဖုန်းမြတ်ဝင်းမောင်မောင်

နိုဝင်ဘာလအတွင်း ဝါချည်မျှင်ဈေးကွက် အားပျော့ခဲ့

နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ရှန်တုန်းပြည်နယ်ရှိ 21S အမျိုးအစား ဝါချည်မျှင်ဈေးနှုန်းမှာ တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၃၀,၀၃၃ ဖြစ်ပြီး နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်တွင် တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၂၉,၀၃၃ ဖြစ်ရာ၊ တစ်လအတွင်း ၃ ဒသမ ၃၃ ရာခိုင်နှုန်း ကျဆင်းသွားသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းဈေးနှုန်းမှာ ယခင်နှစ်ကထက် ၃၇ ဒသမ ၄၄ မြင့်တက်နေဆဲဖြစ်သည်။

အထည်အလိပ်ကုန်ချောထုတ်လုပ်သည့် လုပ်ငန်းများ၏ ကုန်ကြမ်းစုဆောင်းချိန်မှာ တစ်လခန့် ဖြစ်သည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် ဝယ်လိုအား လျော့ကျနေသောကြောင့် ဝါချည်ခင်ရောင်းချသည့်ဘက်မှ သတိထား၍ဆောင်ရွက်နေရသည့် အနေအထားဖြစ်နေသည်။

ယခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းမှစ၍ ဝါချည်မျှင်ဈေးနှုန်းများ တဖြည်းဖြည်းတက်လာခဲ့ရာ၊ polyester ချည်မျှင်နှင့် viscose ချည်မျှင်များ၏ ဈေးနှုန်းခြားနားချက်မှာ ကွာဟလာပြီး စံချိန်တင်မြင့်ခဲ့သည်။

နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်တွင် တရုတ်နိုင်ငံ 3128B lint(အဝတ်ပါး) ဈေးနှုန်းအညွှန်းကိန်းမှာ တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၂၂,၅၄၄ ဖြစ်သည်။ ၁ ဒသမ ၄ D*38mm polyester staple fiber ၏ ပြည်တွင်းဈေးနှုန်းမှာ တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၇,၁၈၅ ဖြစ်သည်။ ၁ ဒသမ ၂ D*38mm viscose staple fiber ၏ ပြည်တွင်းဈေးနှုန်းမှာ တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၁၃,၉၆၀ ဖြစ်သည်။ ဓာတုနည်းဖြင့် ထုတ်လုပ်ထားသည့် အထည်စများ ဈေးနှုန်းမှာ ပိုမိုအားသာသော်လည်း၊ ဝါချည်အစစ်များဖြင့် ထုတ်လုပ်ထားသည့် အထည်စများကို အသုံးပြုမှု ပိုမိုများပြားလာသည်။

ကြိုရောင်း ကြိုဝယ်ဈေးနှုန်းများမှာ Zheng Cotton ရက် ၃၀ ကြိုရောင်းကြိုဝယ်ဈေးမှာ တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၂၀,၅၆၅ ဖြစ်သည်။ ၎င်းဈေးနှုန်းမှာ ပြီးခဲ့သည့်လအတွင်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် တစ်တန်ဈေးနှုန်းအောက် ယွမ်ငွေ ၁,၀၀၅ ခန့် ကျဆင်းခဲ့သည်။ ဝါချည်မျှင်ကြိုရောင်းကြိုဝယ်ဈေးမှာလည်း အကျဘက်သို့ရောက်နေပြီး ရက် ၃၀ ကြိုရောင်းဈေးမှာ တစ်တန်လျှင် ယွမ်ငွေ ၂၇,၇၅၀ ဖြစ်ကာ၊ ယခင်လကထက် ယွမ်ငွေ ၁,၇၅၀ ကျဆင်းခဲ့သည်။

ဝါချည်ဈေးကွက်မှာ နိုဝင်ဘာအစောပိုင်းတွင် တက်ရိပ်ပြခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ပြန်လည်ကျဆင်းခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာနှောင်းပိုင်းတွင် ဝါခင်းများ ရိပ်သိမ်းချိန်ပြီးဆုံးကာ ကုန်စည်အသစ် ပြုပြင်ထုတ်လုပ်မှု အရှိန်မြင့်တင် ဆောင်ရွက်လာပြီဖြစ်သောကြောင့် အရောင်းနှေးကွေးလာခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံ၏ National Cotton Market Monitoring System နိုဝင်ဘာ ၂၆ ရက် စာရင်းများအရ နိုင်ငံတစ်ဝန်းတွင် lint တန်ချိန် ၄၅၃,၀၀၀ ကို ထုတ်လုပ်ထားပြီး အဆိုပါထုတ်လုပ်မှုမှာ ယခင်လကထက် ၁၀ ဒသမ ၃ ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်းခဲ့သည်။ lint တန်ချိန် ၁၂၉,၀၀၀ ကို ရောင်းချထားပြီး၊ ယခင်လကထက် ၇ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်း ကျဆင်းကြောင်း သိရသည်။

ကုန်ကြမ်းဝယ်သည့် ကုန်ချောအထည်ကုမ္ပဏီများ၏ ဝယ်ယူမှုမှာ ဝါချည်အရန်ထားရန် လေလံဆွဲသည့်အပေါ်တွင်လည်း မူတည်သည်။ ယခုအခါ အရန်ထားရှိသည့် ဝါချည်ရောင်းချသည့် ဈေးနှုန်းများကိုလည်း လျှော့ချ၍ ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ထားသည့်အပြင်၊ နိုဝင်ဘာအတွင်း အရန်ထားရှိသည့်ဝါချည် တန်ချိန် ၄၇၅,၇၀၀ ကိုလည်း ဈေးကွက်တွင် ဖြန့်ဖြူးခဲ့သည်။

ဒေါက်တာရွှေစင်ကို

tm[m&E Sn,f,Da&;aps;uGufrsm;ü yJjyKf

aq&n

yJjyKf သီးနှံစိုက်ပျိုးရေးဆိုသည်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်ကို ဦးစွာသတိရကြသည်။ ပဲပုပ်စိုက်ပျိုးသည့်ဧကကလည်းများ၊ စားသုံးမှုမှာလည်း အမျိုးမျိုးစားသောက်ကြသည့် ဒေသဖြစ်သည်။ သို့သော် ပဲပုပ်ကို မြေပြန့်ဒေသများနှင့် ကချင်ပြည်နယ်တွင်လည်း အထိုက်အလျောက် အနည်းနှင့်အများ စိုက်ပျိုးစားသုံးကြသည်။

ပြည်တွင်းတွင် ပဲပုပ်ကို ပဲမျိုးစုံ၏ ပဲတစ်မျိုးအဖြစ် စိုက်ကြ၊ စားကြ၊ အသုံးပြုကြသော်လည်းပြည်ပဈေးကွက်တွင် ရောင်းဝယ်နေကြသည်က ဆီထွက်သီးနှံဖြစ်သည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဆီ ၁၉ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းပါသည်။ ပရိုတင်း(အသားဓာတ်) ၄၀ မှ ၄၅ ရာခိုင်နှုန်းပါသည်။ ပဲပုပ်ဆီသည် ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းနေရာတွင်ရှိသော စားသုံးဆီဖြစ်သည်။ ရှေးအကျဆုံး စားသုံးသီးနှံမှာ ပဲပုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ယနေ့ခေတ်နှင့် နောင်အနာဂတ် ရေရှည်ခေတ်ကာလကြာသည်အထိ အသုံးအဝင်ဆုံး လူ့အကျိုးပြုသီးနှံအဖြစ် ဆက်လက်ရှိနေပါဦးမည်။ ပြည်ပဈေးကွက်သို့ တက်လှမ်းလိုပါက ပဲစေ့အလုံးကြီးကြီး အလုံးအရွယ်ညီညီ မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ကောင်းကောင်းကို အလေးထားစိုက်ပျိုးကြရပါမည်။

စိုက်ပျိုးမည့်မျိုးတွင် အရေးကြီးသည်မှာ သက်လျင် သက်ကြီးမျိုးများရှိကြသော်လည်း ပဲပုပ်ပင်ကြီးထွားမှုနှင့်အထွက်နှုန်းသည် စိုက်ပျိုးမည့်မျိုးတစ်မျိုးချင်းအလိုက် မျိုးစေ့ဗီဇစွမ်းရည်နှင့် စိုက်သည့်နေရာဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်၏တုံ့ပြန်မှုအပေါ်မူတည်နေသည်။ စိုက်ပျိုးချိန်ကာလ ကြုံတွေ့ရမည့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ရာသီဥတု၊ အပူချိန်၊ အပူအအေး၊ မိုးရွာမှုမရွာမှု စသည်တို့နှင့်လိုက်လျောညီထွေပြီး ကိုက်ညီမှုရှိအောင် အပင်က ပြန်လည်တုံ့ပြန်ပေးနေရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းလျှင် အထွက်ကောင်းမည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲလျှင် ပြောင်းလဲသလို အပင်ကြီးထွားမှု၊ အပင်ဖွံ့ဖြိုးမှုပုံစံများ အလိုက်သင့်ပြောင်းလဲလေ့ရှိသော ပဲပင်မျိုးဖြစ်သည်။ အစေ့ဖြစ်ချိန်၊ အသီးတောင့်ရင့်ချိန်တွင် ပူလွန်းခြင်း၊ စိုစွတ်မှုများခြင်းတို့သည် ပဲပုပ်အစေ့၏အရည်အသွေးကို ကျစေသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေသရာသီဥတုနှင့် ကိုက်ညီဖြစ်ထွန်းစေမည့်မျိုးကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးကြလေ့ရှိသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသတွင် မေလနှင့်ဇွန်လ၊ မြေပြန့်ဒေသတွင် ဩဂုတ်လနှင့်စက်တင်ဘာလ၊ မြစ်ရေကျသည့်ကိုင်းကျွန်းမြေများတွင် အောက်တိုဘာလ၊ စပါးအပြီး သီးထပ်စိုက်ပျိုးလျှင် နိုဝင်ဘာလဟု ချိန်ဆရသည်။

ရေဆင်းပဲပုပ်မျိုးများသည် မျိုးနံပါတ်အလိုက် ဆီပါဝင်မှု၊ ရွက်ပြောက်နှင့် နန္ဒင်းရောဂါခံနိုင်မှု၊ စပါးအပြီးစိုက်ပျိုးနိုင်မှု၊ မိုးရာသီ ဒေသမရွေးစိုက်ပျိုးနိုင်မှု စသည်ဖြင့် မျိုးများထုတ်ထားကြသည်။ မျိုး၊ မြေဩဇာအသုံးပြုမှု၊ စိုက်စနစ်၊ စိုက်ချိန် နှင့်အစေ့ထည့်ချိန်သည် အဓိကအစိုဓာတ်လိုသည်။ မိုးရေကိုအားကိုးကာ စိုက်ပျိုးကြသကဲ့သို့ ရေသွင်းစိုက်ပျိုးမှုလည်း ရှိကြသည်။

ပဲပုပ်ပင်၏အရွက်အနည်းအများ (သက်လျင်မျိုးမှာ အရွက်နည်း၍ သက်ကြီးမျိုးမှာ အရွက်ပါမှုများသည်)၊ အစိုဓာတ်ရရှိမှု၊ နေရောင်ရရှိမှု၊ တစ်ဧက အပင်အရေအတွက်(တန်းကြား ၁၈ လက်မ၊ ပင်ကြား ၂လက်မမှ ၄လက်မနှင့် တစ်ကျင်းနှစ်ပင်စိုက်လျှင် အပင်စုစုပေါင်း နှစ်သိန်းသုံးသောင်းရမည်)၊ မျိုးစေ့အသုံးပြုမှုနှုန်းထား(မိုးစိုက်တစ်ဧက ၁၂ ပြည်မှ ၁၆ ပြည်၊ ဆောင်းစိုက်ဧက ၂၀ ပြည်မှ ၂၄ ပြည်) တို့ကို အလေးထားစိုက်ပျိုးကြရသည်။ ပဲပုပ်အစေ့ခွံသည် ပါးလွန်းသဖြင့် မျိုးစေ့မထိခိုက်အောင် ဂရုပြုရသည်။ မြေဩဇာတွင် ကန့်ဓာတ်အနည်းဆုံး ၅ ရာခိုင်နှုန်းပါရှိသောဂျစ်ပဆန်မြေဩဇာ၊ တစ်ဧက ပြည် ၂၀ စိုက်ချိန်ထည့်ကြသည်။ ဒေသမျိုးများထက် ပိုကောင်းသော ရေဆင်းမျိုးများကို မိုးကြိုကာလရေသွင်းစိုက်ပျိုးမှုများ ရှိလာသည်။ အပင်ကြီးချိန်၊ ပန်းပွင့်ချိန်၊ သီးတောင့်ဝင်ချိန် ရေသွင်းရသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသ ပဲပုပ်စိုက်ခင်းများတွင် သံချေးရောဂါ၊ ဖားဥမှိုရောဂါတို့သည် ရင့်မှည့်ချိန်ကျတတ်၍ ဂရုပြုကြရသည်။

ပဲပုပ်မျိုးသည် အဓိကအရေးကြီးသဖြင့် မျိုးမွေးမြူရေးကို အလေးထားလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် ပဲပုပ်သည် နေရာဒေသအနှံ့စိုက်ပျိုးလာနိုင်ကြသည်။ မိုးကြို၊ မိုးဦး၊ မိုးလယ်နှင့် မိုးနှောင်းတို့တွင် စိုက်ကြသဖြင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံးဆိုကြပါစို့။ ကိုင်းဖြာမျိုး၊ တစ်ပင်တိုင်မျိုး၊ ၇၅ ရက်မှ ၁၁၅ ရက်ထိရှိသောမျိုး၊ တစ်ပင်အသီးတောင့် ၂၅ မှ ၃၀ ရှိသောမျိုး၊ တစ်ဧကတင်း ၃၀ မှ ၃၅ တင်းကျော်ထွက်သောမျိုး စသည်ဖြင့် အသီးသီးရှိကြသည်။ ဆီပါဝင်မှုတွင် ၂၁ ရာခိုင်နှုန်းရှိသောမျိုးများ အဓိကစိုက်ပျိုးကြသည်။

ပဲပုပ်ကို ပဲငပိဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်စိုက်ပျိုးရေးပညာစာအုပ်(စာပေဗိမာန်ထုတ်)တွင် ပဲငပိ(Soy Bean)ဟုဖော်ပြထားသည်။ ပဲပုပ်နှင့်ပဲပိစပ်ကလည်း တစ်မျိုးစီဖြစ်သည်။ သို့သော် လွဲမှားခေါ်ကြမှုတွင် ပဲပိစပ်စားသုံးဆီဟု ခေါ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပဲပိစပ်သည် မြင်းအစာအဖြစ်စိုက်ပျိုးကြသည်ဆိုသော်လည်း အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် အခြေခံလူတန်းစားတို့၏ အဓိကအစားအစာဖြစ်သည်။ ပဲပိစပ်သည်(Horse gram) ဖြစ်သည်။ အရှင်းဆုံးမှာ ပဲပိစပ်ကို ပုန်းရည်ကြီး ပြုလုပ်ကြသည်။ ပဲပုပ်ကို စားသုံးဆီ ထုတ်လုပ်ကြသည်။ ပဲပုပ်ပြား၊ ပဲပုပ်ထောင်း၊ ပဲပုပ်စေ့လှော်၊ ဆီတို့ဟူး၊ ကြာညို့၊ ပဲငံပြာရည် စသည်တို့ပြုလုပ်သည်။ ပဲပုပ်အစိုကို ဟင်းချက်စားကြသည်။ အညာဒေသ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးထဲမှ ရေဦးမြို့ထွက် ရေဦးပဲငပိအစိုသည် နာမည်ကြီးသည်။

ယာမြေများတွင် ဂျုံ၊ ဝါ၊ ပြောင်းတို့ မစိုက်ခင် ပဲပုပ်ကို စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တွင် မိုးရာသီပဲပုပ်စိုက်ပျိုးအပြီး သီးထပ်အဖြစ် ဂျုံ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ပန်းနှမ်း စိုက်ကြသည်။ ပြောင်းဖူးနှင့်ပဲပုပ်၊ ကြံနှင့်ပဲပုပ်၊ နေကြာနှင့်ပဲပုပ် စသည်ဖြင့် သီးညှပ်စိုက်ကြသည်။ လယ်မြေတွင် ပထမမိုးစပါးစိုက်ကြသည်။ ဒုတိယ သီးထပ်ပဲပုပ်စိုက်ကြသည်။ ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးညှင်း၊ မိုးကောင်း၊ ဟိုပင်တစ်ဝိုက်တွင် ဆောင်းပဲပုပ်စိုက်ကြသည်။ ဆီတို့ဟူး ပြုလုပ်ကြသည်။ ရေဆင်း –၆၊ ရေဆင်း–၁၁၊ ရေဆင်း–၁၅မျိုးများ ပိုမိုစိုက်ကြသည်။ ဒေသအစားအစာပဲပုပ်မှ စားကုန်မျိုးစုံ ထုတ်လုပ်ရောင်းချကြသော ဒေသများဖြစ်သည်။ ပရိုတင်းအားဖြည့်စာမှာ ပဲပုပ်အဓိကဖြစ်သည်။ ပဲပုပ်ကို အမျိုးမျိုး လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသည်က ဂျပန်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ စားသုံးဆီ အဖြစ်၊ တို့ဖူး(မီဆော) ခေါ်သည့်ပဲပုပ်ဟင်းချို၊ ပဲပုပ်အစေ့အချဉ်၊ ပဲပုပ်အမှုန့်(အစိမ်းမှုန့်နှင့် အကြက်မှုန့်)၊ ဂျယ်လီ၊ မုန့်မျိုးစုံနှင့် ပဲပုပ်အစို ပြုလုပ်စားသုံးကြသည်။ ပဲပုပ်နို့ရည်သည် ပဲပုပ်ဆီကဲ့သို့ စားသုံးရန် အမေရိကန်၊ ဘရာဇီးတို့က စိုက်ပျိုးကြသည်။ ပဲပုပ်ကြိတ်ဖတ်ကို တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးတွင် အစာအဖြစ် ပြန်လည်အသုံးချသည်။ ပဲပုပ်မှ ပရိုတင်း ထုတ်လုပ်သည်။

ဤမျှ လုပ်တတ်လျှင် လုပ်တတ်သလောက် စက်မှုထွန်းကားသောနိုင်ငံတွင် သစ်သားကပ်ကော်မှအစ စားသုံးဆီ၊ နို့၊ မုန့်၊ စားစရာမျိုးစုံရရှိသော ပဲပုပ်ကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင်း ဒေသအနှံ့ တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးလျှင် စိုက်ပျိုးနိုင်သလောက် စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံပါမည်။ ပြည်တွင်းစားသုံးမှုလည်းများပြားသောပဲပုပ်၊ ပြည်ပပို့ကုန်အဖြစ်လည်းရှိနေခဲ့သောပဲပုပ်ကို အမျိုးမျိုး စိုက်ကြ၊ စားကြလျှင် ပရိုတင်းပြည့်ဝသော အစားအစာရကြမည်။ ကြိုက်နှစ်သက်သူများသော ပဲပုပ်သည် ပဲမျိုးစုံတွင် အလားအလာကောင်းသောပဲ ဖြစ်လာနေပါသည်။ ■

2020-2021 aEGpGg; pdkufysdK;xkwfvkyfrIukefusp&dwfESifh tusdK;tjrwf

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဦးစီးဌာနအနေဖြင့် သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်နှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ်အခြေအနေအား သိရှိနိုင်ရန် ကွင်းဆင်းစာရင်း ကောက်ယူပြုစုတင်ပြသည့်လုပ်ငန်းအား တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်ကြေးတိုင်ဦးစီးဌာန (အထက်/အောက်မြန်မာပြည်)များမှ နှစ်စဉ်အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ အောက်မြန်မာပြည် ကြေးတိုင်ဦးစီးဌာန (ရန်ကုန်မြို့)အနေဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ ညောင်တုန်းမြို့နယ်နှင့် ဘိုကလေးမြို့နယ်များအားရွေးချယ်၍ နွေစပါးသီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်နှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ်ရရှိမှုအခြေအနေအားသိရှိနိုင်ရန် ကွင်းဆင်းစစ်တမ်း ကောက်ယူကြသည်။

တိုက်ကြီးမြို့နယ်သည် ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်း နွေစပါးစိုက်ဧရိယာ များပြားသည့်မြို့နယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ညောင်တုန်းမြို့နယ်နှင့် ဘိုကလေးမြို့နယ်များသည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသအတွင်းတွင် နွေစပါးစိုက်ဧရိယာများပြားခြင်း၊ ဒေသခံပြည်သူလူထုသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း အဓိကလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ကြခြင်းကြောင့် နွေစပါးသီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်နှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ်စစ်တမ်း ကောက်ယူခြင်းကို အဆိုပါမြို့နယ်များအား ရွေးချယ်၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နွေစပါးတစ်ဧကစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်နှင့် အသားတင်အကျိုးအမြတ် ကွင်းဆင်းစစ်တမ်းကောက်ယူမှု ရလဒ်များသည် အဆိုပါဒေသများအတွင်းရှိ နွေစပါးစိုက်ပျိုးသောတောင်သူလယ်သမားများ၏ ဝင်ငွေရရှိမှုအခြေအနေနှင့် စီးပွားရေးအရ တွက်ခြေကိုက်မှုအခြေအနေများကို သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အဆိုပါရလဒ်များကို အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများကဖြစ်စေ၊ အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများကဖြစ်စေ အဆိုပါဒေသများအတွက် ဒေသတွင်းဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းများရေးဆွဲရာတွင် လည်းကောင်း၊ မူဝါဒများချမှတ်ရာတွင် လည်းကောင်း များစွာ အထောက်အကူပြုနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ကွင်းဆင်းစစ်တမ်းကောက်ယူရန်အတွက် နမူနာတောင်သူများအားရွေးချယ်ခြင်း၊ မေးခွန်းလွှာများမေးမြန်းခြင်း၊ တောင်သူများ၏ဖြေကြားချက်များအပေါ် စာရင်းအင်း နည်းပညာအရ တွက်ချက်ခြင်းတို့ကိုဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မြို့နယ်သုံးမြို့နယ်တွင် စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့သည့် တောင်သူဦးရေမှာ ၃၆၄ဦး ဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်းစိုက်ပျိုးခဲ့သည့် ဧရိယာမှာ ၂၃၆၅ ဧကဖြစ်ကာ အနည်းဆုံးစိုက်ပျိုးမှုအနေဖြင့် တစ်ဧကဖြစ်ပြီး အများဆုံးအနေဖြင့် ဧက ၅၀ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် တောင်သူ တစ်ဦး၏ ပျမ်းမျှနွေစပါးစိုက်ပျိုးသည့် ဧရိယာမှာ ၆ ဒသမ ၅ ဧကဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

စစ်တမ်းကောက်ယူခဲ့သည့်မြို့နယ်များ၏ တစ်ဧက စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်အနေဖြင့် အနည်းဆုံး ၁၆၃,၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်ပြီး အများဆုံး ၄၆၅,၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်တစ်ဧက စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု အသားတင် အကျိုးအမြတ်အနေဖြင့် အနည်းဆုံး ၁၀၀,၂၃၅ ကျပ်ဖြစ်ပြီး အများဆုံး ၄၁၉,၅၅၀ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ပျမ်းမျှတစ်ဧက စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်မှာ ၂၅၈,၉၆၀ ကျပ်ဖြစ်ပြီး ပျမ်းမျှတစ်ဧက စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု အသားတင်အကျိုးအမြတ်အနေဖြင့် ၁၆၁,၇၁၁ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု အသားတင်အကျိုးအမြတ်နည်းရခြင်းအကြောင်းအရင်းမှာ စိုက်ပျိုးသောမြေသည် ကုန်းမြင့်ပိုင်းတွင် ကျရောက်၍ ရေသွင်းသော်လည်း

စာ – ၁၆ သို့

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်ဈေးကွက်အလိုက် လက်ကား သီးနှံဈေးနှုန်းများ (၂၀–၁၂–၂၀၂၁)

စဉ်		သီးနှံအမည်	ယူနစ် ရေတွက်ပုံ	ယူနစ် တစ်ယူနစ်ပမာဏ	နေပြည်တော်	ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး	မကွေးတိုင်းဒေသကြီး	စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး	ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး	ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး	တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး	ချင်းပြည်နယ်	ရခိုင်ပြည်နယ်	မွန်ပြည်နယ်	ကရင်ပြည်နယ်	ကယားပြည်နယ်	ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း
၁		**စပါး**	တင်း	၄၆ ပေါင်														
	၁	မနော်သုခ			၆၀၀၀	၆၀၀၀	၇၀၀၀	၇၇၀၀	၉၀၀၀	၆၀၀၀	၇၀၀၀	၆၅၀၀	၇၅၀၀	၆၅၀၀	၇၀၀၀	၆၀၀၀		
	၂	ဆင်းသုခ			၆၀၀၀	၆၀၀၀	၇၇၀၀	၇၇၀၀	၉၀၀၀	၆၀၀၀	၇၀၀၀	၆၅၀၀	၇၅၀၀	၆၅၀၀	၇၀၀၀			
	၃	ဧရာမင်း			၈၀၀၀	၆၅၀၀	၁၁၀၀၀	၁၁၀၀၀	၁၀၀၀၀	၆၅၀၀	၇၅၀၀	၇၅၀၀	၉၀၀၀	၆၅၀၀	၈၇၀၀			
	၄	ပေါ်ဆန်း			၁၀၀၀၀	၁၃၅၀၀	၁၁၅၀၀		၁၂၅၀၀	၉၀၀၀	၁၀၀၀၀	၉၅၀၀		၈၅၀၀	၁၀၅၀၀			
၂		အစေ့ထုတ်ပြောင်း	တင်း	၁၄.၈၅ ပိဿာ	၂၈၀၀၀		၁၁၀၀၀	၁၀၀၀၀	၁၁၀၀၀	၈၂၀၀			၆၅၀၀		၁၀၀၀၀	၈၇၅၀	၈၅၀၀	၈၅၀၀
၃		မတ်ပဲ	တင်း	၁၉.၄၄ ပိဿာ	၄၇၀၀၀	၄၇၀၀၀	၄၃၀၀၀	၃၈၀၀၀	၄၄၅၀၀	၄၇၀၀၀	၄၂၀၀၀		၁၅၀၀၀	၃၅၀၀၀	၄၃၀၀၀	၃၇၀၀၀		
၄		ပဲတီစိမ်း	တင်း	၁၉.၄၄ ပိဿာ	၄၅၀၀၀	၄၇၀၀၀	၄၀၀၀၀	၃၈၂၀၀	၄၃၅၀၀	၃၈၀၀၀	၄၆၀၀၀	၃၉၀၀၀	၂၀၀၀၀	၂၆၀၀၀	၃၉၀၀၀	၄၀၀၀၀	၃၉၀၀၀	၄၆၅၀၀
၅		ပဲစဉ်းငုံ	တင်း	၂၀ ပိဿာ	၂၇၀၀၀		၃၅၀၀၀	၂၇၀၀၀	၃၆၀၀၀			၄၀၀၀၀				၃၇၀၀၀	၃၄၀၀၀	၃၇၀၀၀
၆		ကုလားပဲ	တင်း	၁၈.၆၃ ပိဿာ	၅၀၀၀၀	၅၁၀၀၀	၄၂၅၀၀	၃၂၀၀၀	၃၉၀၀၀		၅၃၀၀၀	၄၄၀၀၀	၃၀၀၀၀	၄၄၇၀၀	၆၀၈၀၀			၄၀၉၀၀
၇		**နှမ်း**	တင်း	၁၄.၅၈ ပိဿာ														
	၁	နှမ်းနက်	တင်း	၁၄.၅၈ ပိဿာ	၅၂၀၀၀		၄၈၀၀၀	၅၇၀၀၀	၆၅၀၀၀	၅၀၀၀၀	၃၇၀၀၀	၄၀၀၀၀	၃၂၀၀၀	၄၅၀၀၀	၅၅၀၀၀	၅၃၀၀၀	၄၇၀၀၀	
	၂	နှမ်းနီ	တင်း	၁၄.၅၈ ပိဿာ	၄၅၀၀၀		၄၁၀၀၀	၄၃၀၀၀	၃၉၀၀၀	၃၁၀၀၀								၄၃၇၅၀
	၃	နှမ်းဖြူ	တင်း	၁၄.၅၈ ပိဿာ	၄၃၀၀၀		၄၇၀၀၀	၄၄၅၀၀	၄၇၀၀၀	၄၆၀၀၀			၂၆၀၀၀					၄၃၇၅၀
၈		**မြေပဲ**																
	၁	မြေပဲ(အဆံ)	ပိဿာ		၄၀၀၀	၃၅၀၀	၃၁၀၀	၄၃၀၀၀	၄၀၀၀	၃၆၀၀	၄၃၀၀			၂၅၀၀	၅၆၀၀၀	၄၀၀၀	၃၉၀၀	၄၄၀၀၀
	၂	မြေပဲ(အတောင့်	တင်း	၆.၇၅ ပိဿာ	၁၆၀၀၀	၁၄၀၀၀	၁၃၀၀၀	၁၃၅၀၀	၁၃၀၀၀	၁၂၅၀၀			၁၅၀၀၀	၁၅၀၀၀		၁၁၀၀၀	၁၁၀၀၀	၁၂၅၀၀
၉		နေကြာ	တင်း	၈.၆၄ ပိဿာ	၁၂၅၀၀		၁၂၀၀၀	၂၁၀၀၀	၂၃၀၀၀				၁၁၀၀၀		၃၂၀၀၀		၁၀၅၀၀	၁၆၅၀၀
၁၀		**စားဖိုဆောင်သီး**	ပိဿာ															
	၁	ကြက်သွန်နီ	ပိဿာ		၁၀၀၀	၅၀၀	၇၅၀	၈၀၀	၅၀၀	၁၂၀၀	၆၀၀	၉၀၀	၂၀၀၀	၁၀၀၀	၇၅၀	၉၀၀	၁၂၀၀	၆၀၀
	၂	ကြက်သွန်ဖြူ	ပိဿာ		၃၄၀၀	၃၅၀၀	၂၅၀၀	၃၂၀၀	၄၀၀၀	၃၁၀၀	၃၅၀၀	၆၀၀၀	၇၀၀၀	၃၀၀၀	၄၉၀၀		၃၀၀၀	၂၈၀၀
	၃	ငရုတ် (စို)	ပိဿာ		၄၅၀၀	၂၀၀၀	၁၈၀၀	၁၄၀၀	၁၂၀၀	၃၅၀၀	၂၃၀၀	၅၅၀၀	၃၀၀၀	၂၅၀၀	၂၂၀၀		၃၅၀၀	၃၂၀၀
	၄	ငရုတ်(ခြောက်)	ပိဿာ		၁၀၀၀၀	၈၀၀၀	၄၂၀၀	၃၅၀၀	၄၀၀၀	၇၈၀၀			၆၅၀၀	၉၀၀၀	၄၅၀၀		၇၅၀၀	၆၅၀၀
	၅	ခရမ်းချဉ်	ပိဿာ		၃၅၀၀	၂၀၀၀	၂၅၀၀	၂၇၀၀	၂၃၀၀	၁၅၀၀	၂၀၀၀	၃၀၀၀	၂၀၀၀		၂၀၀၀		၂၇၀၀	၂၅၀၀
၁၁		**ဆီ**	ပိဿာ															
	၁	မြေပဲဆီ	ပိဿာ		၇၀၀၀	၈၀၀၀	၈၅၀၀	၇၅၀၀	၇၀၀၀	၇၀၀၀	၇၀၀၀	၈၅၀၀	၆၀၀၀	၉၀၀၀	၇၅၀၀		၇၅၀၀	၉၀၀၀
	၂	နှမ်းဆီ	ပိဿာ		၇၀၀၀		၈၀၀၀	၇၅၀၀	၆၀၀၀	၆၀၀၀			၆၅၀၀	၁၅၀၀၀			၆၅၀၀	၈၀၀၀
	၃	နေကြာဆီ	ပိဿာ		၆၀၀၀		၇၀၀၀	၆၅၀၀	၆၀၀၀	၅၂၀၀		၈၀၀၀	၇၀၀၀	၉၀၀၀			၈၀၀၀	၉၀၀၀
	၄	ပဲပုတ်ဆီ	ပိဿာ				၃၀၀၀		၅၈၀၀			၅၈၀၀						၆၀၀၀
	၅	စားအုန်းဆီ	ပိဿာ		၅၂၀၀	၄၄၀၀		၄၉၅၀				၄၀၀၀	၆၀၀၀	၄၅၀၀	၄၅၀၀		၆၀၀၀	၂၅၀၀
၁၂		**ရှောက်/သံပုရာမျိုးရင်းဝင်**																
	၁	လိမ္မော်								၃၅၀၀				၇၅၀၀				
		-ပျားလိမ္မော်	ပိဿာ		၄၀၀၀	၅၀၀၀	၄၀၀၀	၈၀၀၀		၅၇၀၀	၃၅၀၀		၇၀၀၀	၇၅၀၀	၄၉၀၀		၅၅၀၀	၂၈၀၀
		-ရွှေလိမ္မော်	ပိဿာ			၃၀၀	၅၀၀၀	၈၀၀၀		၁၁၀၀၀								၂၅၀၀
	၂	ကျွဲကောသီး	လုံး					၁၅၀၀		၁၆၀၀	၂၀၀၀			၁၇၀၀				၃၀၀၀
		-အဖြူ			၂၀၀၀	၆၀၀				၈၀			၁၅၀၀	၂၅၀၀	၁၅၀၀		၁၅၀၀	
		-ပန်းရောင်				၇၅၀	၁၅၀၀			၅၀		၂၅၀၀			၂၀၀၀			
	၃	ရှောက်သီး	လုံး		၂၀၀	၁၅၀	၁၂၀	၃၀၀	၁၅၀		၂၅၀	၃၀၀	၈၀၀	၁၅၀	၂၅၀		၁၀၀၀	၂၀၀

စိုက်ရာတွင် ၁၆၅ ပေခြား၍ စိုက်ပျိုးခြင်း (သို့မဟုတ်) မျိုးတစ်မျိုးနှင့်အကြား နံစားပြောင်းငါးတန်း စိုက်ပျိုးထားခြင်းဖြင့် မျိုးရောခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်သည်။

rsdK;ulGif;rsm;Ekwfy,fjcif;

မျိုးအဖြစ် ထုတ်လုပ်ရန် စိုက်ပျိုးထားသော စိုက်ကွင်းတွင် မျိုးကွဲအပင်များတွေ့ရှိပါက နုတ်ပယ်ရပါမည်။ မိမိစိုက်ပျိုးသည့်မျိုးနှင့် အပင်ပုံသဏ္ဌာန်၊ အရွက်ပုံသဏ္ဌာန်မတူဘဲ အရွယ်အစား ကွဲပြားသောအပင်များတွေ့ပါက အမြစ်ပါမကျန်အောင် နုတ်ပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ခက်ခဲပါက အပင်ခြေမှ ကပ်၍ ဖြတ်ပစ်ရမည်။ သင့်တော်မည့် သီးလှည့်ပုံစံဖြင့် စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

0go;EDSGjpf;pdkufysdK;&ef taocsmaqmif&Gufcsuf;cif;

oe;oe;E

လယ်သားတို့အတွက် အသုံးဝင်သော သီးနှံများအနက် ဝါသည် အဓိကသီးနှံတစ်မျိုးအဖြစ် ပါဝင်သည်။

ဝါဂွမ်းမွေးမျှင်သည် စားဝတ်နေရေးတွင် ဝတ်ရေးကဏ္ဍအတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးသည်သာမက ဝါပေါက်နှင့် ဝါတစ်ပင်လုံးမှ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းအမယ်ပေါင်း ၁၅၀ ကျော်အထိ ထုတ်လုပ်ရရှိနိုင်သည်။ ထို့ပြင် တန်ဖိုးမြင့်ကုန်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ထုတ်လုပ်ရန် ဝါသီးနှံကလည်း အကျိုးပြုလျက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဝါသီးနှံ စိုက်ပျိုးမှုကို အပူပိုင်းမိုးနည်းရေရှားဒေသများတွင် မိုးဝါ၊ မိုးနှောင်းဝါအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရေသွင်းစိုက်နိုင်သောဧရိယာအနည်းစုတွင် မိုးကြိုဝါအဖြစ်လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးတွေ့ရှိနိုင်သည်။

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာနက ဖြန့်ဝေပေးလျက်ရှိသည့် ချည်မျှင် ရှည်ဝါမျိုးများတွင် ငွေချည်-၆၊ ငွေချည်-၉၊ ရွှေတောင်-၈၊ ရွှေတောင် ၁၀၊ ငွေချည်-၁၁ ဒေသမျိုးများ ပါဝင်ပြီး ချည်မျှင်တိုဝါမျိုးများဖြစ်သည့် (မလှိုင်ဝါ၊ ကမ္ဘောဇဝါ၊ ဝါကြီး)စသည်တို့လည်း ပါဝင်သည်။

ပုံမှန်စိုက်ပျိုးသော ပြည်တွင်းမျိုးများသာမက ယခုအခါတွင် နိုင်ငံခြားမှ တင်သွင်းလာသည့် ဝါမျိုးများကိုလည်း တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးလာကြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တောင်သူများ စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် ဌာနမှ ဖြန့်ဖြူးပေးလျက်ရှိသော ချည်မျှင်ရှည်ဝါမျိုးများသည် နေရာဒေသ စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်ခြင်း၊ အသက်လျင်ခြင်း၊ သီးလုံးဖောက်ပိုးဒဏ်ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊ သဘာဝမြေဩဇာနှင့်ဓာတ်မြေဩဇာအာဟာရများ ထည့်သွင်းပေးနိုင်သည်နှင့်အမျှ အထွက်နှုန်းပိုမို မြင့်မားစွာရရှိနိုင်ခြင်း၊ ဝါဂွမ်းမွေး အရည်အသွေးကောင်းခြင်း စသည့် အရည်အသွေးများ ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် အထူးအထွက်တိုး ဝါမျိုးများဖြစ်သည်။

ငွေချည်-၉နှင့် ရွှေတောင်-၁၀ ဝါမျိုးများသည် စုပ်ပိုးကျရောက်ဖျက်စီးမှုကို အသင့်အတင့် ခံနိုင်ရည်ရှိကြသည်။ ဝါစိုက်တောင်သူများအနေဖြင့် မိမိတို့ နေထိုင်သည့်ဒေသ၊ ရာသီဥတုအခြေအနေပေးမှု၊ မိရိုးဖလာ လုပ်ငန်းအပေါ်မူတည်၍ စိုက်ပျိုးမည့်ဝါမျိုးကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးနိုင်ပြီး လက်ရှိအချိန်တွင် ရွှေတောင်-၁၀ ဝါမျိုးသည် တောင်သူအကြိုက်များသော မျိုးတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ဝါစိုက်တောင်သူများအတွက် စီးပွားရေးတွက်ခြေကိုက်စေမည့် အထူးအထွက်တိုးဝါမျိုးများ၏ အရည်အသွေးများ လျော့နည်း ပျက်စီးသွားခြင်းမရှိစေရန် စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာနက နည်းပညာပေးမှုကိုလည်း ဝါစိုက်တောင်သူများက မျက်ခြည်မပြတ်လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သွားရန် လိုအပ်သည်။

t&nftaoG;xdef;odrf;rIqdkif&mpdppfjcif;

ဝါသီးနှံစိုက်ခင်းတွင် အခြားဝါမျိုးများ ရောနှောပါဝင်မှုကို စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဝါသီးနှံမျိုးကွဲပါဝင်မှု ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးခြင်း (Field inspection) လုပ်ငန်းကို အပိန့်ဝင်ချိန်၊ ပန်းပွင့်ချိန်၊ ဝါသီးနှံမကွဲမီအချိန်တို့တွင် စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် မိမိစိုက်ခင်းအတွင်း မျိုးကွဲပါဝင်မှုကို စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ကြရန် လိုအပ်သည်။ စစ်ဆေးတွေ့ရှိသော မျိုးကွဲဝါပင်များကို အမြစ်ပါမကျန်အောင် နုတ်ပစ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ခက်ခဲပါက အပင်ခြေမှကပ်၍ ဖြတ်ပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

rsdK;pdwfrsdK;EGefrsdK;ul;rIa0;

ငွေချည်-၆၊ ငွေချည်-၉၊ ရွှေတောင်-၈၊ ရွှေတောင်-၁၀၊ ငွေချည်-၁၁ စသည်ဝါမျိုးများကို စိုက်ခင်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခု နီးကပ်စွာစိုက်ပျိုးလျှင် မျိုးတစ်မျိုးမှ တစ်မျိုးသို့ ပင်ခြားဝတ်မှုန်ကူးပြီး အရည်အသွေး ကျဆင်းလာနိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မျိုးကူးစပ်၍ အရည်အသွေးကျဆင်းခြင်းကို ကာကွယ်ရန် မျိုးတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုးသတ်မှတ်သည့် အကွာအဝေးထားပြီး စိုက်ပျိုးရမည်ဖြစ်သည်။

တောင်သူများအနေဖြင့် စီးပွားဖြစ် မျိုးသန့်မျိုးစေ့

0gaumif;ESifh,kdufr0gaumif;cGJjcif;

ဝါကောင်းနှင့်ကြွယ်ဝါကို ခွဲခြားကောက်သိမ်းရပါမည်။ ဝါကောင်းမှ မျိုးဝါစေ့ကောင်းများ ကြိတ်ခွဲရရှိပါမည်။ ကြွယ်ဝါရောနှောပါဝင်လျှင် ဝါကောင်းမှ ထွက်ရှိသော မျိုးဝါစေ့ကောင်းများ၏ အရည်အသွေးကို ထိခိုက်လျော့နည်းစေသည်။ ကောင်းစွာခြောက်သွေ့သော ဝါပေါက်ကို ကောက်သိမ်းမှသာ ဝါကြိတ်ခွဲသောအခါ ဝါစေ့များတွင် အစိုဓာတ်ပါဝင်မှုနည်းပြီး မျိုးစေ့အပင်ပေါက်မှုစွမ်းရည်ကောင်းမည်ဖြစ်သည်။

rsdK;pdwfYapbwfcGJcif;

မျိုးသန့်မျိုးစေ့ကြိတ်ခွဲရာတွင် အရောင်အစွန်းအထင်းပါသော ဝါပေါက်များကို ဖယ်ရှားသန့်စင်ပြီးမှ ဝါကြိတ်ခွဲရန်နှင့် မျိုးစေ့ပြုပြင်စဉ်၊ ထုပ်ပိုးစဉ်နှင့် သိုလှောင်စဉ်တို့တွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သူများ ဂရုတစိုက် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ဝါမျိုးအလိုက် ခွဲခြားသိုလှောင်ပြီး အရောင်အစွန်းအထင်းပါသော ဝါပေါက်များကို ဖယ်ရှားသန့်စင်ပြီးမှ ကြိတ်ခွဲရမည်ဖြစ်သည်။ မျိုးစေ့ပြုပြင်ခြင်း၊ ထုပ်ပိုးခြင်းနှင့် သိုလှောင်ခြင်းတို့ကို စနစ်တကျ ဂရုပြုဆောင်ရွက်ရန်အရေးကြီးသည်။

ဝါသီးနှံ၏အရည်အသွေးဆိုင်ရာ အခန်းကဏ္ဍမြင့်တင်ပေးနိုင်ရေးအတွက် ဝါသီးနှံစီးပွားဖြစ် မျိုးသန့်အရည်အသွေး ထိန်းသိမ်းခြင်းလုပ်ငန်းများကို ဝါစိုက်တောင်သူ လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်မှသာ ဝါမျှင်အရည်အသွေးမြင့်မားပြီး ဈေးကွက်ခိုင်မာကာ စီးပွားရေးတွက်ခြေကိုက်မည်ဖြစ်သည်။ ■

r,f&Jho Drk,d umat muf[i,fo,D[i,f&Gufpdkufysd;d,onf,rm; jzeDMrnf

ပြည်ပနိုင်ငံမှ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်များ တင်သွင်းစားသုံးနေရသော တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်များတွင် မိုးရာသီ အမိုးအကာအောက်တွင် ဟင်းသီး ဟင်းရွက်များစိုက်ပျိုးနိုင်မည့် နည်းပညာများ တောင်သူများအား ဖြန့်ဝေပေးနိုင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ အမိုးအကာအောက်တွင် စိုက်ပျိုးနိုင်မည်ဆိုပါက ပြည်ပမှ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ တင်သွင်းစားသုံးမှုကို အစားထိုးနိုင်မည်ဖြစ်သည့်အပြင် တောင်သူများအနေဖြင့်လည်း ဝင်ငွေ ပိုမိုရရှိလာစေမည်ဖြစ်သည်။

နှစ်ရှည်ပင်များ အဓိကစိုက်ပျိုးသည့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်များတွင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ရာသီမပြတ် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ရေးအတွက် ယင်းဒေသများရှိ နှစ်ရှည်ပင်များ သုတေသနနှင့်နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးရေး ခြံများမှ ခြံတာဝန်ခံ ၁၈ ဦးတို့သည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မှော်ဘီမြို့နယ်ရှိ စိုက်ပျိုးရေး ဦးစီးဌာနနှင့်စိမ်းလန်းသမအသင်းတို့၏ ညောင်နှစ်ပင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရောင်းချနေမှုများကို လာရောက်လေ့လာခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။

“ကျွန်တော်တို့ညောင်နှစ်ပင်စိုက်ကွင်းရဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရောင်းချနေမှုတွေကို တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာနက ဒုတိယတိုင်းဦးစီးမှူး ဦးဆောင်တဲ့အဖွဲ့ လာရောက်လေ့လာကြတာပါ။ သူတို့ဒေသမှာက ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ထိုင်းနိုင်ငံကနေ တင်သွင်းစားသုံးနေရတာ။ အဲဒီအတွက် မိုးရာသီ အမိုးအကာအောက်မှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ စိုက်ပျိုးနိုင်မယ့် နည်းပညာတွေကို လာရောက်လေ့လာကြတာပါ”ဟု ညောင်နှစ်ပင်စိုက်ကွင်းမှ ဦးငွေအောင်က ပြောသည်။

အဆိုပါအမိုးအကာအောက်တွင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များစိုက်ပျိုးခြင်းကို နှစ်ရှည်ပင်သုတေသနနှင့် နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးရေးခြံများမှ တာဝန်ခံများအနေဖြင့် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်များရှိ သုတေသနခြံများတွင် စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးမှုများ ပြုလုပ်သွားမည်ဖြစ်သည်။

စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးမှုများ အောင်မြင်ပါက ပြည်ပမှ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ တင်သွင်းစားသုံးနေရသော တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များရှိ တောင်သူများအား နည်းပညာများ ပြန်လည်ဖြန့်ဖြူးပေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန ညောင်နှစ်ပင်ခြံအနေဖြင့် သိပ္ပံနည်းကျဟင်းသီး ဟင်းရွက်များ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မည့် နည်းပညာသင်တန်းများ ပို့ချပေးခြင်း၊ ရေ မြေ၊ ဒေသနှင့်ကိုက်ညီသည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်မျိုးများ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ရေးအတွက် သုတေသနလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အရည်အသွေးနှင့် ထွက်နှုန်းကောင်းမွန်သည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်မျိုးစေ့များ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးပေးခြင်းနှင့် GAP စနစ်၊ ဓာတုကင်းလွတ်စနစ်နှင့်အော်ဂဲနစ်နည်းစနစ်များကို အသုံးပြု၍ တောင်သူများဟင်းသီး ဟင်းရွက်များ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ရေး ပညာပေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဇော်လင်းထွဋ်

u rÇ,&i,fap;u Gufx B,a0pk rm; q,&efu l,dyrf

ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဒူးရင်းသီး စိုက်ပျိုးထွက်ရှိမှုသည် ယခု ၂၀၂၂ ခုနှစ်အတွင်း မက်ထရစ်တန်ချိန် တစ်သန်းကျော်ရှိကြောင်း ထိုင်းဒူးရင်းသီးစိုက်ပျိုးရောင်းချသူများ အသင်းမှ တာဝန်ရှိသူများက ပြောကြားသည်။ ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုနှင့်ကိုဗစ်-၁၉ ရောဂါကပ်ဘေး ကြုံတွေ့နေရသည့်ကာလအတွင်း မှာပင် ထိုင်းဒူးရင်းသီးထွက်ရှိမှုမှာ လျော့ကျမသွားအောင် ထိန်းသိမ်းထွက်ရှိနိုင်ရေး ကြိုးပမ်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ဒူးရင်းသီးကို နေရာဒေသအများအပြားတွင် စိုက်ပျိုးထားကြသော်လည်း နွန်သာဘူရီပြည်နယ်တွင် စိုက်ပျိုးထွက်ရှိသော ဒေသအခေါ်နွန့် ဒူးရင်းသီးမျိုးမှာ ထူးခြားသော အရည်အသွေးနှင့် အနံ့အရသာရှိမှုတို့ကြောင့် ဈေးကွက်တွင် နာမည်ရလျက်ရှိသည်။ ဈေးနှုန်းလည်း ကြီးမြင့်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ထွက်ရှိသော ဒူးရင်းသီးများအနက် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် နွန်သာဘူရီ ပြည်နယ်သည် ဒူးရင်းသီးစိုက်ပျိုး ဖြစ်ထွန်းရာ ရေခံမြေခံကောင်းရှိပြီး စိုက်ပျိုးကြသည့် တောင်သူများမှာလည်း လုပ်ငန်းခွင်ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းပြုပြင်မှုများလည်း ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ဒူးရင်းသီးအရည်အသွေးနှင့်အရသာများ ပိုမိုကောင်းမွန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံ၏နာမည်ကျော်ကဖုရားမြစ်ကလည်း နွန်သာဘူရီပြည်နယ်အတွင်း ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနေမှုကြောင့် သဘာဝမြေဆီလွှာနှင့် အရင်းအမြစ်များ ကောင်းမွန်စေခြင်းဖြစ်သည်။

နွန်သာဘူရီပြည်နယ်ရှိ အချို့သောဒူးရင်းစိုက်ပျိုးသည့် နေရာများသို့ ရေရရှိမှုအခက်အခဲရှိသော်လည်း ရေပိုက်များဖြင့် သွယ်တန်းရယူခြင်း၊ နီးစပ်ရာချောင်းနှင့် သဘာဝရေထွက်များမှ ရေရယူခြင်းအပြင် ရေတွင်းများတူးပြီး ရေရယူခြင်းများ ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းအခက်အခဲများမှာ ယခုအခါ ထိုင်းအစိုးရ၏ စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဌာနများမှ ပူးပေါင်းဖြည့်ဆည်းပေးသဖြင့် အဆင်ပြေပြေ

ဖြစ်နေကြောင်း သိရသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံမှဒူးရင်းသီးကို အနံ့အရသာ ယခုထက် ပိုမိုကောင်းမွန်ပြီး အရည်အသွေးမြင့်မားသော ဒူးရင်းမျိုးသစ်ကို သုတေသနပြုလျက်ရှိသည်။ ဒူးရင်းသီး၏ရနံ့ ထူးခြားပြင်းထန်မှုကြောင့် လေယာဉ်

စာ – ၁၈ သို့

ye,f&I;&ufaxmufcHwmf pD;yGg;a&;

ဒီဇင်ဘာ ဆောင်း၏နံနက်ခင်းအလှများနှင့်အတူ မြောက်ပြန်လေက အေးမြလွန်းလှပါသည်။ တောင်တန်းပြာကြီးတွေကိုလည်း မြင်နေရပါသေးသည်။ မကြာမီ နေရောင်ခြည် အလင်းတန်းများ ကျရောက်လာတော့မည်။ မြန်မာပြည်တွင် ရာသီဥတုနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှုခင်းရှုကွက် သစ်ပင်ပန်းမန်များဖြင့် သာယာလှပသော မြို့များ အသီးသီးရှိကြသည့်အနက် ချစ်စရာ့ ရှုခင်းရှုကွက်၊ သစ်ပင် ပန်းမန်များစွာနှင့် ထူးထူးခြားခြား သာယာလှပကာ စွဲမက်ဖွယ်ရာ၊ ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းလှသည့် ပန်းမြို့တော် (ခေါ်) ပြင်ဦးလွင်၏ ဆောင်းနံနက်ခင်းတစ်ခု။

ပြင်ဦးလွင်မြို့သည် မြို့၏အလှ၊ မြို့၏သင်္ကေတတွေကလည်း များပြားလွန်းလှပါသည်။ တောင်ကုန်းတောင်တန်းများ၊ ရထားလုံးများ၊ သမိုင်းဝင်နာရီစင်၊ ချယ်ရီပန်း၊ ဝိုင်မျိုးစုံ၊ မက်မန်းခင်း၊ ထင်းရှူးတော၊ ယူကလစ်ပင်တန်းများ၊ စတော်ဘယ်ရီ၊ ဒေစီပန်း၊ ဒေလီယာပန်း၊ မေမြို့ပန်း၊ ပန်းရိုင်းနေကြာ၊ စိန်နားပန်၊ သိုးမွေးနှင့် သိုးမွေးထည်၊ မလိုင်မုန့်၊ နှပ်ကော်ဖီ၊ သီးစုံယို လုပ်ငန်းများစသည် စသည်ဖြင့် လက်ဆောင်အလှတွေများစွာ ရှိနေသော တောင်ပေါ်မြို့။ ကမ္ဘာ့ အဆင့်မီဘုရားကျောင်းများနှင့် လူသားအားလုံး၏ နှလုံးသားကို ညို့ယူဖမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိနေသည့် တိမ်ခိုးအတွေကြားက နတ်မိမယ်မြို့လေးဟုလည်း တင်စားကြ

သေးသည်။

ပြင်ဦးလွင်မြို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းနှင့် ရှမ်းကုန်းမြေမြင့်အစပ်တွင် သာယာသော တောင်ပေါ်မြို့ကလေးဖြစ်ပြီး ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားများ အများဆုံးလာရောက်သောမြို့ဖြစ်ပါသည်။

ပြင်ဦးလွင်ဒေသထွက်ကုန်များဖြစ်သော မက်မန်း၊ နေကြာ၊ မက်ချစ်မွှန် (ပင်စိမ်းသီး) မက်မွှန်၊ စတော်ဘယ်ရီ၊ ထောပတ်၊ ကော်ဖီစသည့် စိုက်ပျိုးရေးထွက်ကုန်များဖြင့် ဒေသတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများစွာ တည်ရှိသည်။

ယိုမျိုးစုံ၊ ဝိုင်မျိုးစုံ၊ တော်ဖီမျိုးစုံ၊ သစ်သီးလုပ်ငန်းများစွာတို့က ခရီးသွားများကို ဆွဲဆောင်နိုင်ရန် ယိုမျိုးစုံနှင့်ဝိုင်မျိုးစုံတို့ကို လှပဝေဆာစွာ ပြင်ဆင်ထားရှိကြပြီး မိသားစုတစ်ပိုင်တစ်နိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအဖြစ်လည်း တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ခရီးသွားဧည့်သည်များအတွက် ပြင်ဦးလွင်၊ ဆန်းသစ်ဝိုင်၊ မက်မန်းနှင့် သစ်သီးယိုစုံတို့ကို လှပဝေဆာစွာ ပြင်ဆင်ထားရှိကာ လက်လီ၊ လက်ကား နေ့စဉ် ရောင်းချပေးလျက်ရှိသည်။

ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ် အမှတ် ၉၉ မန္တလေး၊ လားရှိုးလမ်းမကြီး ပွေးတောင်ကော်ဖီခြံရှေ့ ရပ်ကွက်

ရှေ့ဖုံး – စားဆိုဆောင်ရိက္ခာ မှ

ဖြစ်သော ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ဒန့်သလွန်သီးများ စတင်ဝင်ရောက်လျက်ရှိပြီး ရာသီပေါ်ချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ဘူးသီးအရွယ်အစားပေါ်မူတည်ပြီး တစ်လုံးလျှင် ၁၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၂၀၀ ကျပ်နှင့် ဒန့်သလွန်သီးမှာ တစ်တောင့်လျှင် ၂၀၀ ကျပ်ရှိသည်။

နေပြည်တော်ပျဉ်းမနားမှ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ ခရမ်းချဉ်သီးနှင့် မှျစ်များလည်း ဝင်ရောက်ပြီး၊ ခရမ်းချဉ်သီးမှာ အင်းလေးခရမ်းချဉ်ထက် အခွံထူပြီး အထားခံသောကြောင့် ဈေးနှုန်းမှာ အခွံပါးပြီး အရောင်အသွေးလှပသော အင်းလေးခရမ်းချဉ်သီးနှင့် ဈေးနှုန်း သိပ်မကွာလှပေ။ ပျဉ်းမနား ခရမ်းချဉ်တစ်သေတ္တာလျှင် ၄၃၀၀၀ ကျပ်ရှိပြီး အင်းလေး ခရမ်းချဉ်တစ်သေတ္တာလျှင် ၄၀၀၀၀ ကျပ်ဈေးရှိသည်။

သစ်သီးဝလံများအနေဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်မှ လိမ္မော်သီး၊ ပန်းသီး၊ ပန်းသစ်တော်၊ နှင်းပန်းသီး၊ စပျစ်နှင့်ထောပတ်သီးများဝင်ရောက်ပြီး တရုတ်နိုင်ငံမှလည်း ယင်းသစ်သီးများဝင်ရောက်ကာ ဈေးနှုန်းမှာ ယခင်ကထက် တစ်ဆကျော်ခန့် မြင့်တက်လျက် ရှိသည်။

ယခင်က ပန်းသီး၊ နှင်းပန်းသီးနှင့် ပန်းသစ်တော်သီးများ အလုံးအကြီးအသေးပေါ်မူတည်ပြီး တစ်ဖာလျှင် ၂၀၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင်ရှိခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ၂၇၀၀၀ ကျပ်မှ ၃၅၀၀၀ ကျပ်အထိ ရှိနေသည်။

ယခင်က တရုတ်နိုင်ငံမှ သစ်သီးဝလံများအပြင် ပန်းများပါ ဝင်ရောက်လျက်ရှိသော်လည်း ယခုအခါ တရုတ်နိုင်ငံမှ ပန်းများမဝင်တော့ဘဲ ပြည်တွင်းထွက်ပန်းများကိုသာ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

မော်လမြိုင်မှ ရာသီချိန်ပုံမှန်ဝင်ရောက်နေသော ဒူးရင်းသီး၊ နာနတ်သီး၊ ပိန္နဲသီးတို့မှာ ရာသီချိန်ကုန်ဆုံးသွားသဖြင့် အဝင်နည်းပါးနေချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဒူးရင်းသီးများ ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။

ပြည်တွင်းထွက် ဒူးရင်းမျိုးမှာ အစေ့ကြီးပြီး အသားပါးသောကြောင့် လူကြိုက်နည်းပြီး ဈေးနှုန်းမှာ တစ်လုံးလျှင် အလုံးအကြီးအသေးပေါ်မူတည်၍ ၅၀၀ ကျပ်မှ ၁၅၀၀၀ ကျပ်ခန့်သာရှိသော်လည်း ထိုင်းဒူးရင်းသီးမှာ အစေ့သေးပြီး အသားထူသောကြောင့် လူကြိုက်များပြီး ထိုင်းဒူးရင်းသီးမှာ တစ်လုံးလျှင် ၃၅၀၀၀ ကျပ်မှ ၆၀၀၀၀ ကျပ်အထိ ဈေးရှိနေသည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးမှ သီရိမင်္ဂလာဈေးကြီးသို့ သကြားသီးများ ဝင်ရောက်လျက်ရှိပြီး ၁၂ ပိဿာပါ ခြင်းတစ်ခြင်းလျှင် ၁၂၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၅၀၀၀ ကျပ် ဈေးရှိသည်။

ချင်းပြည်နယ်မှလည်း ချင်းတောင်ပန်းသီးများ ဝင်ရောက်နေပြီး အရွယ် အစားပေါ်မူတည်ကာ တစ်ခြင်းလျှင် ၁၅၀၀၀ ကျပ်မှ ၂၀၀၀၀ ကျပ်အထိ ရှိသည်။ ချင်းတောင်ပန်းသီးသည် အရွယ်အစားသေးသော်လည်း အသားကျစ်ကာ ချိုသောကြောင့် လူကြိုက်များကြောင်း သိရသည်။

သီရိမင်္ဂလာဈေးကြီးသို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် သစ်သီးဝလံ အများဆုံးဝင်ရောက်သော ပြည်နယ်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်ဖြစ်သော်လည်း ကျန်တိုင်းဒေသကြီးများနှင့် ပြည်နယ်များကလည်း ရာသီအလိုက် အသီးအနှံများ ပုံမှန်ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ဈေးနှုန်းများ မြင့်တက်နေမှုမှာ သယ်ယူပို့ဆောင်စရိတ် ယခင်ကထက် ဈေးနှုန်းများထက် တစ်ဝက်ခန့် မြင့်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပြီး၊ စိုက်ပျိုးစရိတ်ကြီးမြင့်လာမှုကြောင့် ခြံထွက်ဈေးများမှာလည်း ယခင်ကထက် ဈေးနှုန်းမှာ အနည်းငယ် မြင့်တက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သီရိမင်္ဂလာဈေးကြီးတွင် တိုင်းဒေသကြီးများနှင့် ပြည်နယ်များသို့ သစ်သီးဝလံနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ တင်ပို့ရာတွင် လွယ်ကူမြန်ဆန်စေရန်အတွက် ကုန်စည်ပို့ဆောင်ရေးဂိတ်များ ဖွင့်လှစ်ကာ ပို့ဆောင်ပေးလျက်ရှိသည်။

အဆိုပါ ကုန်စည်ပို့ဆောင်ရေးဂိတ်များမှာ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးများရှိ မြို့နယ်များကမှာယူသော ကုန်စည်များ စုပေါင်းကာ သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်များအရောက် ကုန်စည်မှာယူမှုပေါ်မူတည်ကာ နေ့စဉ် သို့မဟုတ် ရက်ခြားပို့ဆောင်ပေးလျက်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ဈေးကြီးရှိ ဟင်းသီးဟင်းရွက် သစ်သီးဝလံ လက်ကားရောင်းချသူများအနေဖြင့် ပြည်တွင်းရာသီပေါ်ကုန်များ လျော့နည်းလာချိန်တွင် တရုတ်နှင့်ထိုင်းတို့မှ အသီးအနှံများကိုပါ တင်သွင်းရောင်းချပေးလျက် ရှိသည်။

ပြည်ပနိုင်ငံများမှ အသီးအနှံများပါ ယင်းသို့တင်သွင်း

ïdf rufef,ld ESif rufef0dk

mi (ausmi;ye;awmi;)

ကြီး ၉ နန္ဒဝန်ရပ်ကွက်တွင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချပေးနေသော ပြင်ဦးလွင် ဆန်းသစ်ဝိုင်နှင့် မက်မန်းသစ်သီး ယိုစုံပိုင်ရှင် ဒေါ်မွန်မြတ်သူ၏ မက်မန်းစိုက်ဧကပေါင်း ၂၅ ဧကကျော်အနက် ၁၅ ဧကခန့်က အသီးအထွက် မက်မန်းသီးတင်း ၈၀၀ ခန့်အထိ ထွက်ရှိပြီး တင်း ၄၀၀ ခန့်ကို မက်မန်းယိုအဖြစ် အသုံးပြုကာ ကျန်တင်း ၄၀၀ ခန့်ကို မက်မန်းဝိုင်အဖြစ် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးရောင်းချပေးနေကြောင်း ပြောပြသည်။

ထို့ပြင် သရက် ၁၅ ဧကကို စိန်တလုံးမျိုးများ၊ ရေဦးမြို့နယ်တွင် စိုက်ပျိုးထားပြီး ပြည်တွင်းဖြစ် သရက်ယိုများ ထုတ်လုပ်ပေးလျက်ရှိနေကြောင်းလည်း သိရသည်။

ထို့ပြင် သရက်၊ သံပရာ၊ ချဉ်စော်ကား၊ သဘော်ကြွပ်၊ ယိုများအပြင် မန်ကျည်းတော်ဖီ၊ မရမ်းတော်ဖီ၊ ဇီးတော်ဖီ၊ စတော်ဘယ်ရီ၊ ဝိုင်သီးချိုချို၊ လျှော်ဂွမ်းပြန် သစ်သီးယို၊ သရက်ချဉ်ယိုစသဖြင့် ယိုကိုးပါဘူးများဖြင့် မက်မန်းဝိုင်နှင့် ဝိုင်အမျိုးမျိုးကိုလည်း တစ်ပိုင်တစ်နိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် နေ့စဉ်အလုပ်သမား ၁၀ ယောက်ခန့်ဖြင့် စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်းများကို ကျန်းမာရေးနှင့်အညီ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းသောအစားအစာများအဖြစ် သဘာဝအရသာစစ်စစ်ရရှိစေရန် စီမံထုတ်လုပ်လျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ပြင်ဦးလွင်ဆန်းသစ်ဝိုင်၊ မက်မန်းနှင့်သစ်သီးယိုစုံ လုပ်ငန်းမှ စပျစ်ဝိုင်၊ စတော်ဘယ်ရီဝိုင်၊ မက်မန်းဝိုင်၊ ချဉ်စော်ကားဝိုင်တို့ကို

ရှယ်တစ်ပုလင်း ၈၀၀၀ကျပ်၊ ရိုးရိုးတစ်ပုလင်း ၄၀၀၀ ကျပ်၊ သရက်ဝိုင်၊ နဂါးမောက်ဝိုင် တစ်ပုလင်း ၈၀၀၀ ကျပ်။ ပန်းသီးဝိုင် တစ်ပုလင်း ၁၀၀၀၀၊ ဂျင်းနက်ဝိုင်တစ်ပုလင်း ၁၀၀၀၀ ကျပ်နှုန်းဖြင့် မန္တလေး၊ ရန်ကုန်၊ မိတ္ထီလာစသည့်ဒေသ အနှံ့ ဖြန့်ဖြူးပေးနေကြောင်း သိရသည်။

ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တွင် ဒေသ ထွက်ကုန်များကို စားသောက်ကုန်များအဖြစ် ပြုပြင်၊ ထုတ်ပိုးပြင်ဆင်ပြီး အသင့်သုံးသရေစာများ၊ ယိုများ၊ ဝိုင်များနှင့် မုန့်အမျိုးမျိုးအဖြစ် ဒေသအနှံ့သို့ တင်ပို့ရောင်းချပေးလျက် ရှိသည်။

ကိုဗစ်–၁၉ ကာလဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံတော်က ခရီးသွားလုပ်ငန်းများကို ကိုဗစ်–၁၉ စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပေးလျက်ရှိရာ ပြင်ဦးလွင်အိမ်ပြန်လက်ဆောင်အဖြစ် ဆန်းသစ်ဝိုင်၊ မက်မန်းနှင့်သစ်သီးယိုစုံလုပ်ငန်းမှ ဝိုင်နှင့်ယိုမျိုးစုံကို ပုလင်းများဖြင့် လက်ဆောင်ထုပ်များ အသင့်ဝယ်ယူသွားနိုင်ကြသည်။ ■

ရောင်းချပေးမှုကြောင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သစ်သီးဝလံများ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဝယ်ယူစားသုံးနိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခင်ကကဲ့သို့ ရာသီသီးနှံပေါ်ချိန်ကို စောင့်၍ စားသုံးရန် မလိုတော့ပေ။

လက်ရှိအချိန်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးရှိ သီရိမင်္ဂလာ ကုန်စိမ်းလက်ကားဈေးကြီးသို့ နေ့စဉ် ကုန်စိမ်းပိသာချိန် ၁၂ သိန်းကျော် ဝင်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ကိုဗစ်–၁၉ ရောဂါကာလ၌ပင် ကုန်ချိန် ရှစ်သိန်းခန့် ပုံမှန်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

သီရိမင်္ဂလာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သစ်သီးဝလံကုန်စိမ်းဈေးကြီးသို့ ပြည်ပမှ သီးနှံကုန်စိမ်းပိသာချိန် လေးသိန်းခန့် ဝင်ရောက်နေသော်လည်း ပြည်တွင်း စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုမှ ကုန်ပိသာချိန်ရှစ်သိန်းခန့် ပုံမှန်ဖြည့်ဆည်းမှုရှိမှ လုံလောက်မှုရှိသည်ဆို၏။ ပြည်ပနိုင်ငံများတွင် တရုတ်နိုင်ငံက အများဆုံးဝင်ရောက်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံမှ အနည်းငယ်သာ ဝင်ရောက်ကြောင်း သီရိမင်္ဂလာကုန်စိမ်းလက်ကားဈေးကြီး တာဝန်ခံ ဦးအောင်လင်းဦးက ရှင်းပြသည်။

ဈေးကြီးရှိ သစ်သီးဝလံရောင်းချသူတစ်ဦးကလည်း သယ်ယူပို့ဆောင်စရိတ်ကြီးမြင့်နေမှုနှင့် ခြံထွက်သီးနှံဈေးနှုန်းများ မြင့်တက်နေမှုတို့ကြောင့် အရောင်းအဝယ်တစ်ဝက်ခန့် ကျဆင်းသွားသည်ဆို၏။ ယခင်က တရုတ်နှင့်ထိုင်းနိုင်ငံတို့မှ အသီးအနှံများ တင်သွင်းရောင်းချခဲ့သော်လည်း ယခု မိမိတို့ခြံမှထွက်သော အသီးအနှံများကိုသာ ရောင်းချလျက်ရှိပြီး ရခိုင်ပြည်နယ်သို့လည်း တင်ပို့ပေးလျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

သီရိမင်္ဂလာ ကုန်စိမ်းဈေးကြီးကို ယခင်က ၂၄ နာရီဖွင့်လှစ် ရောင်းချပေးခဲ့သော်လည်း ကိုဗစ် – ၁၉ ရောဂါကြောင့် နံနက် ၄ နာရီမှ ညနေ ၇ နာရီအထိသာ ပြောင်းလဲ ရောင်းချပေးလျက်ရှိသည်။

ဟင်းသီးဟင်းရွက် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရာတွင် ရေ၊ မြေ၊ ဒေသနှင့် ရာသီဥတုပေါ်မူတည်၍ သီးနှံထွက်ရှိမှုကာလမတူညီသောကြောင့် ဒေသတစ်ခုနှင့်တစ်ခု သီးနှံထွက်ချိန်ကွာခြားကာ ယင်းဒေသထွက် ကုန်သီးနှံများသည်လည်း ဈေးကွက်အတွင်း ဝင်လာချိန်တွင် ဈေးနှုန်းမြင့်တက်ခြင်း၊ ဈေးကျခြင်း ကြုံရတတ်သည်။ တောင်ပေါ်ဒေသများမှ ကုန်စည်ဝင်ရောက်မှုနောက်ကျနေသောကြောင့် ဈေးကွက်တွင်ဂေါ်ဖီထုပ်ဈေးသည် ပုံမှန်တစ်ထုပ်လျှင် ၅၀၀ ကျပ်ရှိရာမှ ယခုအခါ ဂေါ်ဖီတစ်ထုပ် ၂၀၀၀ ကျပ်အထိ ဖြစ်နေကြောင်း ရာသီကုန်သီးနှံ ရောင်းချသူတစ်ဦးက ဆိုသည်။

အဆိုပါ သီရိမင်္ဂလာ ကုန်စိမ်းဈေးကြီးကို ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂၇ ရက်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး လှိုင်မြို့နယ် ၄ ရပ်ကွက် ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး ဘေးရှိ မြေ ၁၆ ဒသမ ၈၂၁ ဧကပေါ်တွင် ဆိုင်ခန်းပေါင်း ၄၅၀၃ ခန်းဖြင့် စတင်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မြို့နေ လူဦးရေ နည်းပါးစဉ် ရှေးယခင်က ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းနှင့် အနော်ရထာ

လမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အနီး၊ သိမ်ကြီးဈေးတွင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချခဲ့သည်။

ထို့နောက် လမ်းမတော်မြို့နယ် ကီလီလမ်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး၊ ထိုမှတဖန် ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ် ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာဈေးသစ်ကြီး(နှစ်ထပ်ဈေးသစ်ကြီး) သို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်မှ ကာလဒေသအရ လှိုင်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ယခုဈေးသစ်နေရာသို့ ဆက်လက်ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြောင်းရွှေ့ရာ၌ ကြည့်မြင်တိုင် ကမ်းနားရှိ ငါးဈေးကြီးကိုပါ လှိုင်မြို့နယ်အတွင်း ပြောင်းရွှေ့ကာ 'ရွှေပိတောက်ငါးဈေးကြီး'အဖြစ် တွဲဖက် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သဖြင့် ကုန်စိမ်းနှင့်သားငါး တစ်နေရာတည်းတွင် လက်ကားဝယ်ယူကာ ဈေးအသီးသီးမှ စားသုံးသူများထံ လက်လီအမြန်ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချပေးလာနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးအတွင်း မြို့သစ်ပေါင်းများစွာ ဝန်းရံပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ယခုအခါ သီရိမင်္ဂလာဈေးသစ်ကြီးသာမက၊ တညင်းကုန်းဘူတာအနီး ဟင်းသီးဟင်းရွက် သစ်သီးဝလံ ခေတ်မီဈေးသစ်ကြီးကိုပါ တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်ကာ၊ လက်ရှိရန်ကုန်မြို့နေလူဦးရေ ငါးသန်းကျော်(မြို့သစ်များအပါအဝင်) နေ့စဉ်စားသုံးရန်နှင့် ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီး အသီးသီးသို့ပါ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ်သီးဝလံ၊ ပန်းမန်မျိုးစုံကို လက်ကား ဖြန့်ဖြူးပေးလျက်ရှိသဖြင့် ပြည်သူများ၏ စားဖို့ဆောင်ရိက္ခာ ဖြည့်ဆည်းပေးရာ သီရိမင်္ဂလာဟု တင်စားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဇော်လင်းထွဋ်

w½kwfEdkifiHonf v , ftajcjyK ig;arG;jrLa&;Zkcfsm; azmfaqmif

တရုတ်နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ငါးမွေးမြူခြင်း၊ ငါးဖမ်းဆီးခြင်း စသည့်ငါးထုတ်လုပ်သည့်နိုင်ငံများအနက် အများဆုံးထုပ်လုပ်သည့်နိုင်ငံအဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသည်။ လာမည့်နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ပြည်တွင်း၌ ငါးမွေးမြူခြင်းလုပ်ငန်းများကို တိုးချဲ့ပြီး ပြည်တွင်း စားသုံးမှု ဖူလုံစေရန်နှင့် ပြည်ပသို့ ပိုမိုတင်ပို့နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းလျက် ရှိသည်။

တရုတ်နိုင်ငံလက်ရှိအနေအထားတွင် ပြည်တွင်းငါးထုတ်လုပ်နိုင်မှုမှာ တစ်နှစ်လျှင် မက်ထရစ်တန် သန်းပေါင်း ၅၈ ဒသမ ၈ သန်း ထုတ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ငါးထုတ်လုပ်နိုင်မှု ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းနိုင်ငံအဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် ငါးမွေးမြူရေးနည်းပညာ၊ မျိုးစိတ်သစ်များရရှိရေးနှင့် အစားအစာအဖြစ် ငါးထုတ်ကုန်များ စံချိန်စံညွှန်းပြည့်မီနိုင်ရေးတို့ကို အစိုးရက ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသည်။

လက်ရှိအခြေအနေတွင် တရုတ်နိုင်ငံ၏ငါးထုတ်လုပ်မှုသည် ကမ္ဘာ့ငါးထုတ်လုပ်မှု၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်ရှိနေရာ ယင်းအနေအထားကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းပြီး ပိုမိုတိုးတက်ထုတ်လုပ်လာနိုင်ရေး သုတေသနပြုမှုများ အဆက်မပြတ်ပြုလုပ်နေကြောင်း သိရသည်။ နိုင်ငံအတွင်း ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင်မှစတင်ကာ စီးပွားဖြစ်ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် ငါးမွေးမြူရေးနယ်မြေများ ထွက်ပေါ်လာသည်အထိ တရုတ်အစိုးရက ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် အစီအစဉ်များ ရှိနေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် တရုတ်နိုင်ငံပြီးလျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် ဒုတိယအများဆုံး ငါးထုတ်လုပ်သည့်နိုင်ငံဖြစ်ပြီး နှစ်စဉ်ငါးမက်ထရစ်တန်ချိန် ၉,၀၄၅,၈၉၂ တန် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။ ထိုပမာဏမှာ ကမ္ဘာ့ငါးထုတ်လုပ်မှု၏ ၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိနေသည်။ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံမှာ ကမ္ဘာ့တတိယ ထုတ်လုပ်မှုအများဆုံးနိုင်ငံဖြစ်ပြီး နှစ်စဉ်ငါးမက်ထရစ်တန် ၆,၁၀၁,၇၂၅ တန် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ၏ငါးထုတ်လုပ်မှုကိုကြည့်လျှင် ပင်လယ်ပြင်ငါးဖမ်းခြင်းလုပ်ငန်း၊ နိုင်ငံအတွင်း မြစ်ချောင်း၊ အင်းအိုင်များမှ ငါးဖမ်းခြင်းလုပ်ငန်းနှင့် ပြည်တွင်းငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများမှ ငါးထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းဟူ၍ အမျိုးအစားသုံးမျိုးကိုတွေ့ရသည်။ တရုတ်နိုင်ငံ၏ငါးထုတ်လုပ်မှုတွင် အဆိုပါလုပ်ငန်းအမျိုးအစား သုံးမျိုးစလုံးကို ဟန်ချက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ငါးထုတ်လုပ်မှုအများဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည့် တရုတ်နိုင်ငံသည် ငါးပြည်ပဈေးကွက်သို့ တင်ပို့မှု၌ ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒုတိယနေရာ၌သာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုနှစ်က ဥရောပသမဂ္ဂနိုင်ငံများအဖွဲ့က ကမ္ဘာတစ်ဝန်း ငါးတင်ပို့မှုမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၃၆ ဒသမ ၂ ဘီလီယံရရှိခဲ့သော်လည်း တရုတ်နိုင်ငံက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၀ ဒသမ ၈ ဘီလီယံသာ ရရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ကမ္ဘာ့သုတေသနပညာရှင်များ၏သုံးသပ်မှုအရ လာမည့် ၂၀၂၃ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်း ပင်လယ်စာ ထုတ်ကုန်များဈေးကွက်သည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၅၅ ဒသမ ၃၂ ဘီလီယံခန့်အထိ တိုးမြင့်ရောက်ရှိလာမည်ဟု ခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားသည်။ ယင်းပမာဏမှာ ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်က ရှိခဲ့သည့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ဘီလီယံ ၁၃၀ ထက် ပိုမိုကျော်လွန်သည့် အနေအထားပင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံသည် ပင်လယ်ပြင်ငါးဖမ်းခြင်းနှင့် ငါးမွေးမြူခြင်းလုပ်ငန်းနှစ်ခုမှ ငါးထုတ်လုပ်မှုအများဆုံးဖြစ်ရာ ပင်လယ်ပြင်ငါးထုတ်လုပ်ခြင်း၏ ၁၉ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်းအထိ တရုတ်နိုင်ငံက ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်း ငါးမွေးမြူထုတ်လုပ်ခြင်း၏ ၆၁ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းမှာလည်း တရုတ်နိုင်ငံမှပင် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ငါးအများဆုံးထုတ်လုပ်နိုင်သည့်လုပ်ငန်းအခြေခံ ပင်လယ်ပြင်အခြေပြု ငါးမွေးမြူထုတ်လုပ်ခြင်းကို ဦးစားပေးလုပ်ကိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ပြီး အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ပင်လယ်ပြင် အခြေပြု ငါးမွေးမြူရေးဇုန်ကြီးများ ဖော်ဆောင်ကာ လာမည့် ၂၀၃၀ ပြည့်တွင် ကမ္ဘာ့ငါးစားသုံးမှု၏ ၃၈ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ဖြည့်ထည့်တင်ပို့နိုင်ရန် မျှော်မှန်းထားသည်။

အဆိုပါမျှော်မှန်းချက်ပြည့်မီရန် တရုတ်နိုင်ငံတစ်ဝန်း ကမ်းရိုးတန်းဒေသများ အားလုံးနီးပါးတွင် ပင်လယ်ပြင်အခြေပြု ငါးမွေးမြူထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ပြီး သဘာဝအခြေပြု ငါးမွေးမြူရေး နှင့် ပင်လယ်စာ ထုတ်လုပ်မှုတိုးမြှင့်နိုင်ရေးကို နိုင်ငံတော်အပိုင်းကလည်း လိုအပ်သည့်နည်းပညာ၊ ငွေကြေး၊ ပစ္စည်းကိရိယာများ ဖြည့်ဆည်းပေးလျက်ရှိရာ အောင်မြင်မှုရရှိရန် လက်တစ်ကမ်းအလိုသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ **(ဆင်ဟွာ)**

မိုးမြင့်လင်းလက်

c&m0gyef;yif aq;zuf0if

a&Tu;ri ,l

c&m0g ပန်းဟု လူသိများသည့်ပန်းကို ရွှေဝါပန်း၊ ရွှေပန်းနွယ်ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။ ယင်း၏ အင်္ဂလိပ်အမည်မှာ Golden-trumpet ဖြစ်ပြီး Yellow Bell ဟုလည်း လူသိများ၏။ ရုက္ခဗေဒ အမည်မှာ Allamanda cathartica L. ခေါ်ဆိုကြကာ ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်းပင်နှင့် မျိုးရင်းတူသည့် Apocynaceae တွင် ပါဝင်၏။

aemufcHrdkESifhEdkifiHyuf&mufykH

ခရာဝါပန်းပင်၏ မူရင်းပေါက်ရောက်သည့်ဒေသမှာ ဘရာဇီးဖြစ်ပြီး မြို့တော် Canovanas, Puerto Rico တွင် စတင်စိုက်ပျိုးခဲ့ကြ၏။ အပင်၏အမည်ကို Canario amarillo ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ပြီး Official flowers လည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ခရာပန်းမျိုးရင်းတွင် ခရာဝါ Allamanda cathartica L. ကို လူသိအများဆုံးဖြစ်ပြီး ခရမ်းပြာရောင် ပန်းပွင့်ပွင့်သည့် purple allmanda, violet allamanda, violet trumpet vine ဟုခေါ်သည့် ခရာပြာ Allamanda blanchetii A.DC. လည်းရှိပြီး ယခုနောက်ပိုင်းတွင် ပန်းရောင် ပန်းပွင့်လေးများပါ တွေ့လာရ၏။

toift jyifESifhpdkufykH

ခရာဝါပန်းပင်သည် အမြဲစိမ်းသော နွယ်ဆန်သည့် အပင်မျိုးဖြစ်သော်လည်း ကိုင်းဖြတ်ပေးလျှင် ချုံပုတ်ပင်သဏ္ဌာန်ဖြစ်ပြီး အမြင့်လေးမီတာအထိ ရှင်သန်ကြီးထွားတတ်၏။ အရွက်များသည် သရေကဲ့သို့ မာပြီး ပြောင်လက်နေပြီး အရွက်နားညီ၏။ ရွက်ဆိုင်ထွက်ပြီး အဆစ်တစ်ခုတွင် အရွက် သုံးရွက်မှ ငါးရွက်အထိ ထွက်ကြ၏။ ပန်းခိုင်မှာ အစုလိုက် ထွက်သော အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ပွင့်ဖတ်ပွင့်ချပ် ငါးခုစီပါဝင်၏။ ပန်းပွင့်များသည် ခေါင်းလောင်းပုံသဏ္ဌာန် ရှိကြ၏။ အသီးမှာ အက်ကွဲသီး အမျိုးအစားအစားဖြစ်ပြီး အစေ့နှစ်စေ့မှ လေးစေ့အထိ ပါဝင်ကြ၏။ ခရာဝါပင်၏ ကိုင်းဖြတ်စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့်လည်း ရှင်သန်ဖြစ်ထွန်းလွယ်သော အပင်မျိုးဖြစ်၏။

aq;zuf0if

ခရာပန်းမျိုးနွယ်တိုင်းသည် အဖြူရောင်နို့စေးများ ထွက်လေ့ရှိပြီး ယင်းတွင် ပြင်းအားမြင့် alkaloid ဓာတ်ပါဝင်သည့်အတွက် ယင်းအရွက်ကို အရွက်စားသတ္တဝါများပင် စားသုံးခြင်း မပြုကြပေ။ ယင်းအဖြူရောင် နို့စေးကြောင့် ဆေးဖက်ဝင်ခြင်းဖြစ်၏။ သုတေသနပြုချက်များအရ Allamanda မျိုးစိတ်များသည် ဓာတုဒြပ်ပေါင်းများစွာ ထုတ်ပေးကြ၏။ အဆိုပါဒြပ်ပေါင်းများတွင် iridoid lactones (allamandin, plumericin) နှင့် plumierides တို့ ပါဝင်ကြ၏။

ခရာဝါပန်းပင်တွင် ဘက်တီးရီးယားများကို ဆန့်ကျင်နိုင်စွမ်း၊ ကင်ဆာရောဂါကို တိုက်ဖျက်နိုင်စွမ်း၊ ရောင်ရမ်းနာ ဆန့်ကျင်နိုင်စွမ်း၊ ဓာတ်တိုးဆန့်ကျင်နိုင်စွမ်း၊ အရေပြားယားနာရောဂါများ ဖြစ်ပွားခြင်းကို တိုက်ဖျက်နိုင်စွမ်း၊ ဆီးရွှင်စေခြင်း၊ ဝမ်းရွှင်စေခြင်း၊ သန္ဓေတားဆီးစေခြင်း အစရှိသည့် ဂုဏ်သတ္တိများရှိ၏။

ခရာပန်းမျိုးနွယ်ပင်များကို ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးများအဖြစ် ရည်ရွယ်စိုက်ပျိုးကာ အသုံးပြုကြ၏။ ခရာဝါမျိုးကို အသည်းကင်ဆာရောဂါ၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ၊ သရက်ရွက်ကင်ဆာနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါများ ကုသရာတွင် အသုံးပြုကြ၏။ များသောအားဖြင့် ကိုယ်တွင်းကင်ဆာအကျိတ်များကို ဖယ်ရှားနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ အထူးအားဖြင့် လူကို သေစေနိုင်စွမ်းသော ကင်ဆာဆဲလ်များကို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်နိုင်စွမ်းရှိ၏။ မှိုရောဂါကိုလည်း ဆန့်ကျင်နိုင်စွမ်းရှိ၏။ ခုခံအားကျဆင်းသည့်ရောဂါ HIV ကဲ့သို့ ပြင်းထန်သည့်ရောဂါများကိုပင် တိုက်ဖျက်ပေးနိုင်စွမ်းရှိ၏။

ခရာဝါပင်၏ အမြစ်၊ အရွက်၊ ပန်းပွင့်၊ အစေးအစရှိသည်တို့ကို ဆေးဖက်ဝင်အဖြစ် အသုံးပြုကြ၏။

– ဆူရီနမ်နိုင်ငံတွင် ခရာဝါပင်၏အမြစ်ကို အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ၊ ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် သရက်ရွက်ကြီးခြင်းရောဂါများအတွက် ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးဖော်စပ်အသုံးပြုကြ၏။ ခရာဝါပန်းပွင့်ကိုမူ ဝမ်းနုတ်ဆေး၊ Staphyloccus မျိုးနွယ် ဘက်တီးရီးယားများကြောင့် ဖြစ်စေတတ်သည့် အရေပြားယားနာရောဂါများ၊ ငှက်ဖျားရောဂါအပါအဝင် အဖျားရောဂါများကို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်နိုင်စွမ်းရှိသောဆေးများဖော်စပ် အသုံးပြုကြ၏။ ခရာဝါအမြစ်ကိုမူ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါကုသဆေးအတွက် အသုံးပြုကြ၏။ ခရာဝါတစ်ပင်လုံးမှလည်း စိတ်ငြိမ်ဆေး ထုတ်လုပ်အသုံးပြုကြ၏။

– ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံ၏အရှေ့မြောက်ဘက်စွန်းပိုင်းဒေသတွင်ရှိသော ထရီနီဒက်ကျွန်းဒေသတွင် ခရာဝါပန်းပင်ကို ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ ကုသရာတွင် ဆေးဝါးဖော်စပ်အသုံးပြုကြ၏။

– ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ ဂီအာနာဒေသတွင်မူ ခရာဝါပင်မှ ရရှိသည့်အစေးကို ဝမ်းနုတ်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုကြ၏။

– အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် ခရာဝါရွက်ကို ဝမ်းနုတ်ဆေး၊ သန်ကျဆေး၊ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊ ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးနှင့် အန်ဆေးအဖြစ် ထုတ်လုပ်အသုံးပြုကြ၏။

– ခရာသီးတွင် ပါဝင်သည့် ဓာတုပစ္စည်းသည် ဓာတ်တိုးဆန့်ကျင်ဂုဏ်သတ္တိရှိပြီး အသည်းရောဂါများကို ကုသပေးနိုင်စွမ်းသည့် ဆေးအဖြစ် ဖော်စပ်အသုံးပြု ကြ၏။

– ခရာဝါအရွက်၏ အရသာမှာ ခါးသက်ပြီး စူးရှသည့် အနံ့ပြင်းရှိ၏။ ယင်းကို အဆိပ်ဖြေဆေးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပူလောင်နာ၊ ပြည်တည်နာ၊ ပွေး၊ နှင်းခူ အစရှိသော ယားနာရောဂါများအတွက် အရွက်ကိုကြိတ်ခြေပြီး အနာအုံဆေးအဖြစ်လည်းကောင်း အသုံးပြုကြ၏။

c&m0gt&uftacguftjrpfESifhtoHk;rsm;

ခရာဝါ၏ အရွက်၊ အခေါက်နှင့် အမြစ်တို့ကို ရေနွေးထဲတွင် အချိန်ကာလအပိုင်းအခြားတစ်ခုအထိ စိမ်နှစ်ထားပြီး ရရှိလာသည့်နှပ်ရည်ကို ဆေးဖက်ဝင်အသုံးအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်အသုံးပြုကြ၏။

– ကလေးငယ်များ လေထိုးလေအောင့်ဝေဒနာခံစားနေရပါက ခရာဝါအရွက် နှပ်ရည်ကို အသုံးပြုကြ၏။ အသုံးပြုရမည့်ပမာဏကိုမူ တတ်ကျွမ်းနားလည်သည့် ပညာရှင်များ၏ လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း လိုက်နာသုံးစွဲရမည်။

– အဆိပ်သင့်နေပါက ခရာဝါရွက်နှပ်ရည် ပမာဏအနည်းကို သောက်သုံးခြင်းဖြင့် အဆိပ်ပြေစေနိုင်၏။

– ဝမ်းချုပ်နေပါက ခရာဝါအခေါက်နှပ်ရည် အနည်းငယ်ကို သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဝမ်းရွှင်စေ၏။ ပမာဏအလွန်အကျွံသောက်သုံးမိပါက အထက်လန် အောက်လျှော ဖြစ်စေတတ်၏။

– ထရီနီဒက်ကျွန်းဒေသတွင် ခရာဝါအရွက်၊ အခေါက်နှပ်ရည်ကို ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ တိုက်ဖျက်ရာတွင် အသုံးပြုကြ၏။

– အာယုဗေဒဆေးကျမ်းများအလိုအရ ထိခိုက်ရှနာနှင့် ပြည်တည်နာများသက်သာစေရန်အတွက် ခရာဝါအရွက်နှင့် အခေါက်နှပ်ရည်ကို အသုံးပြုကြ၏။

– ခရာဝါအမြစ်နှပ်ရည်ကိုမူ မြွေအကိုက်ခံရပါက အဆိပ်ဖြေဆေးအဖြစ် အသုံးပြုကြပြီး တစ်ပင်လုံးကိုမူ အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါ တိုက်ဖျက်ရေးတို့အတွက် အသုံးပြုကြ၏။

အရှင်နာဂသိမ်၏ ပုံပြဆေးအဘိဓာန်၏အလိုအရ

စာ – ၁၆ သို့

&efukeftps; u Gf

ရန်ကုန်ဈေးကွက်သို့ ဆိတ်ဖြူ၊ မြင်းခြံ၊ မုံရွာ၊ ပခုက္ကူ ဒေသများမှ ကုန်စည်ဝင်ရောက်မှု ပုံမှန်ရှိသော်လည်း စိုက်ပျိုးထွက်ရှိရာဒေသများတွင် ဈေးမြင့်လာခြင်း၊ မိုးကြက်သွန်နီ အသစ်များ ရန်ကုန်ဈေးကွက်သို့ ဝင်ရောက်မှုမရှိသေးခြင်းတို့ကြောင့် ကြက်သွန်နီ(ထူး၊ လတ်၊ သေး)များ ယခင်တစ်ပတ်ကထက် ဈေးမြင့်ခဲ့သည်။ ယခင်ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ကြက်သွန်နီ (ထူး၊ လတ်၊ သေး)မှာ ပျမ်းမျှတစ်ပိသာဈေးနှုန်း (၇၀၀၊ ၆၀၀၊ ၄၅၀) ကျပ်ဖြစ်ပြီး ယခု ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ကြက်သွန်နီ (ထူး၊ လတ်၊ သေး) ဈေးနှုန်းမှာ တစ်ပိသာလျှင် (၇၂၅၊ ၆၂၅၊ ၄၇၅)ကျပ်သို့ ဈေးမြင့်ခဲ့သည်။

ကြက်သွန်ဖြူ(ကြျုကုတ်) ဈေးနှုန်းများမှာလည်း ပြည်ပမှကုန်အဝင်နည်းသော်လည်း အရည်အသွေးနိမ့်ခြင်းကြောင့် ယခင်အပတ်ထက်ဈေးနိမ့်ခဲ့သည်။ ကြက်သွန်ဖြူ (ကြျုကုတ်) တစ်ပိသာလျှင် ယခင်တစ်ပတ်ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းမှာ ၆၁၀၀ ကျပ်ဖြစ်ပြီး ယခုတစ်ပတ်ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းမှာ ၅၇၀၀ ကျပ်သို့ ရောက်ရှိကာ ဈေးနိမ့်ခဲ့သည်။

ကြက်သွန်ဖြူ (ရှမ်း) မှာ ဈေးကွက်သို့ ကုန်အဝင်ပုံမှန်ရှိခြင်း၊ စားသုံးသူများမှ ဝယ်လိုအားများခြင်းတို့ကြောင့် ယခင်တစ်ပတ်ကထက် အနည်းငယ်ဈေးမြင့်ခဲ့သည်။ ကြက်သွန်ဖြူ(ရှမ်း) တစ်ပိသာ ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းမှာ ယခင်ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ၂၂၀၀ ကျပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုရက်သတ္တတစ်ပတ်တွင် ၂၂၅၀ ကျပ်သို့ ဈေးမြင့်ခဲ့သည်။

အောင်ပန်းအာလူးမှာ ဈေးကွက်သို့ကုန်အဝင်နည်းခြင်း၊ တရုတ်အာလူးများ ဈေးကွက်အဝင်နည်းခြင်းတို့ကြောင့် ယခင်ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ဈေးမြင့်ခဲ့ပြီး ယခုရက်သတ္တ တစ်ပတ်အတွင်း ဈေးကွက်သို့ တရုတ်အာလူးများ ပိုမိုဝင်ရောက်လာခြင်းကြောင့် အာလူးဈေးနှုန်းများ အနည်းငယ်စီ ဈေးနိမ့်ခဲ့သည်။ ယခင်ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း အာလူးတစ်ပိသာ ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းမှာ (၁၇၀၀၊ ၂၁၅၀၊ ၂၄၀၀၊ ၂၅၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပြီး ယခုရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း အာလူးတစ်ပိသာ ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းမှာ (၁၆၇၅၊ ၂၁၂၅၊ ၂၂၂၅၊ ၂၃၂၅) ကျပ်သို့ ရောက်ရှိဈေးနိမ့်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်ဈေးကွက်အတွင်းသို့ ပန်းရဲ၊ ပန်းတနော်၊ အိမ်မဲငရုပ်ခြောက်(ရှည်)များ ကုန်အဝင်ပုံမှန်ရှိပြီး အအေးခန်း သိုလှောင်ထားသော ငရုပ်ခြောက်များသာ အဝင်ရှိခြင်းကြောင့် အရည်အသွေးကောင်းသော်လည်း ဝယ်ယူစားသုံးမှုနည်းခြင်းကြောင့် ယခင်တစ်ပတ်ထက်အနည်းငယ်ဈေးနိမ့်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ငရုပ်ခြောက်(ရှည်)

တစ်ပိသာ၏ယခင် အပတ်ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းမှာ ၄၃၂၅ ကျပ် ဖြစ်ပြီး ယခုအပတ်ဈေးနှုန်းမှာ ၄၃၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

ငရုပ်ခြောက်(လတ်)များမှာ သဲတော၊ ရမည်းသင်း၊ ပျော်ဘွယ်၊ သာစည်၊ ဟသ်ာတ၊ ဒေသများမှ ကုန်အဝင်နည်းခြင်း၊ အအေးခန်းသိုလှောင်ထားသော ငရုပ်ခြောက်များသာ ကုန်အဝင်ရှိခဲ့ခြင်း၊ အရည်အသွေးကောင်းခြင်း၊ စားသုံးသူများ၏ဝယ်လိုအားများခြင်းတို့ကြောင့် ယခင်အပတ်ထက် ဈေးမြင့်ခဲ့သည်။ ယခင်အပတ်ဈေးနှုန်းမှာ ငရုပ်ခြောက် (လတ်) တစ်ပိသာလျှင်ပျမ်းမျှဈေးနှုန်း ၃၃၀၀ ကျပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုအပတ်ဈေးနှုန်းများမှာ ၃၄၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

အလားတူပင် ငရုပ်ခြောက်ပွများမှာ ဆင်ဖြူကျွန်းနှင့်မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသများမှ ကုန်အဝင်အလွန်နည်းခြင်း၊ အအေးခန်း သိုလှောင်ထားသောငရုတ်ခြောက်များသာ အဝင်ရှိခြင်း၊ အရည်အသွေးကောင်းခြင်းတို့ကြောင့် ယခင်အပတ်ထက် ဈေးမြင့်ခဲ့သည်။ ယခင်အပတ် ဈေးနှုန်းမှာ ငရုပ်ခြောက်(ပွ) တစ်ပိသာလျှင် ပျမ်းမျှဈေးနှုန်း ၆၂၅၀ ကျပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုအပတ် ဈေးနှုန်းများမှာ ၆၇၅၀ ကျပ်သို့ ရောက်ရှိဈေးမြင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စားသုံးဆီဈေးကွက်

စားအုံးဆီထုတ်လုပ်သောနိုင်ငံများတွင် ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ရောဂါအခြေအနေများကြောင့် လုပ်သားရှားပါးကာ ထုတ်လုပ်မှုစရိတ်မြင့်တက်လာခြင်းကြောင့် စားအုံးဆီတင်သွင်းသည့်ဈေးနှုန်းများ မြင့်တက်လျက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ဆီကုန်သည်နှင့်ဆီလုပ်ငန်းရှင်များအသင်းအနေဖြင့် ဗဟိုဘဏ်မှရောင်းချထုတ်ပေးသည့်နိုင်ငံခြားငွေဈေးနှုန်း၊ စားသုံးဆီတင်သွင်းလာသောကုမ္ပဏီများထံမှ ဝယ်ယူရသောဈေးနှုန်းတို့အပေါ်တွင်အခြေခံပြီး ပြန်လည်ရောင်းချရမည့် စားအုန်းဆီတန်ချိန်၊ ရောင်းချပေးရမည့်ဈေးနှုန်းတို့ကို သတ်မှတ်ထုတ်ပြန်ပေးလျက်ရှိသည်။

ထိုသို့ထုတ်ပြန်ပေးထားသော ဈေးနှုန်းများဖြင့်သာ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုရှိခြင်းကြောင့် စားအုန်းဆီဈေးနှုန်းများမှာ ယခင်အပတ်ဈေးနှုန်းများဖြင့်သာ ဈေးငြိမ်နေပြီး အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ စားအုန်းဆီလက်ကား တစ်ပိသာ၏ ယခင်အပတ်နှင့် ယခုအပတ်ဈေးနှုန်းမှာ ၄၃၆၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

အေးသန္တာဝင်း

rud;rD;ym; Export tm;enf;aecsdef\G toif;xkwfukefrsm; ap;uGufopfrsm; &SmazGxdk;azmufvm

ပြည်ပသို့ မက္ကဒေးမီးယား Export တင်ပို့မှုအားနည်းနေချိန်တွင် လုပ်ငန်းရှင်များ ဦးဆောင်၍ မက္ကဒေးမီးယား အသင့်စား ကုန်ချောထုတ်ကုန်များ ထုတ်လုပ်ကာ ပြည်တွင်း၌ ဈေးကွက်သစ်များ ရှာဖွေထိုးဖောက်လာကြောင်း မက္ကဒေးမီးယား ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နေသူများထံမှ သိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှထွက်ရှိသည့် မက္ကဒေးမီးယားကို တရုတ်နိုင်ငံသို့ အဓိက တင်ပို့ရောင်းချခဲ့ကြပြီး၊ ကိုဗစ်-၁၉ ကာလ နှစ်နှစ်တာအတွင်း တင်ပို့မှုအားနည်းနေသည်။

"မက္ကဒေးမီးယားက မနှစ်ကရော ဒီနှစ်ရောမှာ Export ဈေးကွက်ပျက်နေတာတော့ နှစ်နှစ် ရှိပါပြီ။ တရုတ်နိုင်ငံဘက်ကို တင်ပို့နေတဲ့ လမ်းကြောင်းတွေ ပိတ်တဲ့အတွက်ကြောင့်ပါ။ ဒီလို ပြည်ပဈေးကွက်တင်ပို့မှာ အားနည်းသွားတဲ့အတွက် တစ်ခုကောင်းလာတဲ့အချက်ကတော့ ပြည်တွင်းမှာတင် ဖြန့်ချိရောင်းချဖို့အတွက် လုပ်ငန်းရှင်တွေက ကုန်ချော (အစေ့အဆံ) အသင့်စားထုတ်ကုန်တွေ ထုတ်လုပ်လာကြပါတယ်။ အခုဆိုရင် ထုတ်ကုန်အမည် ခုနစ်ခုလောက်အထိကို ထုတ်လုပ်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။ မက္ကဒေးမီးယားက အာဟာရတန်ဖိုးမြင့်မားပြီး ကျန်းမာရေးနဲ့ညီညွတ်တဲ့ စားသောက်ကုန်တစ်ခုပါ"ဟု မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ မြေပုံကျေးရွာမှ မက္ကဒေးမီးယားပင်စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်တင်ပို့ရောင်းချသူ ကိုဇော်ဝင်းနိုင်က ပြောသည်။

မက္ကဒေးမီးယားကို တရုတ်နိုင်ငံသို့မဟုတ်ဘဲ အခြားပြည်ပနိုင်ငံများသို့ Export တင်ပို့ရန်မှ ဝယ်လိုအားရှိသော်လည်း အခွံမာသီးအတိုင်းတင်ပို့ရန်အတွက် ပြည်တွင်း၌ စက်ပစ္စည်းကိရိယာနှင့် နည်းပညာ လိုအပ်ချက်ရှိနေခြင်း၊ အစေ့အဆံ တင်ပို့ရန်အတွက် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု နည်းနေသေးခြင်း စသည့် အဓိကအားနည်းချက်နှစ်မျိုးရှိနေသည်။

"မက္ကဒေးမီးယားကို တကယ့်ကို ဝယ်လိုအားရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေ ရှိပေမယ့်လည်း သူတို့လိုအပ်တဲ့ပမာဏကို ကျွန်တော်တို့ဘက်က မပို့ပေးနိုင်သေးဘူး။ ကွန်တိန်နာတစ်ခုကို တန်နှစ်ဆယ်၊ တန်သုံးဆယ်စာ တင်ပို့နိုင်ဖို့ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ပြည်တွင်းမှာရှိတဲ့ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု လုံလောက်ဖို့လိုနေတယ်။ အခွံမာသီးအတိုင်း စုပေါင်းတင်ပို့မယ်ဆိုရင် လိုအပ်တဲ့ပမာဏပြည့်နိုင်ပေမယ့် အစိုဓာတ်ထိန်းသိမ်းနိုင်ပြီး Quality ကောင်းကောင်း တင်ပို့နိုင်ဖို့ဆိုရင် ပေါင်းခံစက်လိုအပ်တယ်။ ကုန်ချော (မက္ကဒေးမီးယားအစေ့အဆံ) အတိုင်း တင်ပို့ဖို့ဆိုရင်လည်း လိုအပ်တဲ့ ကုန်ပမာဏပြည့်မီဖို့ လိုနေသေးတယ်"ဟု ၎င်းက ဆက်လက်ပြောသည်။

မက္ကဒေးမီးယား (အခွံမာသီးအတိုင်း) ကို ပေါင်းခံစက်ဖြင့် ပေါင်းမခံဘဲ ပြည်ပသို့တင်ပို့ရောင်းချပါက စိုထိုင်းဆပါဝင်မှုမြင့်မားသွားနိုင်ပြီး ဆီဈေး (ဆီကျိုး) စော်နံကာ Quality ကျဆင်းတတ်ကြောင်း သိရသည်။

နန်းထက်ထက်ချစ်

rEÅv ;aps; u Gf

ukef;vef;aps; a&mif;0,fazmufum;rl

မန္တလေးကိုင်းတန်းဈေးတွင် ဆန်ဈေးနှုန်းအနေဖြင့် ရန်ကုန်ပေါ်ဆန်းအသစ်များ ဝင်ရောက်မှုရှိခြင်းကြောင့် တစ်အိတ်လျှင် ၄၁၀၀၀ ကျပ်၊ ရွှေဘိုပေါ်ဆန်းမှာ အသစ် မဝင်သေးခြင်း၊ လှောင်သမားထံမှ ဝယ်ရခြင်းကြောင့် တစ်အိတ်လျှင် ၅၅၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဈေးတည်ငြိမ်နေသည်။

မနောသုခဆန်မှာ အသစ်ပေါ်ချိန်ဖြစ်၍ ဈေးကွက်အတွင်း အသစ်၊ အဟောင်းနှစ်မျိုးလုံး တွေ့ရပြီး အသစ်တစ်အိတ်လျှင် ၂၆၀၀၀ကျပ်၊ အဟောင်းတစ်အိတ်လျှင် ၃၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းဝယ်နေသည်။ ငစိန်ဆန်အသစ်များ ဝင်ရောက်ပြီး အဟောင်းလက်ကျန်နည်းသဖြင့် အသစ်တစ်အိတ်လျှင် ၂၅၀၀၀ကျပ်၊ ဧယာဆန်မှာအသစ်မဝင်သေးခြင်း၊ လှောင်သမားထံမှ ဝယ်ရခြင်းကြောင့် တစ်အိတ်လျှင် ၂၉၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဈေးတည်ငြိမ်နေသည်။

ကိုင်းတန်းဈေးကြက်သွန်ပွဲရုံများတွင် အသစ်မထွက်သေးခြင်း၊ အဟောင်းများ အဝင်နည်းသွားခြင်းကြောင့် ကြက်သွန်နီ(ကြီး) တစ်ပိဿာလျှင်ယခင်အပတ် ၄၀၀ ကျပ်မှ ၆၀၀ကျပ်၊ (လတ်) တစ်ပိဿာ ၃၀၀ ကျပ်မှ ၄၀၀ ကျပ်၊ (သေး) တစ်ပိဿာ ၂၀၀ ကျပ်သို့ အသီးသီး ဈေးမြင့်နေသည်။ ကြက်သွန်ဖြူ ဈေးနှုန်းအနေဖြင့် ကြက်သွန်ဖြူ(ကြူကုတ်)မှာ အရိုင်းမသန့်စင်မီ တစ်ပိဿာ ၅၀၀၀ ကျပ်၊ သန့်စင်ပြီး တစ်ပိဿာ ၅၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းဝယ်နေကြသည်။

ကြက်သွန်ဖြူ (မြေပြန့်)မှာ စတင်စိုက်ပျိုးစ ကာလဖြစ်၍ လက်ကျန်အရည်အသွေးအပေါ်မူတည်၍ တစ်ပိဿာအနိမ့်ဆုံး ၂၀၀၀ ကျပ်မှအကောင်းဆုံး ၂၈၀၀ ကျပ် ဈေးရှိသည်။ ရှမ်းဖြူမှာလည်းအရည်အသွေးပေါ်မူတည်၍ တစ်ပိဿာ ၁၆၀၀ ကျပ်မှ ၂၃၀၀ ကျပ်အထိ ဈေးအသီးသီးဖြင့် ရောင်းဝယ်နေသည်။ ငရုတ်ခြောက်ဈေးနှုန်းများ အနေဖြင့် ငရုတ်ခြောက်(ရှည်)မှာ သာစည်၊ ပျော်ဘွယ်မှ ဝင်ရောက်ပြီး တစ်ပိဿာ ၄၀၀၀ ကျပ်၊ ရှမ်းပြည်ဘက်မှ ဝင်ရောက်သော ငရုတ်ခြောက် (လတ်) တစ်ပိဿာ ၄၈၀၀ ကျပ်၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး Aircon ဖြင့်ထားသော ငရုတ်ပွသီးများတစ်ပိဿာ ၈၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၀၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းဝယ်နေသည်။ အာလူးများ အောင်ပန်းမှရောတရုတ်အာလူးများပါ ဝင်ရောက်မှုရှိသည်ကိုတွေ့ရပြီး အဝင်နည်းခြင်းကြောင့် အိုကေ တစ်ပိဿာ ၂၀၀၀ ကျပ်မှ ၂၂၀၀ ကျပ်၊ အေဝမ်း တစ်ပိဿာ ၁၇၀၀ ကျပ်မှ ၂၀၀၀ ကျပ်၊ ဆွဲတစ်ပိဿာ ၁၄၀၀ ကျပ်မှ ၁၈၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးမြင့်သွားပြီး တရုတ်အာလူး တစ်ပိဿာ ၂၂၀၀ ကျပ်ဈေးဖြင့် ရောင်းဝယ်နေသည်။

oDD;vmaps; a&mif;0,fazmufum;rl

မန္တလေး သီရိမာလာဈေးတွင် ပန်းမျိုးစုံ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သားငါးဒိုင်များ၊ ခရမ်းချဉ်၊ ကြက်သွန်ပွဲရုံများဖြင့် ရောင်းဝယ်နေကြသည်။ ပန်းမုန်လာ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်ပွဲရုံများတွင် ပြင်ဦးလွင်မှ အဝင်နည်းသဖြင့် ဂေါ်ဖီတစ်ထုပ်လျှင် ယခင်အပတ် ၇၀၀ ကျပ်မှ ယခုအပတ် ၁၃၀၀ ကျပ်အထိဈေးမြင့်သွားသည်။ ပန်းမုန်လာမှာ ယခင်အပတ်ထက် ဝင်ရောက်မှုများသဖြင့် ၈၀၀ ကျပ်မှ ၆၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်သွားသည်။ အင်းသီးများ အဝင်နည်းခြင်း၊ လုံးခင်း၊ မြစ်ကြီးနားတင်ပို့မှုရှိခြင်းကြောင့် ၂၀ ပိဿာ တစ်သေတ္တာလျှင် ၄၃၀၀၀ ကျပ်၊ ထိုင်ဝမ်သီးများလည်းမုံရွာဘက်မှ ဝင်ရောက်ခြင်းကြောင့် တစ်ပိဿာ ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းဝယ်နေကြသည်။ ပြင်ဦးလွင်မှ ထိုင်ဝမ်ပြောင်းများ အဝင်နည်းခြင်း၊ ပစ္စည်းကောင်းရှားခြင်း၊ လက်လီသမားအဝယ်များခြင်းကြောင့် ပြောင်းဖူး ၁၀၀ လျှင် ၁၈၀၀၀ ကျပ်မှ ၂၂၀၀၀ ကျပ်အထိ အရည်အသွေးပေါ်မူတည်၍ ရောင်းဝယ်နေသည်။ မိုးနည်းသွားသဖြင့် အထွက်နည်း၊ အဝင်နည်းပြီး မုန်လာဥနီ တစ်ပိဿာလျှင် ၂၂၀၀ ကျပ်၊ ဘိုစားပဲသီး တစ်ပိဿာလျှင် ၁၁၀၀ ကျပ်မှ ၁၂၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးမြင့်သွားသည်။ မုန်လာဥ ငါးဥတွဲတစ်စည်းလျှင် ၃၀၀ ကျပ်၊ ခရမ်းသီးတစ်ပိဿာ ၅၀၀ ကျပ်ဈေးဖြင့် ရောင်းဝယ်နေသည်။ ငရုတ်စိုဈေးနှုန်းအနေဖြင့် မုံရွာ၊ ချောင်းဦးမှ ငရုတ်စို(ရှည်)များ အဝင်များ လာခြင်းကြောင့် ယခင်အပတ် တစ်ပိဿာ ၁၈၀၀ ကျပ်မှ ၁၅၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်သွားပြီး ငရုတ်စို(လတ်)မှာ ရန်ကုန် ဝယ်လက်စိုက်ခင်းဆင်း ဝယ်ယူမှု နည်းသွားခြင်းကြောင့် ပင်ရင်းဈေးနိမ့်ခြင်း၊ ဗန်းမော်၊ ကွပ်ခိုင်တင်ပို့ရမှု နည်းခြင်းကြောင့် ယခင်အပတ် တစ်ပိဿာ ၃၀၀၀ ကျပ်မှ ၂၄၀၀ ကျပ်သို့လည်းကောင်း၊ မုံရွာ၊ ကျောက်ဆည်ဘက်မှ အဝင်များခြင်းကြောင့် ငရုတ်စို(ပွ)မှာ ယခင်အပတ် တစ်ပိဿာ ၂၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၃၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်သွားသည်။

yJ?kH;ukefonfuyfvf uxefawmfoif; yJrsKd;pHkaps; a&mif;0,fyHk

မန္တလေးပွဲစားကုန်သည် စက်ပိုင် ကထိန်တော်အသင်းတွင် ပဲမျိုးစုံ ရောင်းဝယ်မှုအနေဖြင့် မတ်ပဲမှာ စတင်စိုက်ပျိုးစ ကာလဖြစ်၍ လက်ကျန်များ အရည်အသွေးညံ့ခြင်း၊ အရည်အသွေးပေါ်မူတည်၍ ဈေးကွာခြားခြင်းတို့ကြောင့် ယခင်အပတ် ၁၃၅၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၂၇၅၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်သွားသည်။

ပဲတီစိမ်း(အညာ) မှာ ရန်ကုန်ဝယ်လက်၊ တရုတ်ဝယ်လက် ပုံမှန်ရှိသော်လည်း အရည်အသွေးပေါ်မူတည်၍ ဈေးကွာခြားခြင်းကြောင့် ၁၂၇၃၃၀ ကျပ်မှ ယခုအပတ် ၁၂၀၅၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးမသိမသာနိမ့်သွားသည်။ ပဲစဉ်းငုံ(နီ)များ ကျောက်ပန်းတောင်းဘက်မှ အဝင်ရှိသော်လည်း ၆၀ ပိဿာ ၁၀၀၀၀၀ ကျပ် ဈေးဖွင့်သော်လည်း ဝယ်ယူမှုနည်းသဖြင့် ဈေးပြတ်မှုမရှိသေးကြောင်း သိရသည်။ ပဲပုတ် (မြန်မာ) အသစ်ဝင်ရောက်မှုနည်းသေးခြင်း၊ ပစ္စည်းလက်ကျန်နည်းခြင်းကြောင့် ယခင်အပတ် ၅၃.၂၅ ပိဿာ ၁၄၄၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၅၆၅၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးမြင့်လာသည်။

ကုလားပဲ(လုံးဝါကြီး၊ လုံးဖြူကြီး)တို့မှာ စတင်စိုက်ပျိုးစကာလဖြစ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းရှားခြင်း၊ မြို့တွင်းလုပ်ငန်းသုံးနှင့် ပဲခွဲစက်များဝယ်ယူမှုများခြင်းကြောင့် လုံးဖြူကြီး ယခင်အပတ် ၁၂၂၅၀၀ ကျပ်မှ ၁၂၇၅၀၀ ကျပ်သို့လည်းကောင်း၊ လုံးဝါကြီး ၅၆ ဒသမ ၂၅ ပိဿာ ၁၀၉၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၀၉၅၀၀ ကျပ်သို့ အသီးသီး ဈေးမြင့်နေသည်။

အသစ်မဝင်သေးခြင်း၊ အရောင်းအဝယ်အေးခြင်း၊ ပစ္စည်းရှားပါးခြင်းတို့ကြောင့် မြေတောက်ပဲ ၅၄ ပိဿာလျှင် ၁၅၇၅၀၀ ကျပ်၊ စားတော်ပဲ(ကျွန်း) ၅၉ ဒသမ ၂၅ ပိဿာ ၂၂၀၀၀၀ ကျပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထောပတ်ပဲ (ကြီး) ၅၆ ဒသမ ၂၅ ပိဿာ ၁၃၀၀၀၀ ကျပ်၊ ပဲကြီး(ကြီး) ၅၅ ဒသမ ၂၅ ပိဿာ ၂၄၀၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဈေးတည်ငြိမ်နေသည်။ ထောပတ်ပဲ (သေး)မှာ မြို့တွင်း လုပ်ငန်းသမားအဝယ်နည်းခြင်းကြောင့် ၅၆ ဒသမ ၂၅ ပိဿာ ၉၀၀၀၀ ကျပ်မှ ၈၉၀၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်နေသည်။ ပဲယင်းမှာလည်း ပဲခွဲစက်နှင့်ကြာဇံသမားအဝယ်နည်းခြင်းကြောင့် ၁၁၀၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၀၉၀၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်သွားသည်။ ပဲလွန်းဖြူမှာ စတင်စိုက်ပျိုးစ ကာလဖြစ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းရှားခြင်း၊ အသစ်ဝင်ရောက်သော်လည်း အဝင်နည်းခြင်းတို့ကြောင့် ၆၀ ပိဿာ ၁၅၀၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၅၇၅၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးမြင့်သွားသည်။ ပဲလွန်းပြာမှာ အသစ်မဝင်သေးခြင်း၊ လက်ကျန်အရည်အသွေးညံ့ခြင်းတို့ကြောင့် ၅၄ ဒသမ ၂၅ ပိဿာ ၉၂၅၀၀ ကျပ်မှ ၈၅၀၀၀ ကျပ်သို့ ဈေးနိမ့်သွားကြောင်း သိရသည်။

ခင်မေကြည်

opf;Dvaps;r®m; jrifhwufaeaomfvnf; uDvdkrmvum;oD;pdkufawmifolrsm;rS ukefonfyGJpm;rsm; ay;onfh aps;EIef;jzifhom a&mif;0,fazmufae&

သစ်သီးဝလံဈေးနှုန်းများမြင့်တက်နေသော်လည်း ကီလိုမာလကာသီးစိုက်တောင်သူများမှာ ကုန်သည်ပွဲစားများပေးသည့် ဈေးနှုန်းဖြင့်သာ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနေရကြောင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်ရှိ ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးသူများထံမှ သိရသည်။

"အခြားသီးနှံတွေ ဈေးကောင်းရနေတယ်။ ရန်ကုန်သစ်သီးဝလံဈေးကွက်မှာလည်း ကီလိုမာလကာတွေ ဈေးကောင်းနေပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ စိုက်ပျိုးတဲ့တောင်သူတွေကတော့ အရင်ဈေးနှုန်းနဲ့ သိပ်ပြီး မကွာခြားပါဘူး။ တောင်သူတွေလက်ထဲတော့ ဈေးကောင်းမရကြဘူး။ ကျောက်ပန်းတောင်းဘက်က ကီလိုမာလကာသီးတွေဆိုရင် ရန်ကုန်၊ သီရိမင်္ဂလာဈေးကို ၁၀ ဘီးကားကြီးတွေနဲ့တင်ပို့ကြတယ်။ သူတို့လည်း ဈေးကောင်းမရကြဘူး။ ဈေးကွက်တင်ပို့ရာမှာ ကုန်သည်ပွဲစားတွေပေးတဲ့ဈေးနှုန်းအတိုင်းပဲ ရနေကြပါတယ်"ဟု ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်မှ ကီလိုမာလကာ စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးသူ ဦးသန့်ဇင်က ပြောသည်။

"အပင်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းဖို့ကတော့ ဒီအချိန်က နည်းနည်းလေး စောသေးတယ်။ ဒေသတစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပင်ပြုစုကြပုံတွေ၊ ကိုင်းမွေးချိန်တွေ မတူညီကြဘူး။ သူ့ဒေသနဲ့သူပေါ့နော်။ ဇူလိုင်လမှာ ကိုင်းဖြတ်၊ အစာကျွေးသူတွေလည်းရှိတယ်။ တချို့ စက်တင်ဘာလမှာ ကိုင်းဖြတ်၊ အစာ(မြေဩဇာ) ကျွေးကြသူတွေလည်းရှိတယ်။ ဓာတုမြေဩဇာ၊ အော်ဂဲနစ်မြေဩဇာ နှစ်သက်ရာကျွေးကြတယ်။ အသီးတွေကတော့ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မတ်လလောက်တွေမှာ ထပ်ပေါ်လိမ့်မယ်။ အခုလည်း သူ့ဟာသူ ကီလိုမာလကာကတော့ သီးနေတဲ့နေရာတွေက သီးနေကြပါတယ်။ ကိုယ့်ဒေသနဲ့ကိုယ် ဈေးကွက်ကိုမှန်းချိန်ပြီးတော့ လုပ်ကိုင်ကြရတာပေါ့နော်"ဟု ဦးသန့်ဇင်က ဆက်လက်ပြောသည်။

လက်ရှိဈေးကွက်အတွင်း ကီလိုမာလကာသီး အလုံးကြီး အလုံးချောသန့် အလုံးရေ ၉၀ ကျော် (အလုံးသေးပါက အလုံးရေ ၁၃၀ မှ ၁၃၅ အတွင်း) ဝင်ဆံ့သည့် ကီလိုမာလကာသီး တစ်တင်းခွဲဝင်အိတ်တစ်အိတ်လျှင် ၂၀၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနေကြောင်း သိရသည်။ **နန်းထက်ထက်ချစ်**

jrefmEkHEFawH:vm 12 oef,fepm;tkfq we6000 oiFkp;Edj;zifaif

မြန်မာနိုင်ငံ ဆီကုန်သည်နှင့် ဆီလုပ်ငန်းရှင်များအသင်း၏ အစီအစဉ်ဖြင့် စားအုန်းဆီကို အစောပိုင်းကာလတွင် ရွှေ့လျားကုန်တင်ယာဉ်များဖြင့် တစ်ပိဿာလျှင် ၃၈၀၀ ကျပ်နှုန်း ရောင်းချခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာ ၉ ရက်မှ စတင်၍ တစ်ပိဿာလျှင် ၄၃၅၀ ကျပ်ဖြင့် အနည်းငယ် ဈေးတက်ရောင်းချလာခဲ့သည်။

စားသုံးသူရေးရာ ဦးစီးဌာနနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ဆီကုန်သည်နှင့် ဆီလုပ်ငန်းရှင်များအသင်း၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများနှင့်အတူ စားအုန်းဆီ ၉၀၀၀ တန်အထက် ခန့်မှန်းဈေးနှုန်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၂ မီလီယံဖိုး မှာယူထားသောဈေးနှုန်းများအတိုင်း ရောင်းချပေးခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး လက်ကားရောင်းချသူများကို စားအုန်းဆီတန်ချိန် ၈၀၀၀ တန်နှင့်အထက် ဖြန့်ဖြူးပေးခဲ့ပြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် စားအုန်းဆီတန်ချိန် ၂၀၀ စီနှင့်အထက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတွင် ၁၈၀ တန်နှင့်အထက်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတွင် ၁၀၀ တန်နှင့်အထက်၊ နေပြည်တော်ပြည်ထောင်စုနယ်မြေတွင် ၇၀ တန်၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်နှင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် တန် ၅၀ အသီးသီး ဖြန့်ဖြူးရောင်းချပေးခဲ့သည်။

လက်လီ/လက်ကား ဝယ်ယူရောင်းချသူများအနေဖြင့် ပြန်လည်ရောင်းချရာတွင် အသားတင်အမြတ် ၂ ရာခိုင်နှုန်းထက်လျှော့ချ၍ ရောင်းချပေးရမည်ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးနှင့်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် မြန်မာနိုင်ငံဆီကုန်သည်နှင့် ဆီလုပ်ငန်းရှင်များအသင်းတို့ ညှိနှိုင်းပြီး မြန်မာနိုင်ငံ စားသုံးဆီကဏ္ဍအတွက် မြန်မာနိုင်ငံတော်ဗဟိုဘဏ်၏ ရည်ညွှန်းနှုန်းထားဖြင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၉ မီလီယံ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး စက်တင်ဘာတွင် လက်ကားရောင်းချဈေး တစ်ပိဿာလျှင် ၃၇၀၀ ကျပ်နှုန်းဖြင့် ၁၆၀၀၀ ပိဿာ ၇ ဒသမ ၈၇ သန်း ဖြန့်ဖြူးရောင်းချပေးခဲ့သည်။

ယခင်နှစ်လအတွင်း ဒေါ်လာ ၃၁ သန်းဖိုး စားအုန်းဆီးတန်ချိန် ၂၅၀၀၀ တန်နှင့်အထက် ရောင်းချခဲ့သည်။

စားသုံးဆီဖူလုံရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဌာနဆိုင်ရာများ ပူးပေါင်း၍ ကိုဗစ် ၁၉ ရောဂါကြောင့် မလိုလားအပ်သည့် စားသုံးဆီပြဿနာ မဖြစ်ပေါ်စေရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေသတွင်း စားသုံးဆီ ထုတ်လုပ်မှုတန်ချိန်မှာ လေးသိန်းတန်ခန့်ရှိပြီး နိုင်ငံတွင်း စားသုံးဆီ သုံးစွဲမှုသည် တစ်နှစ်လျှင် တန်ချိန် တစ်သန်း ခန့်မှန်းထားသည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတွင်း စားသုံးဆီဖူလုံရန်အတွက် နှစ်စဉ် စားသုံးဆီတန်ချိန် ခုနစ်သိန်းခန့် တင်သွင်းနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

စိုးစန္ဒာအောင်

စာ - ၇ ၂၀၂၀-၂၀၂၁ မှ

ရေလုံလောက်စွာမရရှိခြင်း၊ မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ရွေးချယ် စိုက်ပျိုးမှုမရှိခြင်း၊ စိုက်ပျိုးချိန်ရာသီဥတု ကောင်းမွန်မှုမရှိခြင်း၊ မြေဆီမြေဩဇာညံ့သဖြင့် သွင်းအားစုများပိုမိုသုံးစွဲခဲ့ခြင်း၊ ပိုးမွှားကျရောက်ခြင်းကြောင့် ပိုးသတ်ဆေးနှင့် ဆေးဖျန်းစရိတ် လုပ်အားခများ ပိုမိုကုန်ကျခဲ့ခြင်း၊ စပါးစိုက်ခင်းအားကောက်ကွက်ဖာ စိုက်ပျိုးရသောကြောင့် လုပ်အားခများပိုမိုသုံးစွဲခဲ့ရခြင်း၊ ရိတ်သိမ်းချိန်တွင် အချိန်အခါမဟုတ်မိုးရွာသွန်းမှုကြောင့် စပါးပင်များပျက်စီးခြင်း၊ ရိတ်သိမ်းချိန်တွင်စပါးနှံများမှာ အသီးအဖျင်းများကာ အစေ့အဆန်မအောင်သောကြောင့် အထွက်နှုန်းနည်းပါးခြင်း၊ ရိတ်သိမ်းခြွေလှေ့ခြင်းအတွက် ရိတ်သိမ်းခြွေလှေ့စက်ငှားရမ်းအသုံးပြုရခြင်း၊ ပြင်ပလုပ်အားစက်ကိရိယာ ငှားရမ်းအသုံးပြုရခြင်း၊ သီးနှံရောင်းချသည့်အချိန် ရရှိသည့် တလင်းပေါက် ဈေးနှုန်းနည်းပါးခြင်းစသည့် အကြောင်းအရာများကြောင့် ဖြစ်သည်။

သီးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု အသားတင်အကျိုးအမြတ်များရခြင်းအကြောင်းအရင်းမှာ စိုက်ပျိုးသောမြေသည် မြေဆီ၊ မြေနှစ်၊ မြေဩဇာကောင်းမွန်ခြင်း၊ မျိုးကောင်းမျိုးသန့်စပါးကို ရွေးချယ်အသုံးပြုခဲ့ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးချိန် တစ်လျှောက်လုံး ရာသီဥတု ကောင်းမွန်သဖြင့် ရေလုံလောက်စွာရရှိခြင်း၊ သွင်းအားစုမြေဩဇာများကိုလည်း လိုအပ်သလောက် သုံးစွဲခဲ့ခြင်း၊ မြေပြင်ခြင်းနှင့် ရေသွင်းခြင်းလုပ်ငန်းတို့အတွက် ကိုယ်ပိုင်စက် အသုံးပြုခဲ့ခြင်း၊ ဓာတ်မြေဩဇာသုံးစွဲရမှု နည်းပါးခြင်း၊ စိုက်ပျိုးပြီးသော သီးနှံပင်တို့သည်လည်း ရာသီဥတု၊ ပိုးမွှားရောဂါတို့မှ ကင်းဝေးခဲ့ခြင်းကြောင့် စပါးအထွက်နှုန်းကောင်းခြင်း၊ သီးနှံရောင်းချသည့်အချိန် တလင်းပေါက်ဈေးနှုန်းမှာလည်း သင့်တင့် ကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရသည်။

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့်စာရင်းအင်းဦးစီးဌာန

စာ - ၁၃ ခဝါပန်းပင် မှ

ခရာဝါပင်၏ အခေါက်ကို ရေဖျဉ်းရောဂါ ကုသရာတွင် အသုံးပြု၏။ ရေဓာတ်ကို ခြောက်သွေ့စေ၏။ အလွန်ဝမ်းသက်သောအပင်ဖြစ်၏။ အရွက်ကို အတိုင်းအတာနှင့် သောက်ပါက ဝမ်းနုတ်ဆေးကောင်းတစ်လက်ဖြစ်၏။ အမြစ်ကို မြွေဆိပ်ဖြေဆေးအဖြစ် အသုံးပြု၏။

t jcm; t oHk;jyKykH

- ခရာဝါပင်၏အခေါက်နှင့် အသီးတွင် ဆပ်ပြာကဲ့သို့ ချွဲကျိကျိဖြစ်စေသည့် ဆာပိုနင်ဓာတ်ပါဝင်သည့်အတွက် စက်မှုလုပ်ငန်းများနှင့် ဆပ်ပြာထုတ်လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုနိုင်၏။
- ခရာဝါပင်စည်မှ ရရှိသည့် တန်နင်ကို သဘာဝဆိုးဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်၏။

wpfyfvHvpfEky&aq;0,m0ZefwD

ခရာဝါပန်းပင်ကို ဥယျာဉ်ခြံ၊ ရုံးဝင်း၊ ဧည့်ရိပ်သာ၊ ဟိုတယ်အစရှိသည့်နေရာများတွင် ခြံစည်းရိုးသဖွယ် စီတန်းစိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြေယာရှုခင်း ပန်းအလှစိုက်ပျိုးရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ လမ်းဘေးဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် မျက်စိပသာဒဖြစ်စေ၏။

owd

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များနှင့် နို့တိုက်မိခင်များအတွက် ခရာဝါပန်းပင်၏ဆေးဖက်ဝင်အသုံးကို လုံလောက်သည့် သုတေသနပြုထားခြင်း မရှိသေးပေ။ ခရာဝါပန်းပင်ကို အခြေခံသည့် ပရဆေးများကို အသုံးပြုမည်ဆိုပါက **တန်ဆေးလွန်ဘေး၊ အစာလည်းဆေး၊ ဆေးလည်းအစာ**ဆိုသည့်စကားအရ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည့် ပမာဏအတိုင်း ချင့်ချိန်သုံးစွဲနိုင်သကဲ့သို့ တတ်ကျွမ်းနားလည်သည့် ပညာရှင်များ၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း အသုံးပြုသင့်၏။

ခရာဝါပင်၏ အဖြူရောင်နို့စေးများကို မတော်တဆ ထိမိ၊ ကိုင်မိလျှင် ရေဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပေးခြင်းဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းစေနိုင်၏။

ကြေးမုံငယ်

ရှေ့ဖုံး - စစ်ကိုင်းတိုင်း မှ

ဖြစ်သည်။

လက်ရှိပေါက်ဈေးအရ တစ်ဧကမှ ဝင်ငွေကျပ် ၁၀ သိန်းခန့် ရရှိကြပြီး ကုန်ကျစရိတ်မှာ တစ်ဧကလျှင် ကျပ် နှစ်သိန်းခွဲမှ ကျပ်သုံးသိန်းခန့်သာ ကုန်ကျသဖြင့် မတ်ပဲစိုက်တောင်သူများ စီးပွားရေးအဆင်ပြေနေကြသည်။

မတ်ပဲစိုက်သည့်မြေမှာ မြေအာဟာရလျော့နည်းခြင်းမရှိဘဲ ပဲမြစ်ဖု (Nodule)များ၏ ဖန်တီးမှုကြောင့် မြေအာဟာရဓာတ်ကောင်းမွန်စေကြောင်း သိရသည်။

မတ်ပဲစိုက်ဧကမှာ ရွှေဘိုခရိုင်တွင် ဧက ၅၂၀၀၀ ကျော်၊ ကန့်ဘလူခရိုင်တွင် ဧက ၅၀၀၀၀၊ စစ်ကိုင်းခရိုင်တွင် ဧက ၁၈၀၀၀၊ ယင်းမာပင်ခရိုင်တွင် ဧက ၉၀၀၀ ကျော်၊ မုံရွာခရိုင်တွင် ဧက ၆၅၉၀ ကျော်၊ ကလေးခရိုင်တွင် ဧက ၄၀၀၀ ကျော်၊ ကောလင်းခရိုင်တွင် ဧက ၃၀၀၀၀ ကျော်၊ ကသာခရိုင်တွင် ဧက ၁၀၀၀ ကျော်၊ တမူးခရိုင်တွင် ဧက ၆၀၀ ကျော်၊ မော်လိုက်ခရိုင်တွင် ဧက ၄၀၀ ကျော်၊ ခန္တီးခရိုင်တွင် ဧက ၃၀၀ ကျော်၊ နာဂကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတွင် ဧက ၁၀၀ ကျော် စိုက်ပျိုးထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ **မောင်ဘောဂ**

rwfJoopfm;aps;uGuftwGif;0if&mufaeNyD vufvDwGif;aps;EIef;t ajc taet&yf&yfvmwifcs&ygaf

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၏ မတ်ပဲရာသီအစဖြင့် မတ်ပဲဈေး အသစ်များ ဈေးကွက်အတွင်း ဝင်ရောက်လာနေပြီဖြစ်ပြီး လာမည့် ဇန်နဝါရီအတွင်း မတ်ပဲအသစ်များ လှိုင်လှိုင်ထွက်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဧရာဝတီတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်း မတ်ပဲဈေးနှုန်း များ အကျဘက်သို့ ဦးတည်လာ နေကြောင်း ဈေးကွက်အတွင်း သတင်းများအရ ကြားသိရသည်။

ယခုဒီဇင်ဘာအတွင်းတွင် ဒီဇင်ဘာပထမပတ်၌ မတ်ပဲ တစ်တင်းလျှင် ၄၆၂၀၀ ကျပ်/ ၄၅၇၀၀ ကျပ်/ ၄၅၅၀၀ ကျပ်၊ ၄၅၈၀၀ ကျပ်ရှိခဲ့ရာမှ ဒုတိယ အပတ်အစတွင် ၄၄၄၀၀ ကျပ်သို့ ကျဆင်းသွားသည်။

ထို့နောက် ဒီဇင်ဘာ ၉ ရက်တွင် ၄၅၉၀၀ ကျပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး နိုင်ငံခြား ငွေလဲလှယ်မှုနှုန်းအပေါ် အခြေ တည်၍ ဈေးနှုန်းများအပြောင်း အလဲဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဒီဇင်ဘာ ၁၁ ရက်မှ ၁၆ ရက်အတွင်း တစ်တင်း လျှင် ၄၅၅၀၀ ကျပ်/ ၄၄၅၀၀ ကျပ်/ ၄၃၈၀၀ ကျပ်/ ၄၂၀၀၀ ကျပ် စသည်ဖြင့် ဆက်တိုက်ကျရိပ် ဆင်းလာခဲ့ရာမှ ဒီဇင်ဘာလလယ် တွင် ၄၂၈၀၀ ကျပ်သို့ အနည်းငယ် ပြန်မြင့်လာသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်တွင် ၄၂၀၀၀ ကျပ်၊ ၁၈ ရက် တွင် ၄၁၀၀၀ ကျပ်မှ နောက်ရက် များတွင် ၃၈၈၀၀ ကျပ်အထိ ကျဆင်းသွားသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး မတ်ပဲဈေးကွက်မှာ ဒီဇင်ဘာလ တတိယပတ်တွင် တစ်တင်းလျှင် ၃၈၈၀၀ ကျပ်အထိ ကျဆင်းခဲ့ သဖြင့် ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်တွင် ရှိသည့် ၄၆၂၀၀ ကျပ်ထက် တစ်တင်းလျှင် ၈၀၀၀ ကျပ်ခန့် ကျဆင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုရက်ပိုင်းတွင် ရန်ကုန် မတ်ပဲဈေးကွက်သို့ မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းဒေသထွက် မတ်ပဲ အသစ် များနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသထွက် မတ်ပဲ များ လှိုင်လှိုင်ဝင်ရောက်လျက်ရှိရာ လာမည့် ဇန်နဝါရီတွင် မတ်ပဲ အသစ်များလည်း ထပ်မံဝင်ရောက် လာရန်ရှိနေ၍ မတ်ပဲဈေးများ ကျရိပ်ပြနေသည်။

ထိုသို့ ကျနေချိန်တွင် ဒီဇင်ဘာအတွင်း မတ်ပဲသင်္ဘောတင် ပို့ကုန်လည်း မရှိသေးသဖြင့် ဈေးပြန်မြင့်ရန် အခြေအနေမရှိသေး ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ထို့ပြင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ရှုပီး ဈေးနှုန်းများလည်း ကျဆင်းနေ သည်ဟု သိရသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိမတ်ပဲ ဟောင်း FAQ တစ်တန်၏ FOB ဈေးနှုန်းမှာ လက်ရှိအမေရိကန် ဒေါ်လာ ၇၆၅ မှ ၇၈၅ အတွင်းသာ ပေါက်ဈေးရှိနေပြီး မတ်ပဲအသစ် များ၏ FAQ ဈေးနှုန်းမှာ တစ်တန် လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၇၈၀ မှ ၈၀၀ အတွင်းသာ ရှိနေပြီး အကျဘက်သို့ ဦးတည်နေကြောင်း မတ်ပဲကျွမ်းကျင်သူ အသိုက်အဝန်း သတင်းစကားအရ ကြားသိရသည်။

ABC-001

qnfwmuf;a&avSmifwrHSE&Gy;ESifhjcdKdEGdoEBi;

2022 ckESpf zazmfa0g&D ufwG0ifjynhf0ay;oGmnf

မတ္တရာ ဒီဇင်ဘာ ၂၁

၂၀၂၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၁ ရက်မှစပြီး မတ္တရာမြို့နယ်ရှိ ဆည်တော်ကြီး ရေလှောင်တမံမှ နွေစပါးနှင့် အခြားသီးနှံများ အတွက် စိုက်ပျိုးရေများ စတင် ပေးဝေသွားမည်ဟု သိရသည်။

ပုသိမ်ကြီး၊ အမရပူရ၊ မတ္တရာမြို့နယ်များ၏ နွေစပါး စိုက်ဧကများကို ဦးစားပေးရေ ပေးဝေမည်ဖြစ်ပြီး နွေနှမ်း၊ ပဲနှင့် အခြားသော ဟင်းသီးဟင်းရွက် သီးနှံများအတွက်လည်း စိုက်ပျိုး ရေများ ဖြန့်ဝေပေးသွားရန် စီစဉ် ထားကြောင်း သိရသည်။

နွေစပါးစိုက်ဧက ၆၇၄၆၉ ဧကနှင့် အခြားသီးနှံ ၁၁၆၂ ဧက တို့အနက် ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် နွေစပါးစိုက်ဧက ၁၉၀၆၆ ဧက၊ အမရပူမြို့နယ် နွေစပါးစိုက်ဧက ၆၁၇၈ ဧကနှင့် မတ္တရာမြို့နယ်ရှိ နွေစပါးစိုက်ဧက ၄၂၂၂၅ ဧကခွင် ကိုလည်း စိုက်ပျိုးရေများ ပေးဝေ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ABC-001

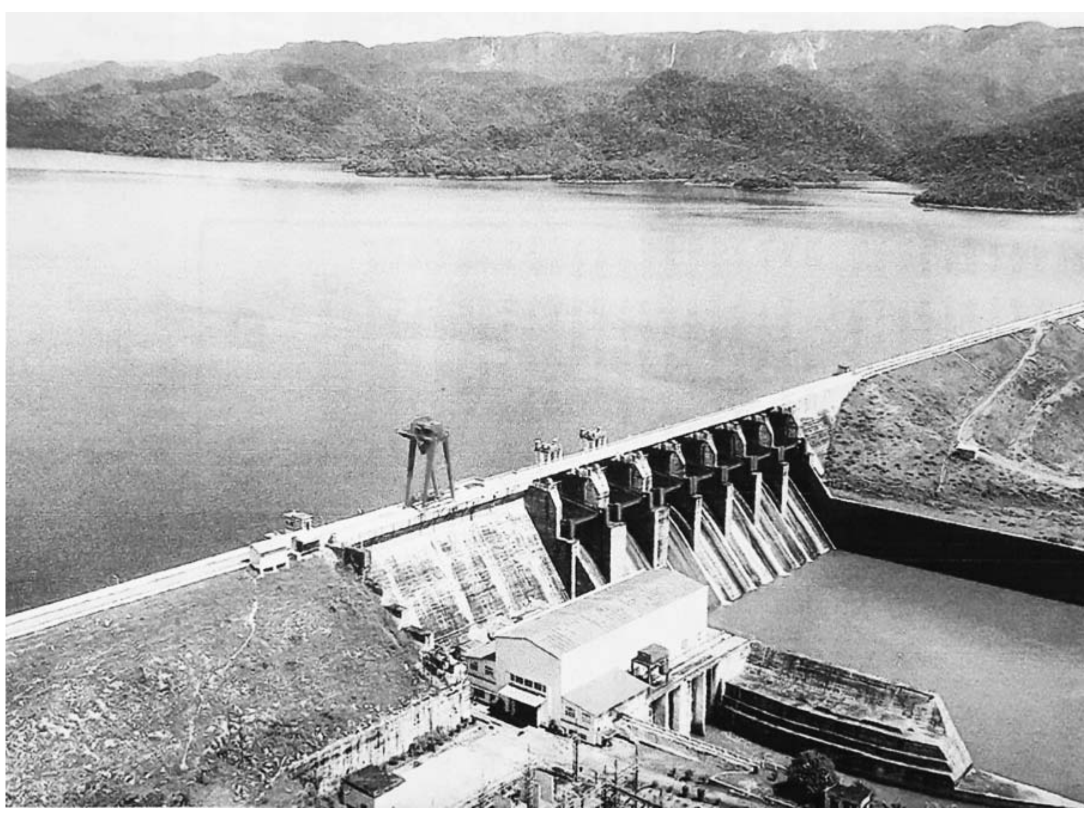

jrefmh;aps;Edkifquf vufwnfc

မြန်မာ့ပြောင်းဈေးကွက်သည် တရုတ်နိုင်ငံကိုသာ အားထား ရောင်းချခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခါ တရုတ်နိုင်ငံ၏ ဝယ်လိုအားများ သိသိသာသာလျော့ကျနေသဖြင့် ပြောင်းဈေးနှုန်းမှာ တက်ရိတ်မရှိဘဲ ဈေးငြိမ်နေသည်။

ထိုအခြေအနေတွင် ထိုင်းနိုင်ငံ၏ဝယ်လိုအားနှင့် အခြားဖောက်သည်ဈေးကွက်နိုင်ငံ များသို့ ပင်လယ်ရေကြောင်းမှ တင်ပို့နေရဆဲဖြစ်သဖြင့် ပြောင်းတစ်တန်လျှင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၂၆၅ ဖြင့် ဈေးကောင်းရရှိနေသည်။

ယခုကဲ့သို့ပြောင်းဈေးနှုန်းမြင့်တက်နေခြင်းမှာ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝယ်လိုအားများ ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံခြားငွေလဲလှယ်မှုနှုန်းများ မတည်မငြိမ်ဖြစ်ခြင်းနှင့် လက်ရှိ ကြုံတွေ့နေရသည့် ကိုဗစ်-၁၉ ရောဂါကြောင့် ပြောင်းစိုက်တောင်သူများကို စိုက်ဧက လျော့ကျစေသည့် အချက်များဖြစ်သော သွင်းအားစုဓာတ်မြေဩဇာ၊ ပိုးသတ်ဆေး၊ မျိုးစေ့၊ ဈေးနှုန်း၊ လုပ်အားခ စသည့်အကြောင်းအချက်များစွာပေါ်တွင် မူတည်ကာ ဈေးမြင့်နေခြင်း လည်းဖြစ်သည်။

လက်ရှိနိုင်ငံခြားငွေ လဲလှယ်နှုန်းအရ ပြောင်းတစ်တန်လျှင် ၄၇၁၇၀၀ ကျပ်၊ ပြောင်း တစ်အိတ်လျှင် ၂၃၅၈၅ ကျပ်၊ ပြောင်းတစ်ပိဿာလျှင် ၇၇၀ ကျပ်ခန့်ရှိနေပြီး ဂိုဒေါင်ငှား ရမ်းခ၊ သင်္ဘောတင်ခများအပါအဝင် အထွေထွေကုန်ကျစရိတ်များကြောင့် ဈေးမြင့်နေခြင်း လည်းဖြစ်သည်။

ABC-001

uarÇ,D,m;qefjynfywifydkUrSKqaumjrifhwuf

ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံသည် ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ ဆန်တင်ပို့မှုမှ ယခု ၂၀၂၁ ခုနှစ် ပထမရှစ်လတာကာလအတွင်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၆၈၅ သန်းကျော် ရရှိခဲ့ကြောင်း ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ စိုက်ပျိုးရေး၊ သစ်တောနှင့် ငါးလုပ်ငန်းဝန်ကြီးဌာနမှ သတင်းထုတ်ပြန်ထားသည်။

ထိုသို့ ဆန်ပြည်ပတင်ပို့မှု နှစ်ချင်းအလိုက်တိုးတက်မှုမှာ ငွေကြေးပမာဏအားဖြင့် နှစ်ဆကျော်အထိ တိုးမြင့်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ၏ စပါးစိုက်တောင်သူများနှင့် ဆန်စက်များမှ သင်္ဘောဖြင့် ပြည်ပသို့ဆန်တင်ပို့မှုမှာ ဆန်တန်ချိန် ၂၇၂၆၅၉၇ ရှိခဲ့ပြီး ၂၀၂၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီမှ သြဂုတ်လအထိ ဆန်တင်ပို့မှုမှ ပြည်ပငွေကြေး ဒေါ်လာ နှစ်ဆခန့် ပိုမိုရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ချင်းအလိုက် တိုးတက်လာမှုမှာ ၈၅ ဒသမ ၉၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ပြည်ပသို့ဆန်တင်ပို့မှုများအနက် ဗီယက်နမ်သို့ သင်္ဘောဖြင့်တင်ပို့မှုမှာ ဆန်တန်ချိန် ၁၅၆၄၉၅၂ တန် ရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံမှ စိုက်ပျိုးရေးထွက်ကုန်များအနက် ဆန်တင်ပို့မှုမှာ စုစုပေါင်းစိုက်ပျိုးထုတ်ကုန်များ၏ ၈၇ ဒသမ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်အထိ ရှိနေသည်။ ဆန်တင်ပို့မှုအနက် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ၏ နာမည်ကြီး ဂျက်စမန်းဆန်တင်ပို့မှုမှာ အဆိုပါရှစ်လတာကာလအတွင်း ဆန်တန်ချိန် ၂၄၈၂၄၃၂ တန်ရှိကြောင်း သိရသည်။ ယင်းဆန်သည် နိုင်ငံ တကာဈေးကွက်တွင် ဝယ်လိုအား မြင့်တက်လျက်ရှိပြီး ဆန်သားနူးညံ့ကာ အနံ့အရသာကောင်းမွန်သည့်အရည်အသွေးကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါကာလအတွင်း ကမ္ဘောဒီးယားဆန်များ ပြည်ပဈေးကွက်သို့ တင်ပို့ရာတွင် ဥရောပဈေးကွက်သို့တင်ပို့မှု အနည်းငယ်ကျဆင်းခဲ့သည်။ ဥရောပဈေးကွက်သို့ ကမ္ဘောဒီးယားမှ ဆန်တင်ပို့မှုမှာ ယင်းကာလအတွင်း တန်ချိန် ၈၈,၂၇၁ တန်သာရှိခဲ့ကြောင်းသိရသည်။

အာဆီယံနိုင်ငံများနှင့် တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဆန်တင်ပို့မှုမှာ ပုံမှန်အတိုင်းရှိခဲ့ပြီး ဆန်များပြည်ပဈေးကွက်သို့ ပိုမိုတင်ပို့နိုင်ရေး ကြိုးစားဆောင်ရွက်သွားမည်ဟု ကမ္ဘောဒီးယားဆန်ဖက်ဒရေးရှင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဆောင်ဆာရန်က ပြောကြားသွားသည်။

ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံမှ စပါးစိုက်တောင်သူများမှာ ဆန်အရည်အသွေးကောင်းမွန်ရေးနှင့် ပြည်ပဈေးကွက်ဝင် ဆန်အမျိုးအစားကောင်းများကို ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးလျက်ရှိရာ ထိန်းသိမ်းမှုကောင်းမွန်သဖြင့် လာမည့် ၂၀၂၂ ခုနှစ်တွင်လည်း ပြည်ပသို့ ဆန်ပိုမိုတင်ပို့နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆောင်ဆာရန်ကပြောကြားသည်။

ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံမှ ဂျက်စမန်းဆန်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးဆန်အဖြစ် ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်အထိ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည့် အစဉ်အလာကောင်းရှိခဲ့သည်။

ဥရောပသမဂ္ဂနိုင်ငံများဈေးကွက်သည် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ၏ဆန်တင်ပို့မှုအတွက် အဓိကဈေးကွက်တစ်ခုဖြစ်ရာ နိုင်ငံအတွင်း ဆန်စက်များ၏ကြိတ်ခွဲသန့်စင်မှု အရည်အသွေးလည်း ကောင်းမွန်ရန် ကြိုးစားသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ၂၀၂၁ ခုနှစ်ကုန်အထိ လက်ကျန်ကာလအတွင်း ဆန်တန်ချိန် ၈၀၀၀၀၀ ခန့် ထပ်မံတင်ပို့နိုင်ရေး ရည်မှန်းထားပြီး ပြည့်မီမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆောင်ဆာရန်က ပြောကြားသည်။

တဖန် တရုတ်နိုင်ငံဈေးကွက်သည် ကမ္ဘောဒီးယားဆန်အတွက် အကြီးမားဆုံးဈေးကွက်တစ်ခုဖြစ်ရာ လာမည့် ၂၀၂၂ ခုနှစ်တွင် တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဆန်ပိုမိုတင်ပို့နိုင်ရေးအတွက် စပါးမျိုးကောင်းမျိုးသစ်များ စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးနိုင်ရေး ပံ့ပိုးဖြည့်ဆည်းပေးသွားရန် အစီအစဉ်များရှိနေကြောင်း သိရသည်။

(ဖနွမ်းပင်ပို့စ်)
မိုးမြင့်လင်းလက်

စာ – ၉ ကမ္ဘာ့ဒူးရင်းသီးမှ

နှင့်ကားတင်ပို့မှုတို့တွင် ခရီးသည်များအတွက် အခက်အခဲဖြစ်နေမှုကိုလည်း ကျော်လွှားနိုင်ရန် သုတေသနပညာရှင်များက ကြိုးပမ်းနေသည်။

ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်သုတေသနပညာရှင်များက လာမည့် ၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင် ဒူးရင်းသီးစားသုံးမှုမှာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် တစ်နှစ်လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၈ ဘီလီယံခန့်အထိ ရောက်ရှိနိုင်ဖွယ်ရှိကြောင်း သုံးသပ်မျှော်မှန်းထားသည်။

ယင်းသို့သော များပြားသည့် စားသုံးဈေးကွက်ဝယ်လိုအားတွင် ထိုင်းနိုင်ငံက အများဆုံးရရှိရန် ကြိုးပမ်းနေကြောင်း သိရသည်။

(နေးရှင်းနယူး)
မိုးမြင့်လင်းလက်

oifhvufrSwf;atmjrifvkyfif
v,f,mpD;yGm;wifwGm;aumjrifyg/

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန
စက်မှုလယ်ယာဦးစီးဌာန
(အိတ်ဖွင့်တင်ဒါခေါ်ယူခြင်း)

၁။ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့်ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၊ စက်မှုလယ်ယာဦးစီးဌာနမှ ၂၀၂၁ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှ ၂၀၂၂ခုနှစ် မတ်လအထိ (၆)လ ဘတ်ဂျက်ကာလအတွက် စက်ပစ္စည်းကိရိယာများ၊ လယ်ယာသုံး စက်ကိရိယာများ၊ စက်ဆီ/ ချောဆီများနှင့် ရုံးသုံးပစ္စည်းများကိုမြန်မာကျပ်ငွေဖြင့် ဝယ်ယူလိုပါ၍ အိတ်ဖွင့်တင်ဒါတင်သွင်းရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

၂။ တင်ဒါပုံစံရောင်းချမည့်ရက် (၁၅- ၁၂-၂၀၂၁) ရက်မှ(၁၄ - ၁ - ၂၀၂၂)ရက်နေ့(၁၂:၀၀)နာရီထိ၊

၃။ တင်ဒါပိတ်ရက် (၁၄ - ၁ - ၂၀၂၂)ရက်၊ နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီ၊

၄။ တင်ဒါဖွင့်လှစ်မည့်ရက်ကို ထပ်မံကြေညာပါမည်။

၅။ တင်ဒါလျှောက်လွှာပုံစံနှင့် တင်ဒါစည်းကမ်းချက်များကို လူကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ Online ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ရောင်းချပေးမည်ဖြစ်ပြီး အသေးစိတ်အချက်အလက်များ သိရှိလိုပါက စက်မှုလယ်ယာဦးစီးဌာန၊ ရုံးအမှတ်(၅၀)၊ နေပြည်တော်၊ ဖုန်း ၀၉-၂၆၀၀၉၉၈၅၈၊ ၀၉-၂၆၀၀၉၉၈၉၁၊ ၀၆၇-၃၄၃၁၂၄၂ နှင့် E-mail: amdheadofficetender@gmail.com သို့ ရုံးချိန်အတွင်း ဆက်သွယ် မေးမြန်းစုံစမ်း နိုင်ပါသည်။

ကျောဖုံး – ရှမ်းရိုးမ မှ

ကြက်များ မွေးမြူထုတ်လုပ်လျက် ရှိပြီး မွေးမြူရေးအစာအနေဖြင့်လည်း ဒေသထွက်ကုန် ပြောင်းကို အခြေပြု၍ ဥစားကြက်စာ ထုတ်လုပ်ကျွေးမွေးကြကြောင်း သိရသည်။

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာနမှလည်း တိရစ္ဆာန်ကျန်းမာရေး အထောက်အကူပြုအဖွဲ့များ

ဖွဲ့စည်းကာ ဇုန်အတွင်း ရောဂါရှာဖွေပေးခြင်း၊ ကြက်ရုံတည်ဆောက်မှု စစ်ဆေးပေးခြင်းနှင့် ဇီဝလုံခြုံမှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသည်။

ရှမ်းရိုးမမွေးမြူရေးဇုန် ၂ တွင် စနစ်တကျ နွားမွေးမြူရေးဇုန်ဖြစ်ထွန်းလာရေးအတွက်လည်း ရှမ်းပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့မှ ဇုန် ၂ ရှိ ဥစားကြက်ကောင်ရေ ၅၀၀၀ အောက် မွေးမြူထားသော ကြက်ခြံလုပ်ငန်း ခြောက်ရုံအား ဇုန် ၁ သို့ ပြောင်းရွှေ့မွေးမြူနိုင်ရေး စီမံဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

အဆိုပါမွေးမြူရေးဇုန် ၂ ကို ၂၀၁၅ ခုနှစ်က မြေဧက ၅၅၃ ဒသမ ၄ ဧကခန့်တွင် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူတို့၏ ဘဝ

အာမခံချက်ရှိစေရန်၊ ကောင်းမွန်သော မွေးမြူထုတ်လုပ်မှုကျင့်စဉ်နှင့်အညီ မွေးမြူနိုင်စေရန်၊ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းများ ဖော်ဆောင်နိုင်ရန်၊ ကူးစက်ရောဂါများ စနစ်တကျထိရောက်စွာ ကာကွယ်ထိန်းချုပ်နိုင်ရန်နှင့် လူနေရပ်ကွက်၊ ကျေးရွာများနှင့် သင့်တော်သောအကွာအဝေးတွင် စနစ်တကျ ရေရှည်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မွေးမြူနိုင်စေပြီး မွေးမြူရေးကဏ္ဍ ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေရန် ရည်ရွယ်တည်ထောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ **ဇော်လင်းထွဋ်**

ကျောဖုံး – လှေချေ မှ

ဖမ်းဆီးရမိတာက ပိဿာချိန် ၃၀၀–၄၀၀ အထိဖြစ်ပြီး အနည်းဆုံးဖမ်းရမိတာကတော့ ပိဿာချိန် ၂၀ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေလုပ်သားအများစုကတော့ ပိဿာချိန် ၂၀၀–၃၀၀ ကြား ဖမ်းဆီးရမိတာကတော့ များပါတယ်။ သူတို့ရဲ့စရိတ်ကုန်ကျမှုပေါင်းကလည်း တစ်နေ့ ပိဿာချိန် ၃၀ လောက်ရမှ စရိတ်စက အရင်းကျေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့က ငလှေချေကို ခြင်းတောင်း (သို့မဟုတ်) သူတို့ အခေါ် "ခြင်း"နဲ့ပဲ ချိန်တွယ်ကြပါတယ်။ တစ်ခြင်းမှာတော့ ငလှေချေခေါင်းပါ အစိမ်း ၁၀ ပိဿာဆံ့ပါတယ်။ တစ်ပိဿာကို ၁၀၀၀ ကျပ်နှုန်းနဲ့ မိုးနှောင်းပိုင်းကာလ (မိုးရွာလိုက်၊ နေပူလိုက်)ဖြစ်နေတဲ့ စက်တင်ဘာမှာတော့ ရေခဲရိုက်ပြီး တစ်ဆင့်ခံကုန်သည်တွေကတစ်ဆင့် ရန်ကုန်ကို တင်ပို့ကြပါတယ်။

ဒါကတော့ နေလှန်းလို့ အပြီးတိုင်မရနိုင်တဲ့ စက်တင်ဘာအတွင်းမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ငါးဖမ်းလှေတစ်စင်းမှာ ပိုင်ရှင်နှင့်လှေသားတစ်ဦး စုစုပေါင်း နှစ်ဦးပဲ ပါဝင်ပါတယ်။ လှေသားတစ်ဦးကို တစ်နေ့လုပ်အားခ အဖြစ် ၇၀၀၀ ကျပ် ပေးရပါတယ်။ ယခင်နှစ်များကတော့ ၅၀၀၀ ကျပ်ပေါ့။ ဒီနှစ်ကတော့ အရာရာ ဈေးတက်နေတဲ့အချိန်မို့ စက်သုံးဆီ တစ်လီတာကို ယခင်နှစ်က ၁၀၀၀ ကျပ်သာရှိပေမယ့် ဒီနှစ်မှာတော့ ၁၈၀၀ ကျပ်နဲ့ ဝယ်သုံးရပါတယ်။ ဒီနှစ်ကုန်တက်တာကတော့ မနှစ်ကထက်များပေမယ့် အထွေထွေကုန်ကျစရိတ်များနေတာမို့ ရရှိဝင်ငွေကတော့ အတူတူလောက်ပဲလို့ သိရပါတယ်။

တစ်နေ့တာအတွက် ငါးဖမ်းကွက်သို့သွားချိန် နှစ်နာရီ၊ ပိုက်ချ၊ ရေထဲပိုက်ချချိန် တစ်နာရီ၊ ရေထဲပိုက်မျှောချိန်တစ်နာရီ၊ ပိုက်ပြန်ဖော်ချိန်တစ်နာရီနဲ့ ကျေးရွာသို့ပြန်လာချိန် နှစ်နာရီခန့်

ဆိုပါလျှင် ငါးဖမ်းကွက်ကနေ ကျေးရွာကို ပြန်ရောက်ချိန်ကတော့ မနက် ၉ နာရီမှာ ပြန်ရောက်ကြပြီး ရရှိတဲ့ငါးများကို သီးသန့်ပြုလုပ်ထားတဲ့ ပိုက်တဲအနီးက ငါးခါချတဲ့နေရာ (သို့မဟုတ်) ငါးစုတဲ့နေရာမှာ လှေသားနှစ်ဦးက ပိုက်ကို အနားစွန်းတစ်ဖက်စီကိုင်ပြီး ငါးခါချရပါတယ်။ ပြီးမှ ငါးဆေးသူ (သို့မဟုတ်) ငါးအကြေးခွံ ချွတ်သူ အမျိုးသမီးငယ်က ပင်လယ်ကမ်းစပ် ရေထဲမှာ ငါးကိုအကြေးခွံချွတ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ရပါတယ်။

ဒီအမျိုးသမီးကိုလည်း တစ်နေ့လုပ်အားခအဖြစ် ၅၀၀၀ ကျပ်ပေးရပါတယ်။ ပြီးမှ ငါးကို နေလှန်းခြင်းအလုပ်ကို ပြုလုပ်ရပြီး နှစ်နေခန့်လှန်းပါက ငါးစိမ်းကနေ ငါးခြောက်အဖြစ် ရောက်ရှိတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီခေါင်းပါငါးခြောက်ကို ဈေးကွက်ပို့ဖို့ ခေါင်းပိုင်းကို ဖြတ်ထုတ်ရပါတယ်။ ခေါင်းဖြတ်တာကိုတော့ ငါးခြောက် တစ်ပိဿာကို ၆၀၀ ကျပ်ပေးရပါတယ်။

ခေါင်းဖြတ်၊ အကြေးခွံချွတ်ပြီး ငါးလှေချေကိုမှ တစ်ဆင့်ခံရောင်းတဲ့ကုန်သည်ကနေတစ်ဆင့် ဈေးကွက်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့ကို တင်ပို့ရောင်းချတာ ဖြစ်ပါတယ်။

လက်ရှိမြေပုံဒေသမှာတော့ ငလှေချေခြောက်တစ်ပိဿာကို ရေလုပ်သားရောင်းဈေး ၇၀၀၀ ကျပ်နဲ့ မြို့ပေါ်ရောင်းဈေးကတော့ ၁၀၀၀၀ ကျပ်အထိရှိပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ငါးဖမ်းသူ ရေလုပ်သား၊ အကြေးခွံချွတ်သူအမျိုးသမီး၊

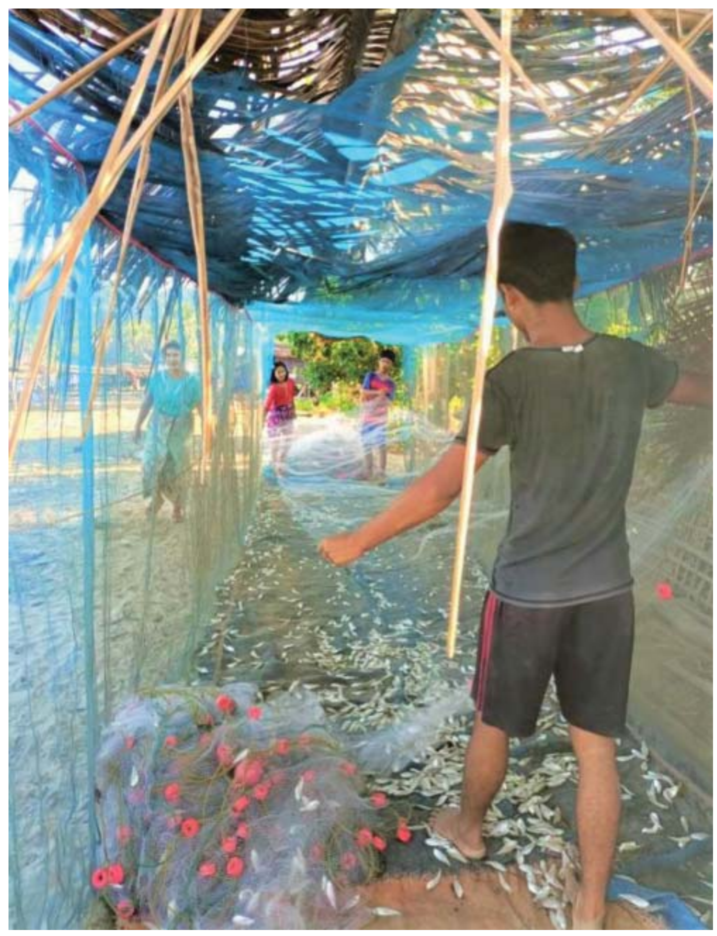

ခေါင်းပိုင်းကိုဖြတ်ထုတ်သူ အမျိုးသမီး၊ တစ်ဆင့်ခံရန်ကုန်ကို တင်ပို့ရောင်းချသူ မြို့ပေါ်က ကုန်သည်နဲ့ သယ်ယူပို့ဆောင်တဲ့ မော်တော်ကားပိုင်ရှင်စသည်ဖြင့် အသီးသီးအသက အကျိုးရှိကြတာပါပဲ။

အဓိကကတော့ ငါးကုန်တက်များပြီး လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးအတားအဆီးမရှိဘဲ ဈေးကွက်ကို အချိန်မီတင်ပို့နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ရေလုပ်သားကျေးရွာတွေရဲ့ လူမှုစီးပွားဘဝ (Socio-economic) လည်း မြင့်တက်လာတာပါပဲ။ နောက်တစ်ခုကတော့ ဒီငါးငလှေချေကို ရေလုပ်သားထု တစ်ရပ်လုံးက ဒီအတိုင်း အကြေးထိုး၊ ခေါင်းဖြတ်ရောင်းချခြင်း မဟုတ်မူဘဲ ၅၀ ကျပ်သား၊ ၂၅ ကျပ်သားခန့်ကို အထူးတာရှည်ခံနဲ့ တန်ဖိုးမြှင့်ထုတ်ကုန် (Value Added)ပြုလုပ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့နဲ့ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့တိုင် တင်ပို့ဖြန့်ဖြူး နိုင်မယ်ဆိုရင် ဒေသခံရေလုပ်သားတို့ လူမှုစီးပွားဘဝ (Socio - economic) ကို အထူးပံ့ပိုးပေးမှာ ဖြစ်လို့ ဒေသဆိုင်ရာ ရေလုပ်သားတို့ဘဝကို တစေ့တစောင်းတင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ကိုငါးကြီး
(မြေပုံ)

iv&S ea t dfyefcsef

ui;ui;(ajry)

ငလူချေ တဲ့…။ ဒါကတော့ ရခိုင်ဒေသ မြေပုံမြို့အခေါ်ပေါ့။ စာပေအရပြောရရင်တော့ Indian Anchovy (စစ္စလီ)လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ရဲ့ အဆွယ်အပွား ဟန်တာပင်လယ် ကမ်းစပ်မှာ တည်ရှိနေပြီး မြေပုံ မြို့နယ်ရဲ့ ပင်လယ်ကမ်းစပ် အနားသတ်ကျေးရွာတွေဖြစ်တဲ့ ပေသုန်၊ ကျူချိန်၊ မင်းချောင်း၊ ရှင်တောင်၊ အငူကျေးရွာတွေဟာ မြေပုံမြို့နယ်မှာ ငလူချေပိုက်နဲ့ ငါးဖမ်းဆီးတဲ့ကျေးရွာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်ဆို ဒီကျေးရွာတွေက ပင်လယ်နဲ့လည်း နီးတာကိုး၊ ဒီငါးကလည်း သူတို့ မြူးပျော်တဲ့နေရာဒေသကလည်း ပင်လယ်အော်၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်၊ ကမ်းဦးရေတိမ်ပိုင်းဒေသတွေမှာ မြူးပျော်ချင်ကြတာကိုး၊ မြစ်တွင်း ချောင်းတွင်းတွေကိုတော့ ဝင်ရောက်လေ့မရှိကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် မြစ်တွင်း၊ ချောင်းတွင်းတွေမှာလည်း ဖမ်းလေ့ဖမ်းထမရှိသလို ဖမ်းဆီးရမိမှုလည်း မရှိကြပါဘူး။

သူ့ရဲ့ဝသီကိုယ်တိုင်က Pelgic Fish (ရေပေါ်ရေလွှာနေငါး) ဖြစ်တာကြောင့် ရေပေါ်က စက်လှေတွေ သွားလာမှု အသံ ကြားရင် အလိုလိုနေရင်း ကခုန်မြူးထူးပြီး ကံမကောင်းအကြောင်းမလှရင်တော့ စက်လှေပေါ်ကို သူ့အလိုလို ရောက်သွားတာ ဖြစ်တာကြောင့် ဒီငါးကိုဒေသခံတွေကတော့ ငလူချေ အပြင် ငါးရူး (သို့မဟုတ်) စက်လှေပေါ်က နံရံကိုအရာဝတ္ထုတစ်ခုခုနဲ့ထုလိုက်ရင် အုံလိုက်၊ ကျင်းလိုက် စက်လှေပေါ်ကို ခုန်တက်တတ်တာမို့ ရေပျော်ငါးလို့လည်း ခေါ်ကြပါတယ်။

ဒီငလူချေကို မြေပုံမြို့နယ်ရဲ့ နေရာဒေသအတော်များများမှာ ဖမ်းဆီးရမိတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဓိကဖမ်းဆီးရမိတာကတော့ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ရဲ့ အဆွယ်အပွား ဟန်တာပင်လယ်အော် ကမ်းစပ်တွေဖြစ်တဲ့ ပေသုန်၊ ကျူချိန်၊ မင်းချောင်း၊ ရှင်တောင်နဲ့ အငူကျေးရွာတွေက အဓိက ဖမ်းဆီးကြပါတယ်။

ဒီငါးကိုအဓိကဖမ်းဆီးရမိတဲ့ ရာသီတွေကတော့ (တော်သလင်းက ပြာသိုလအထိ) ဖြစ်ပါတယ်။ အချိန်ကာလအနေနဲ့ တိုတောင်းပေမယ့် ကုန်တက်ရရှိမှုနဲ့ ရေလုပ်သားတွေကို အကျိုးပြုမှုကတော့ အတိုင်းအတာတစ်ခု ရှိတာမို့ ဒီအချိန်၊ ဒီရာသီဆိုရင် ဒီငါးကို မရရင်လည်း ဖမ်း၊ ရရင်လည်း ဖမ်းကြတာပါပဲ။ ဒါကလည်း သူတို့ဒေသခံတွေရဲ့ လူမှုစီးပွားဘဝ (Socio - economic) ကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ထောက်ပံ့နေခြင်း အကြောင်းတစ်ရပ်ပါပဲ။ တဲပေါ်က နေအိမ်၊ အိမ်ပေါ်က နေ တိုက် ဆိုသလိုပဲပေါ့လေ။

စက်တင်ဘာ (တော်သလင်းလ)မှာတော့ ပုံမှန်နေမလှန်းရတဲ့အတွက် ရေခဲရိုက်ပြီး ရန်ကုန်ကို ပို့တာတော့ ရှိပါတယ်။ ဒါကလည်းပဲ ဒေသအပေါ် နေမထိတဲ့ရာသီမို့ ရေခဲနှင့်ညှိပြီး ဈေးကွက်ရှိရာ မဟာရန်ကုန်ကို ပို့လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီငါး (ငလူချေ)ကို စက်လှေတစ်စီးရဲ့ တစ်နေ့ ဖမ်းမိနိုင်ဆုံး

စာ - ၁၉ သို့

&Sr;½dk;arG;jrLa&;Zkef - 2 Opm;uufarG;jrLa&;

wpfaeYuf Opm;Oaygif; wpfoef;cGJ xGufxkwfvsuf

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း တောင်ကြီးမြို့နယ် ကျောက်တလုံး မြို့နယ်ခွဲ နမ့်ကွတ်ကျေးရွာရှိ ရှမ်းရိုးမမွေးမြူရေးဇုန် ၂ ရှိ ဥစားကြက်မွေးမြူထုတ်လုပ်မှုမှ တစ်ရက်လျှင် ကြက်ဥလုံးရေ တစ်သိန်းသုံးသောင်းကျော် ထုတ်လုပ်ပေးလျက် ရှိသည်။

ရှမ်းရိုးမမွေးမြူရေးဇုန် ၂ မှ ထွက်ရှိသောကြက်ဥများကို ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်း၊ ကယားပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ နေပြည်တော်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးများသို့ တင်ပို့ရောင်းချလျက်ရှိပြီး ကြက်ဥနှုန်းကျချိန်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ် (အရှေ့ပိုင်း)တို့ကိုသာ တင်ပို့ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ထိုမွေးမြူရေးဇုန်တွင် ကြက်မွေးမြူရေးရုံ ၄၇ ရုံနှင့် ဝက်မွေးမြူရေးရုံ ခုနစ်ရုံရှိကာ ဥစားကြက်မကောင်းရေ ၂၃၇၂၂၇ ကောင် မွေးမြူထားသည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် မတ်လမှစတင်ကာ ၂၀၂၁ ခုနှစ်အထိ နှစ်စဉ် ဥစားကြက် မွေးမြူရေး တိုးတက်လျက်ရှိနေသည်။

လက်ရှိမွေးမြူရေးဇုန် ၂ တွင် လုပ်ငန်းရှင် ၂၃ ဦးက ဥစား

စာ - ၁၉ သို့